

١٠٣٨

الرقم

مجموع فيه كتاب رسالة

مكتبة جامعة اللاهوت و "قسم النصوص" /

الرقم:	٨٠٣٨
التواضع:	مجموعه فيه كتابا ورسالة
المؤلف:	صوفي
تاريخ النسخ:	١٢٦٦ - ٥١٤٦٢
اسم الناشر:	
عدد الأوراق:	٩٠٠
ملاحظات:	

۷۹ در وقت بهشت و ناله ای که از قفا
 ۸۰ در بیان عذاب آخرت بسبب محبت دنیا
 ۸۱ در بیان اوصاف پیرو کامل و مکمل
 ۸۲ در اوصاف اولیاء الهی
 ۸۳ در بیان احوال نماز و حشرگاه
 ۸۴ فضل در قبح خشم و شهوت نفسانی
 ۸۵ قال علیهم السلام اذا جعل المؤمن محالاً و کما قالوا
 ۸۶ در بیان ترجمه نمودن نام جلیشان
 ۸۷ قال الله مثل الذی اتخذ و من دون الله
 ۸۸ قال الله یا ایها الذین آمنوا لا یسخر قوم علیکم
 ۸۹ قال الله فلیضی کوا قلیلاً و الیبتکوا کثیراً
 ۹۰ قال الله ان یقولوا لیس فی الله شیء منکم
 ۹۱ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل
 ۹۲ قال الله ان یقولوا لیس فی الله شیء منکم
 ۹۳ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل
 ۹۴ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل
 ۹۵ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل
 ۹۶ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل
 ۹۷ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل
 ۹۸ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل
 ۹۹ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل
 ۱۰۰ قال الله فیما ینزل الیهم فی الذل

۷۲ در بیان نرسد دنیا بی دون ه
 ۷۳ در بیان نشناختن نفس که درون
 ۷۴ در بیان اوصاف حضرت علیاً سلام
 ۷۵ در بیان حکایت خواجه بایزید بسطامی
 ۷۶ در بیان ذکر عبد السلام
 ۷۷ قال علیهم السلام کلکم راع و کلکم مسئول عن غنمه
 ۷۸ در بیان اقطاب و غوثان گذشته
 ۷۹ در بیان اسناد اسماء الحسینی و امین
 ۸۰ قال الله افویت فی اتخذ الله هو
 ۸۱ قال علیهم السلام حشر الماهین علی العتاة
 ۸۲ در بیان معرفت دنیا بی دون
 ۸۳ و غیر آنکه و سر قول علی ما نقل شد
 ۸۴ حکایت

۱۳۶ حکایت باز و کبرگتقی در خانه کبیر
 ۱۳۷ قال علیهم السلام لا بد من فریبید فن معک و
 ۱۳۸ قال علیهم السلام مثل الذین حملوا التوراة ثم لم
 ۱۳۹ حکایت مرد در دو سو در نزد دزدانک
 ۱۴۰ شعر در مناقب مولینا روحی قدس الله سره الخیر و امام تصوف مولود
 ۱۴۱ باب بیست و هشتم در محاسن قرآن
 ۱۴۲ باب بیست و نهم در معایب قرآن
 ۱۴۳ در بیان جهل در احکام کتاب
 ۱۴۴ خزانه القوی
 ۱۴۵ مناقب صوفی صاحب

Handwritten marginal notes in the right margin of the right page, written in a cursive script.

رب سب بسم الله الرحمن الرحيم **وتم بالخیر**

تلا الحمد لله والیه ۵
کل شیء چه پیدای
چه سری پیری طیور
همه کل دانه تنا کا ۵
بسر در دپه **بجای بر**
محمد رسول الله ری
چه خدای کب اظهار ۵
هم به آل په اصحابانو ۵
درس و روی سابد
کند وی چه هم شمارشی

چراغ

چه افضل داصحا بدی
له بنیانو چه کهنردی ۵
زیاتیه صدق تهر جاوه
دی **حدیث** که ایمان تولک
امت جمع یو طرف شی ۵
دصدق ایمان اکثر دی
بل دیم عادل **امر** دی
زوی ی چنل چد کپاره
لدا واس و روایت دی
یوسری پلار تن ۵
ناگاه ولویده پلار صد
واره جذب پنمین شوه

Handwritten marginal notes in the left margin of the left page, written in a cursive script.

دصدق اکثر حسا بدی
نوس سردار دکل بشر دی ۵
بار غاسر **مصطفی** وه
امت وار سره تهول کس
او **صدق** په بل طرف شی
تر جمله امت بهتر دی ۵
چیه عدل روستان نزدی
بجو شپه دحق دپاره
رسیدی بصیحت دی ۵
روغن پرور غزون ۵
روغن نوي نوي شوه پجاور
پتا پجاور و کین دین شوه

زنجی عرضی بہ عمر کر
 فوج عمر پاختہ روانشہ
 ہمدوزی پچیل کاسر کر
 تار اظلم وئی کر ی ہ
 بدورہ بدوہم ہ
 زمین و جاوردہ پورہ
 کدروہ صفت ملام کشم
 بظاہر عدل داری ہ
 ریشہ غور باسہ و ماسہ ہ
 لدوستانود حق شمار شے
 نفس سر کشی بقر شے ہ
 کاسرا ویشہ درہ بستہ شے
 دگر دورہ پس شے

لداحالی جنر کر ہ
 خواہ حاضر ہضم مکانشہ
 پڑ میں بانڈی پاس کر
 چہ پردی مای در خورہ گی ہ
 ستا وجود بعدم کر ہ
 کل روغنی کرہ بر سپورہ
 خو کتاب بہ تمام کشم ہ
 بہ باطن کانیات اولیدگی
 چہ خو کد وصل شے در گاہ ہ
 پیر کامل و رسوہ یار شے
 بتو بہ استغفار شے ہ
 پزندان دحق خستہ شے
 زوال نقابد جید شے ہ

داد نفس

داد نفس پسری کستور دی
 ہمیشہ خواست کر محمد
 نفس شیطان می از دہاشو
 کد ستاعنایت نوری ہ
 کرم تہ و کر کویم ہ ہ
 حکیم یاری عثمان دی
 سخاوت ی کر بی شمار ہ
 خلورم یاری حیدر دی
 دی شیخ اسد اللہ دی
 چظاہر باطن علوم دی
 دی چشم دہ را بہتری

دی لویر ہمیشہ رتور دی ہ
 نہ احد لہ احد ہ
 زہ مغلوب غالب پاشوہ
 ترون ما احوال بخوہی ہ
 ما کر خلص و نفس بسیم ہ
 چہ علم حیاکان دی ہ
 قرآن دہ جمع کر بار ہ
 فتح کر ی دہ جنبر دی
 دحضرت درین پناہ دی ہ
 قوم صرف نجوم دی
 ترا بد و بچلیتری

دل خول زنجیر کر
 نہ پاس شوہ و بند کا و دورہ
 اعوذ کوہ لب بند شے
 حکم فقل بصر بند شے
 خوری بند شے تو یلو
 لاس اویشہ شور و لوکار
 دکاملود ا قوت شتہ
 ہم حق ی قدرت شتہ
 کرمان لدوارہ خواہ
 بکامل پسے تری
 دکامل ملود خلد لہ
 جی کرے پھر خالی دی

Handwritten marginal notes in the top right corner of the right page, including the word 'بیت' (Bait) and other illegible text.

وَبَيِّنَالِ الْقُرْآنِ وَالْقُرْآنُ يُلَقِّنُ

بمعنی یا کره خواند بوه
چیل قرآن بده لعنت کا
و درون خسته بیه بیانی

در قاریان بزی قدرت کا
چه قرآن بی قانیده وانی

مِنْ قُرْآنِ الْقُرْآنِ بِرَأْسِهِ يَارَهُ

فَلْيَسْبُوْا مَقْعَدِ مِنَ النَّارِ

و تجوید علم حواها نو
بهره مند در حقین عام شیه
هم مقبول پیاک **رسول** شیه
و تجوید علم پوها شیه
ز ما پیا بکتن در بر شیه کا
او کنایه می شیه معزول
بدرگاه بد موتی کرم
و حضرت امت مفعول کرم
دی **رب** پچیل امان لری

اوس دعا کرمی منو منانو
چه پیشه وجه تمام شیه
بدرگاه **در رب** قبول شیه
نفع مند تر مسلمان شیه
بیاد دعا و **و حق** ته وه کا
کند خدای کا قبول
زه بهر همیشه دعا کرم
چه عفران رحمت ظهور کرم
خصوصا کاتب قاری

Handwritten marginal notes on the right side of the right page, including the word 'بیت' (Bait) and other illegible text.

بدا عرض

بدا عرض کوم بار انوه
و کتاب خوانند کا نوه
کم و زیادت می نمه عیا بکرم
و کتاب چه می بیان بکرم
عرض کل ز ما **خالق** دی
در جمله جزا لا یبق دی
چیل دیدری جزا عوامم
که عطا شیه نور به و یارم
عرضم رادی کخطا وی
مخالف قانیده بنا وی
عفو کرمی خطا صبح کرم
پکتاب بی شیه فصیح کرم
زه بنده عاجز نا توانیم
کل غلط سهو نسیان پیرم
پکتاب کسن مالیده می
به پشتومی دی تن کشیل

غزل

محمد غریب چکری دایباندی
ش منده و نفس لاسرناست حیراندی
دطاعت و عبادت امید می نشسته
همیش پر دست و معرفت بتور زندی
چه نظر پچیل عمل او پکر دار کرم
هیچ ذره دینیکه نشسته کل عصیان دی
بی **در رب** خاص فضل لکرم
کینور هم پور ذره تری ناداندی

د کتاب چي وايه امید داره چه شفیع مي قیامت دغه قرآ
پد بیا کس چي رهبر دین کس بقیا کس د دیدار رهبر عیالدي

محمد لایق لکوم د کتاب شیوه ندي
ستا پیشو غوث الاعظم شاه شاهان

باب دوم در بیان ادب ظاهر چي تلاوت قرآن

د ظاهر ادب همزده کسه د قرآن لوسته هله کسه ه ه
وضو و کسه قرآن لوله پشویب سره ایدله ه ه
که اود سر د ظاهر نوي لوسته رو اوس تر پنخوله وي
ولي کاس مه وره جان پیاد لوله قرآن خوان
خوا اود سر د کس نوي ه د قرآن مست درست نوي
و چي دار وایت شته دي ه لا بیوسف نوشته دي ه
که اوبه نوي بسیار ه با پاکروي گرفتاره ه ه
لا سرا و خوله د پشویبین ه بیا هله دي آخیلین ه ه
چظاهر پاکي دوه کسه زه هم پاک لغیورته کسه

د معنی

و معنی به نظر کسه ه ه پیر و شان د زره لهر کسه
د حدیث دي زره و زنگشیه لکاهن چتور بدس نکشیه
د قرآن د زره صیقل دي چه لوی و شان د لای
همیش ز کرد **سجده** کسه ه مرگ هم یاد پهر زمان کس
ستاد زره صیقل دس چیره چدر یاد میکره عزیزه ه
زه د پاک کسه عجب خایدي منظر کاه همیش د خدایدي
کظاهر د پیدتت وي په او بوي وریا کیدت و
د باطن نجاست و سوره پلیمه پر یو و پنجه کوره ه
بی داوشکو لباران د باطن پاکي ده کران ه
د انجس بوي به شل کام هغه شی تر سوم تر شام ه
همس سیزی و آسمانته ه ملا نیکو هم رضوان ته ه
همیشه و خدایته زانته درو و ستر کوا و به خوان
محمد ز موت سرور دي تمام جهان بهتر دي ه ه

اللهم انقنا عبيدك

يعني سترک رکب مات ه
ده لخدای او تکیه غوشت
بانیه داری چه دریا بشی
بل همداروه **خبر** دی
خا خک دادوه خاکي زما باره
بغیر چه وینی درومی
پدرکاه **حق** کین کوره
چه **الله** باب بیانشه
محمد داباب پرشده
دقرآن آداب خود پر دی
پاک خانی بویه چلوسته شی
بلد واروه چه **خبر** دی

غوشت **عطا** دین ه
چیه او تکیه شی و نوات ه
موز بچکر و سترک شت ه
او پوینو کین عرقا بشی ه
چه تن جهان بهتری ه
چه بهتری **رب** دپاره ه
بالستر کو او تکیه مومی ه
ترد زبات که نشسته و سوره
تجوید پات خوار حیران شه
د تجوید بطرف لبرده ه
تد حساب تر شماره بردی
دوه زانو ناستی دره شی
چه تر یاد پدید بهتری

قرآن

قرآن چه ناظره وی ه
بل قرآن چه پیمانته وی
بل قرآن چه بی نمنته وی
ذکره تسبیح تهلل دی
او تسبیح تهلل بهتری
اوسخا پین او لی دهه
اوس و زه سپرده له اوره
چه کلام **حق** کئی دی
کلام الملوک ملوک الکلام
خدای بادشاه ددو جهانو
الله خواست کوم و ناسته
بجرت دخیل کلام ه ه
تر یاد زبات تو اب درده وی
یو پلسوی مرتبه وی ه
یو پلسوی تر ذکر شه وی ه
چه ثنا کرد **جمیل** دی ه
ترسخا جوهر کاردی ه
توروزه نغلی علی ده ه
داویل **حضرت** کوره ه
ترهلمه ووزیات واکادی
زده کوه دامعنه تمام کیه ه
او خبری بادشاه دستخا نو
ستا و توی عالی درگاه ته ه
ما خوشی لری مدام ه ه

کلمه کرمه
کلمه کرمه
کلمه کرمه

شیطان
توسعه عرض کر یا **جبار**

حق تکان و رسنه بین زر کره

داشته دام دی چه خر کند شی

گیا ی داویل نور هم سار کره

بیای اسر شنه جایی لاله

بیای حمر سرد و کره ۵

چید بد بر مکره کرم ۵

بیای شخر و شکاره کره

دی خوشحال شنه پد باند ۵

چه اوسر بسند دام ز ماری

لدی دام نخل صیتری ۵

دادامون چه می یاد کره ۵

کل اسباب و فساد و مارت

پری خوشی ای دی کافر کره

دیر عالم به پور بند شی

کدامون را عطا کره ۵

ور کر دی نشه خوشی ای

نزی خوشید اهنر کره ۵

دیر عالم به پرتباه کرم ۵

دهر جای ننداره کره ۵

لخوشی غور زیده کاند ۵

کله عالم بر مبتلادی ۵

چی وینی پر بند بتری ۵

نام پیام در ز یاد کره ۵

کل علم

لذی انیته که جبار
لذی انیته که جبار
لذی انیته که جبار

لذی انیته که جبار
لذی انیته که جبار
لذی انیته که جبار

کله عالم ی یکین بند کرم

چه پر فضل **حق** خاصوی

رب پر خیل فضل خر کند کا

کد عمر شی زر کاله ۵

لطاعت پسته کا ۵

خان در کپ بمغز و پوست کا

دی نور بیارته خیل پسته کا

کله زه نار و اچار کرم ۵

فهر و کره با تمیزه ۵

پد باب **حکایت** نفس شیطان ۵

لوی طناب پور بندون

غله طناب پر یکین پمیر

مکره کسرخلام وی ۵

چه پر کیشوزی غوغا بند کا

بل ی دامکر دی کاله ۵

هر دوش نوزی بهانه کا ۵

بظاهر بد خان دوست کا

خوچتا پکناه کشته کا ۵

وایی زه لخدای دار کرم

نفس شیطان بودی غریزه

حکایت واروه طمان ۵

یوسری مترخکا ون ۵

په بازار کین و پند خین ۵

نفسی کیندی زوی کشته
نفسی کیندی زوی کشته
نفسی کیندی زوی کشته

بدرستی و کشته شدن خداوند و شکر کردن
و نفس کشیدن و کوه

منی بوت پخبل کاشته ۵
کشته بوس تشنه و سوره ۵
خشتن کوزی پخبل مز غوری
چه تر ملا می سل دیناره ۵
کینه کاز نیم دستاوی ۵
دی خشتن جامی یستله ۵
بدا فکر کین خوشحال دی
که می من و کشته آساندی
نوجدی یاکه شته لاله ۵
فهر کوه کد تمان شته ۵
دامن ساطاعت دی یار
بطاعتی هبر نشی ۵
چه خشتن یی ز بیدار شته ۵
غل پیسه دی نیمه کورده ۵
غل و لاپ پکوهی زاری ۵
پر یوانه کوهی تریاره ۵
اودانیم زرد زماوی ۵
دی کوهی تهر بوت دله ۵
چرا کوهی خدای پیر ماری
داعوضی صد چند اندی
غل جامی یوب در حال
بار عقل خیز ناچیز شته
او جامی ایمان و شماره ۵
خواه ایمان لتایون پیسه ۵

کتاب عمر

بدرستی و کشته شدن خداوند و شکر کردن
و نفس کشیدن و کوه

کتاب عمر بیان کرم ۵
هیچ تمام در واپ و نشته ۵
اوس دار و در پی سرخ کورده
پیر کامل لره و در س و م ۵
دردیه مارا افسونگر پیردی
کتاب عمر صفت کرم ۵
بویه تیر کرم عمر و ن ۵
زه حیرت ایم کوم یو کار کرم ۵
چینو کرم بل پانوکیزی
ززه می غواری داخبری
پیر کامل و نشته باره ۵
هیچ فکر مکه بید کین ۵
دیشیان داعی لحا ۵
والنفس لشیطان کرم ۵
و طرف **د حق** ته نشته ۵
در ته وایم غوز کینه و روزه
پیسے نشور بیای موم ۵
چه بخوار کین ی تا نیردی
دپیر انوهر ساعت کرم
چتر ووه کشم دفترون
د تجویب کد گفتار کرم
ترا تمام نر سبزی
چه خوز بیدی تر شکری
نور بخله نشی تر هوشیار
کته عقل نشته بید کین ۵
خبر نشته زلال ۵

چه رسم بی یورو ه
 بصرای کنز ول ه ه
 چه وقت در نماز ه
 او جمعه تبه پتله شم ه
 دایره بی و کشته ه
 نزدیک واپس ایدل ه ه
 نه کرک رت دین ه
 نه میز بیرون و تن ه
یاد هورد دایره کور ه
 کفار باریق لوی دلو ه
 دایره بی و کشته کور ه
 تر مسلم و واپس کور چار پیر
 جدا خنل پدایره و ه
 خلاص لبار ضایره و ه
 دکاملو ه بی کار دی ه
 دشطان خننه فراری ه
 بلد زده کره مسله ده ه
 عجیب عنایه ده ه ه
 دحضرت رسول شطانو ه
 دی لوبه مسلمانو ه
اسلم شیطانی علی یدی ه
 ولول که بوهنده ی ه
 نایسان دیغا بر دی ه
لا خوف هم مقر دی ه
محمد بس کره دروم ه
بسم الله کره را معلوم ه

در هر روز که مالیدی
 بولیت هم فندی ریعی
 بود پس هر وقت که از دی
 در بسم الله وصل لازم در بیان
فاتیما او را در روضه
کشف العام بل ایسان
 بل الحانه بل علی کره
 بل فاطر بد معلوم کره
 او بی نه سورت جان
 بسم الله وقف کره
بینه قتال الیه کره
 دوه و بل دوه
 دایه بی وصل اولی دی
 وقف کره
 بسم الله را علی بار
 وقف کره

یاد هر روز

باب چهارم در بیان حقیقت بسم الله
بسم الله حال خلوردی
 تیز زده کره بتا بوی کره
بسم الله کره خلور نشان
 دو و سورت تو تر میان جان
اول وصل دوه طرف کره
 وقف با الکل بطرف کره
بسم الله پیوسته لوله ه
 لما بعد ی کره وصل ه
دویم وقف دوا کره
 کر قاری وقف وه کاند
تر بسم الله په ایات و پاند ه
 ولجا وصل دیر اولیدی
دریم وقف اول کا ه
 کر بسم الله و پاند در بزی
خلورم جه اولکا وصل ه
 ولید احس مکرده زده کره
 و آخر سورت شاد پاره

در هر روز که مالیدی
 بولیت هم فندی ریعی
 بود پس هر وقت که از دی
 در بسم الله وصل لازم در بیان
فاتیما او را در روضه
کشف العام بل ایسان
 بل الحانه بل علی کره
 بل فاطر بد معلوم کره
 او بی نه سورت جان
 بسم الله وقف کره
بینه قتال الیه کره
 دوه و بل دوه
 دایه بی وصل اولی دی
 وقف کره
 بسم الله را علی بار
 وقف کره

غر نکازم ملا ه
 او پیمایان بکنم نشانی
 بل تعوذ و تسبیح دی
 که قرآن لوی بزور ه
 اول قرآن بحفیه وای ه
 پیمانته کین د خفیه ری ه
 او بیلد زده که ای ورو ه
 و **اعوذ بالله** وقف لازم ه
 داعوذ آخر اسم د شیطان دی ه
 بی ادبی د نتر د نشسته د روی سیم ه
 جد اسم پختایشه **رحیم** ری
 غزل **مناجات**
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی

ندرت و پند بسم الله
 بسم الله جلاله وای ه
 د قرآن تابع و غه ری ه
 دوی هم لوله جهر کوه ه
 دوی هم دوا د خفیه سنای ه
 که نوح جهر روی کنه دی ه
 لبلاد **خدای** د ز غوث ه
 کید نکاند آتم دی ه
 و **بسم الله** آغاز اسم **رحمان** دی
 دلته کوم قرابت دی له **رحیم**
 خه لوه به بسم دی
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی

ندرت و پند بسم الله
 بسم الله جلاله وای ه
 د قرآن تابع و غه ری ه
 دوی هم لوله جهر کوه ه
 دوی هم دوا د خفیه سنای ه
 که نوح جهر روی کنه دی ه
 لبلاد **خدای** د ز غوث ه
 کید نکاند آتم دی ه
 و **بسم الله** آغاز اسم **رحمان** دی
 دلته کوم قرابت دی له **رحیم**
 خه لوه به بسم دی
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی
 کناه کار محمد
 خه لوه به بسم دی

د خور حار یوره سوره
 وی زده که برادر ه
 بسم الله آیت دی تقری
الله من سلیمان که علم ی
 وقف نشسته بد خای هم
 دهم سورت بسم ای خوان
 او بسورت کین **دبرات**
 داسورت دکا فرانو ه
 بسم الله آیت د مغفرت
 بسورت کین دبرات
 بلما دارنگ دی لیدی
 چه حضرت **عثمان** و بی ه
 او که بسورت هغه ری
 غر نکازم

د خور حار یوره سوره
 وی زده که برادر ه
 بسم الله آیت دی تقری
الله من سلیمان که علم ی
 وقف نشسته بد خای هم
 دهم سورت بسم ای خوان
 او بسورت کین **دبرات**
 داسورت دکا فرانو ه
 بسم الله آیت د مغفرت
 بسورت کین دبرات
 بلما دارنگ دی لیدی
 چه حضرت **عثمان** و بی ه
 او که بسورت هغه ری
 غر نکازم

د خور حار یوره سوره
 وی زده که برادر ه
 بسم الله آیت دی تقری
الله من سلیمان که علم ی
 وقف نشسته بد خای هم
 دهم سورت بسم ای خوان
 او بسورت کین **دبرات**
 داسورت دکا فرانو ه
 بسم الله آیت د مغفرت
 بسورت کین دبرات
 بلما دارنگ دی لیدی
 چه حضرت **عثمان** و بی ه
 او که بسورت هغه ری
 غر نکازم

زه بوی امید نکریم ستا لرحم ه
 یوه قطره در رحمت بسده و ماته
 چنظر چیل عمل او بگردار کریم
 دطاعت قوت می نشسته چیه و کوم
 ده جبران طاقت می نشسته و صلت خوا
 زما زب چیل آشنا بیسه دوه نیم

یا سلام اسم می تاته شفیع کری
 خوار محمد ته شفا ور کر سخت سقیم

باب پنجم در بیان معرفت دندانهای انسان

اوسر دغاشونام زده کره
 و مخر جبهه زایکار دی ه
شایه دی غاشور دور پاند
 پشنامه ی دوه کی وای ه
 و پاس ته تهول علیا و پل شی
 هر یو گوشه پنا مکن ه
 و هر حرفه چیل غاشور یاری
 دوه دی پاس دوه دکلا ند
 داخلور بد نام شای ه
 همه کوز سفلی بلل شی ه

بل بورد

رباعی بوی مولف ه ه
 یو دشی یو د کینر لاسدی
ناب بیس خلور دنداندی
ضوا کبیا خلور نور دی ه
 دوه دی پاس دوه پایان شو
طوا حیر دوه غاشور دین
 طوا حیر آسیاته وای ه
 در ی در ی هر طرف دی
ضوا کبیا خلور نور دی ه
 پس لدر عمره کینری
 چیه سار تر خلور شی بونه
 د مخرج حاجت بر نشسته
باب ششم در بیان مخرج حروف هجیاً

بنشانه ورنه ای در دوره
 جارسای وای در دوره

بعضو خلور ظهور دی
 دینمزالو پیداکتری
 نواجده یو یو هر لورته
 بی فایده دی کد غوشت

تدریس شو

او سو د مخج وارو بيان ه
 مخج وي خلیج و خروج ه
 جد حرف تو ظاهر نری ه
 هم او سو دی مخج ه ه
 شپز حرف د حلقه ه ه
همزه ه لیسینه وای ه
عین او خا بخلق کین پاک
 خور الف هم حلقی وای ه
 کاوکی د خوبی تر خلق ه
 زار ی حرف علت وای ه
 زده که در چه لوست شه
همزه بولی ای یاره ه
 او بل حرف پیر و کار نری

پتوفیق د پاک **سجان**
 کوی حرف هله عروج
 دینه مخج ویل کی نری
 زده که واره بیج ه
 پد ری مخج اد اشی
عین او ح لخلق بیای
 اد اشی مکوه هر اس ه
 او اکثر هوای نمائی ه
په علت شه وارو خلق
یو الف او او یا وی
په زور زین غروف قدر کوه
الف زور زین نکایاره ه
 یار یابی چه بید کی نری

فان اوله

علل حرف بد شافا هم
 بلور خوبی او در شکر
 یو الف کاوکی که در چه لوست شه

قاف او کاف پر هات باند
قاف تر کاند کاف اعلی وی
 داخلو مخج شمار کوه
 بل مخج در تب میاندی
جم و شین ویا جانان
 در تب سر لپو احسن کشید
ضاد اد که ورو
 دانه بر سخت حرف و کوه
 کیند او شه طرف یوشاندی
سرخ و شایا علیا که
 خوبی **تاب** علیا مقام کا
 سر در تب کبیره یاره

اد اکثری و سو و پاند
 لهات کم تر جیته وای ه
 انه حرف پر قطار کوه ه
 هم وسط در هاندی ه
 اد اشیه دکام میان ه
 اد اشیه کوه نوری پیژ
 لهاب تر طوا جین طویل کوه
بیغابری اد اشیه کوه
 لیکن کیند طرف اساندی
 سر در تب ویر هر کوه ه
 پدا میا نکبسی ارامکا
په سرخ و شایا علیا **نون** تما

دینف و از ار ملازه کونید
 امار اصطلاح تحقیقی قاف
 غلطی و کاف را عدد کوه
 غلطی بیجا ت و عدد سر بیجا ت

دایه باره هر ذرات
 و در دوزخ بیجا ت
 دینا است که از آن

سرخ و شایا

دانه حرف واره داري
 پدا بیت کین هویداری
ت پال پ ز ابن کاف دی
 ده حرف اصل جداری
 عجمی در یاد کرده
 دانه حرف می بنیاد کرده
 خبر دار چه خلطی نکر
 پ **کاف** کین احیاط کرده
 او پ **کاف** کین انبساط کرده
 چه **کاف** نشسته تان
 او **کاف** نکر عیان
 به باقی کین هم هوشیار شه
 دادسی ما ولید بیدار شه
 کمال پدا ویل کس **شرافت بخار شرف** لنینکانو بخان مر کس
 بخار شرفی شه خای دی
 شرافت ی تل نمای دی
 سابقانی ی نیک خصلت و
 کل نیکی لبار شاه ده
 چربا تو شه عادت و
 دپر عالی عادل پیشوادی

دانه حرف می بنیاد کرده
 خبر دار چه خلطی نکر
 پ کاف کین احیاط کرده
 او پ کاف کین انبساط کرده
 چه کاف نشسته تان
 او کاف نکر عیان

پشتانه هندی به وای
 به فارسی کین بعضی ستالی
 بقرآن داحروف نشسته
 کیه خوک پیداکه زشت
 ماغریب دی حال بیدی
 پغوز و می ار ویدی
 بخار شرفی کین و درو
 علماد پر دی هر کوره
 هر سری دله ملادی
 اما کبری زیات لاری
 امامان پمسجدون
ر دوی **کاف** لوی عیان
 قرآن لوی پلقطون
 وای موز **تغنی** کرده جان
 اور **ماد** پخای **سین** وای
 نور همد بر خایون خانی
 دوی غره دی جطاعت کرده
 خبر نه چه معصیت کرده
 چه نظری پدا باب کس
 نور می هالته جو کتابلک
 باینده دی داحروف زده کرده
 بقرآن ی پیدامکس
 چه **و** **ت** **ا** **ه** من کور کس
 نور به **ت** **ا** **ه** شیخان خبر کرده
 بهر حرف پور چه **ه** کس
 عنی بدل هندی کس

هم در صا و خای ظانی
 پدا ستانی خطا وای

دانه حرف

الناس على دين ملوكهم

چدي نيك شتر عيت هم كه
 شه عادل او عايجاه دي ه
 تهول جاري او طيار غوايه
 فر ياد رسور دراد خواهانو
 نيه عار خوار فقير شسته ه
 پكتا بدي چلیدی ه
 دي آباد پکين درسون ه
 عالمانو خبله و پي ه
 جمله دي پده آباره ه
 شه اعلي مرتبه ده ه
 واره دي لده خوشحال ه
 چيه دين ريار وزي شي ه
 چه خوشحال بر دست ستم
 مطرب ندي چه خوش مستاي

چه امير و بخار دي ه ه
 شعابور اسلام واره ه
 بهر محب دعا مانوه
 زيارت نيه وزي شسته ه
 شريعت دي ساقاي ه
 مدرسي او مسجد ون ه
 وظيفه يري وركري ه
 چيد شهرين رياره ه
 امير نصر الله دده نامه ه
 مسافر دهقان شهر واله
 خدای دهم خيبر راضي شي
 بارشاهي ريه قابيم وي ه
 محمد پرشيا واکي ه

علام

در این کتاب که در دسترس است
 و در این کتاب که در دسترس است

در این کتاب که در دسترس است
 و در این کتاب که در دسترس است

باب در بیان ثواب تلاوت حکم حدیث او آیتها

اوس بیان وایمرو ناته
 آیتون حدیثون
 امانه بخوره وایمرو
 خوابات خو حدیث
 چه قاری دالتواب کور
 جدهم تو ابون
 گپیا نکره در بر طو لشی

قولعا

یعنی لوله قرآن کوره
 به سامع ی حرف شمار کا
 حیدرو ای ترتیل زده کت
 وقف ودره خلاص مکره

دقران لدرجات
 دیر نازل پدا باب وین
 لخر واره موتی نما یسر
 چه بی باد دی ای ریس
 بلوسان پسے بشوری
 دقار یانو به بابون
 لدر کافی دی کامقبول شی
 پیر سب سرای وروث
 شه روشن هم بر مدار کا
 وقف وصل ادا شه کت
 وصل خلاص درین مکره

در این کتاب که در دسترس است
 و در این کتاب که در دسترس است
 و در این کتاب که در دسترس است
 و در این کتاب که در دسترس است

خو حدیث بوه و ایچده چ قاریته ثواب نما یسر
دینی دحق کلام سز بودی تل مدام
وما یطبق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی الیه
یعنی لکری خبری رسولان قصه ناری
لهواد نفس لشان بی لوی زما جان
وحی دوه قسم و ستار جلی خفیه دی زده کپاره
د جبرئیل و بل جلی کرده دهاتف و از خفیه کره
هاتو الهام هم هودی و عارف بزده مطلق دی
جلی خاص تل دیسلانوی او خفیه بکل دوستانو
کنیا نوی کولیا نوی خفیه کس یک هم انوی
لیکن هم فرقی شته و بکتاب کین نوشته دی
و فی الهام برشتیا وی دو لیا نو دیر اشتیا که خطا
الهام وینی حار یجو بکسین هر عارف زده پدا بکسین
دکعبه بانی خیل وه چه پرچی دجلیل و

کد شکل

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحیم" and other religious or philosophical text.

کد شک پدا وینا ده
واحدیت قدسیه زی یاد کره
بی لیسع و بی بیطش و بی بیصیر
خدای و بی بیعالم برته
چه مومن عبادت کاند
چه قبول می پد رکاه شیه
بما آوری بما کوری
هیچ کار نکوی لیان
محمد کاتب تل زاری
کزه هر خود کردار لیره
خدای لایق د مغفرت
ستالایق جوک هفوک
ستار حمت تر غضب ز یاد
دعا جز بایده زاریده

جو بیلی داخای ماده
بید به بوه شیه زره خیل شاد کره
فهم ده کره کدری عقل او بصر
داد و دو گو نو سز در ته
راشیه ماته نژدی و راند
تل لهما سز اشنا شنی
بمانشیه بمانشوریه
کل افعالیه لسیان
لش خدای راحر غوار
خوار بنده و کرد کار لیره
دکرم امان رحمت دی
اوز مالایق وه مکرب
زما امید نکل نجات وی
دغفار تل غفاری ده

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحیم" and other religious or philosophical text.

عليه السلام حسنوا القرآن باصواتكم فان صوت الحسن
الذي يتنازبه المستمعون ويتلذذ به السامعون ويزيد الزمان

شائسته كرى قرآن دله پشته واز سر عاقله
شاه آوز تاثير دير كاند يقارى پسامع باندى

اوريد وني لذت واخلى هم قرآن د پير ثابنت واخلى
عليه السلام لكل شئ حلية وحليته القرآن صوت الحسن

چه خير لك ز يور شسته هم زينت ي خيل سر شسته
د قرآن كنى آوز كنى پشته شان سرى ساز كنى

عليه السلام ان هذا القلوب يصد كما يصد الحد يد اذا اصاب
الماء قيل يا رسول ما جعلتها قال كثرة ذكر الموت وتلاوة القرآن

وتضمن فضله فضل حملته فقد ورد فيها حامل القرآن
حامل ربت الاسلام من الرية فقدي اكرم الله ومن اهانه بعد لعنت الله

روايت دي زيرون زكشيه لك آهن چه تور بدس نكشيه
چاوبه سر سبه آهن ته نور زك واخلى بد و طخه

چا سوال وه كا پيغا مبره روشاني چه ده دله سره سره
كحافظه

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and other religious or philosophical reflections.

كحافظه سبك كاته كا ه حق بخيل لعنت برود كا
عزت تل كرى مسلمانو دقاسر يا نو حافظه نو

قال عليه السلام اقر القرآن فان الله لا يعذب قلبا وقرآن
وتعاهد اي تفاقدي في حافظته والموظفه على الله والموافق على تكرار

قرآن لوي هميش ورود چه پناه دنه ز اوره
خداي بنكا عذاب زرون چه قرآن پرياد وون

كوشش تل كا پياد باندي ه هميشه ي تكرار كاند
تل هميش لوي قرآن ه تكرار كا موافق خوان

قال عليه السلام قرأ القرآن في الصلوة افضل من قرأ القرآن
في غير الصلوة والقراءة في غير الصلوة افضل من التبسح والتكبير

والتبسح والتكبير افضل من الصدقة والصدقة افضل من
الصوم والصوم جنة من النار صدق يا رسول الله

قرت پنهانم ياره تد پنهانم ثواب زياد شماره
قرت چه پنهانم وي تد تبسح تفهليل د پير شته وي

هم تبسح تكبير بهتر ديه تد سخا چور كا زر دي

Extensive handwritten marginal notes in Persian script, including various religious and philosophical reflections.

عليه السلام المنون الذيق القرآن وهو عليه شاق له جران
 صدق ما لفق رسول الله
 دوقان چه قوت کا نزده کبتری مشقت کا
 دوهی اجر بود و داند او بل اجر دستخی چه پیده کراندی
 علیه السلام من قر القرآن فقد رز الله تعالى
 چه خوک قرآن کلام رضیا هوم خدای عزت پشایا
 القرآن غنی لا فقر معه ولا غنی دونه
 قرآن غنی که خشن کور خوار نور خورش کور
 بی قرآن غنا نشسته تل بخوروی بر نگی زشت
 علیه السلام یحیی القرآن يوم القيمة شفیعاً لا صحابه
 قرآن را شیه پقیامت وقاری کا شفاعت
 علیه السلام یحیی القرآن ویسأل الله فی ان یرضی قاریه
 قرآن را شیه سوال کا خدایه قاری رضاکو چه خنی خایه
 علیه السلام من قر القرآن ثم نسیه لعل الله اجزم بکرم ان
 خوک چه لوی قرآن یاد کا بیای دهبیر کالوی نسا دکا
 قال عبد السلام
 القرآن والقرآن

علیه السلام ان القرآن نزل بجزن فاد اقرت فحقا ذوق
 قرآن ناز بغمکنی بجمده شه قرآن خوان دغمکنی کا دای حد شه
 اندوه داوه چرسول بدغمکنی خدایزده خه فرمان درب العا
 علیه السلام من لم یؤمن بالقرآن فلیس منه احدی
 چه خوک نکاسته اول قرآن باند دزما دامت ندی هر چه کاند
 خسته دای چه غنی نوا می خاشه هغه قاری لوز تدی خه نیرانته
 علیه السلام قرآه القرآن فی المصنف مع بصیر وخفف العذاب
 چه قرآن نه نظیر که قررت کا دادر ستر کور و شنایی زیادتکا
 هم عذاب دآفرت لمور و بلار و بسیک شیه که کافر دور باره
 علیه السلام افضل قرآه السر علی العلامیه سبعین ضعفاً کفضل صدقه
 السر علی العلامیه وفضل السر علی العلامیه سبعین ضعفاً
 فضیلت دقرت دور و پزور لک فضل و خیرات پنہانی دور
 قال عبد السلام
 القرآن والقرآن

۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

لبنه که در سینه است

فصل در ختم القرآن

همد ختم قاعده داری تیر زکری جزردی و رخ و کوه ختم مکر
که غور طاقت و جزری و لی دادر و ورخو کم ختم نار و دی

فصل در ختم القرآن در اقل من ثلاثه یوم لم یفهمه
خو که ختم کا کتور در ایام بنو هیزی یقرآن دی فاما تمام

روایتی بی عایشه صبیله چو کس ی لید قرآن چاکد تعجیل
دی ویل دانقرآن و نیا مشردی بیهوده مجله کاندنچر و شدی

لحق چد قرآن دی ادا نشی خاموش ندی خو و ای قفسه
اختلافی خو که داختم که بیما کن خو که خلوت ایام و ای استخوان

دعا جز حمد بزرگین غوره دانیشی که بیماست و یو خله ختم دانیشی
داز با فکره مکنه بنی ای فهم و که العاقله و هکلیه

چه حضرت عثمان قرآن دیرش غرضد چه یوسخ یو جزنی یوستی
دکا برش جردن هم دیرش یوسف دایره و رخ یو جزنی نده لری

بهفته کن ختم که بیما بود مالیدی روایت هم معتبردی
منزلون یقرآن کن چه او دی در رسول و ختم و ایه نشانه دی

در رسول و ختم و ایه نشانه دی

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including various religious and historical references.

که بقرا و عمران و ایم تعجیل
کجو که درست کلام تمام کا

بر بر دی پتو ابکسن ه
چه مقصود لقرت ه

بل قاری لره بائده و یاه
چرایت د تسبیح ر شیه ه

که آیات دا استغفار ه
که آیت دو عدی رایشی

دو عبد ایات کونین
د آیات چه مضمون و یه

فصل در ختم القرآن
عبارت بی خیر داری

یا قرآن بی فکر کبیری
چه معنی نوی معلوم ه

نوربخه کاتر مفهوم
د باطن اداب هم زده کوه

زده دیاک لغیره کوه
لریا لکبر دور شده

بظلام و حق مسرور شده

هزلتت قارع به و یو یو قیل
ادبل یو بقولش وجه انجا مکده

وه کوره پکنا بکسن
تذیری لفلکت ه

دقرآن معنی زرده و یه
نور در رب نه بشاشی ه

استغفار د بکفار شیه
امید و ارد لوطاشی

استغفار هم تر سرد کونین
هغه شاندا قاری یون و یه

فصل در ختم القرآن
عبارت بی خیر داری

یا قرآن بی فکر کبیری
چه معنی نوی معلوم ه

نوربخه کاتر مفهوم
د باطن اداب هم زده کوه

زده دیاک لغیره کوه
لریا لکبر دور شده

بظلام و حق مسرور شده

Extensive handwritten marginal notes on the left side of the page, including various religious and historical references.

روایت دی حضرت کورته را غی بی بی عالیه و لایق
منتظر ددی و لورته کذا ز سر رانی و چیل کوس ته
پس الله بر مدت را غله لکه شمس قمر چه ا غله
ده ویل ای بی بی حال و ابه معطل سبب و نه هایه
دویل دالت قرآن خوانده پشه زیب او پیشه شانزه
هسته شه آواز هیچ گاه ما و انورید لی آه ه ه
پس با خیر روانسته دیر سامعی ذقران شه
دویل شخص سلیم ددی د پی کا خذیفه مولی ده
نوی ای الحمد لله الذی جعل فی امتیه جمله خوش آوری
شکر تیاوه همه ذات ته چه پیداز با به امت کسبه خوش صوت
د ظاهر آواز چدر بند ترا د باطن آوز به لاخو معطر کا
د باطن آواز چیاک لفسر هو ای سکه آثری به افلاک باندید آوی
نمر سپوز بر باد او هواد دنیا و کله عالم زده و یه دده حکمه غان
مروه و ددی دایم دده حکمه کور کا چت وانی پهوه طرف کل شعوری
غوث او قطب ابد لاندی پعالر دوی حاکماندی

بل لورته
روایت دی حضرت کورته را غی بی بی عالیه و لایق
منتظر ددی و لورته کذا ز سر رانی و چیل کوس ته
پس الله بر مدت را غله لکه شمس قمر چه ا غله
ده ویل ای بی بی حال و ابه معطل سبب و نه هایه
دویل دالت قرآن خوانده پشه زیب او پیشه شانزه
هسته شه آواز هیچ گاه ما و انورید لی آه ه ه
پس با خیر روانسته دیر سامعی ذقران شه
دویل شخص سلیم ددی د پی کا خذیفه مولی ده
نوی ای الحمد لله الذی جعل فی امتیه جمله خوش آوری
شکر تیاوه همه ذات ته چه پیداز با به امت کسبه خوش صوت
د ظاهر آواز چدر بند ترا د باطن آوز به لاخو معطر کا
د باطن آواز چیاک لفسر هو ای سکه آثری به افلاک باندید آوی
نمر سپوز بر باد او هواد دنیا و کله عالم زده و یه دده حکمه غان
مروه و ددی دایم دده حکمه کور کا چت وانی پهوه طرف کل شعوری
غوث او قطب ابد لاندی پعالر دوی حاکماندی

چلوزن

نور شاه کوه خور سندی کنه
چیل خان سر خوندی کنه
چه ایاز ته بلوی خان شه
ده لبس قیبت پکر بیالکب
ته هم هسه چیل خان کوز و کوز
کچیل حد و ساقی باره
حد و دابندیکه پنا یکب ه
خونبندیکه د خدای شه لکب
له اول بنده کی ده ه
کنا ز به ددی چه از ار شوی
خونبندیکه ی کت اختیار
الله فضل بها کب ه
لکست او ش خوباریندی
سنا د عشق شراب را نوش کنه
سنا د عشق لجم جوشش
محمد لبس ویل کنه

نور شاه کوه خور سندی کنه
چیل خان سر خوندی کنه
چه ایاز ته بلوی خان شه
ده لبس قیبت پکر بیالکب
ته هم هسه چیل خان کوز و کوز
کچیل حد و ساقی باره
حد و دابندیکه پنا یکب ه
خونبندیکه د خدای شه لکب
له اول بنده کی ده ه
کنا ز به ددی چه از ار شوی
خونبندیکه ی کت اختیار
الله فضل بها کب ه
لکست او ش خوباریندی
سنا د عشق شراب را نوش کنه
سنا د عشق لجم جوشش
محمد لبس ویل کنه

نور شاه کوه خور سندی کنه
چیل خان سر خوندی کنه
چه ایاز ته بلوی خان شه
ده لبس قیبت پکر بیالکب
ته هم هسه چیل خان کوز و کوز
کچیل حد و ساقی باره
حد و دابندیکه پنا یکب ه
خونبندیکه د خدای شه لکب
له اول بنده کی ده ه
کنا ز به ددی چه از ار شوی
خونبندیکه ی کت اختیار
الله فضل بها کب ه
لکست او ش خوباریندی
سنا د عشق شراب را نوش کنه
سنا د عشق لجم جوشش
محمد لبس ویل کنه

سنتز فون خلق و ادوی
همه طبعی عالم غیبی و خاری

دَامَاءُ لَوْسِ مَاءٍ ۵
اوردوزور چه لیده شی ۵
دوقفویه باب کین و ر ۵
باب هشتم در بیان احکام نونین مذکور
نونینو خلور حار ۵
یواظهار کره بل ادغام کره ۵
که خلقی شیش حرف در شی ۵
که ساکن و یا متون وی ۵
که پس له نونینو خلق در شی ۵
مثال ان انت یا منه و یا من غیر
او تنین قریبه افسد و هها
سمع علم یا علم حکیم وایه
خلقی خدا اظهار یثوی
مخرج لری در وی شک

اَو جَاوُ کَرِه ۵ جَاوُ ط ۵
اوسواء کوه ۵ جَاوُ ط ۵
یو بدل شی یو لوسته شی
پیر به پوه شی ویه کور ۵
زده ی کره چه نینه خوشحال ۵
قلب اخفا خلور تمام کره ۵
اظهار کر و ته به مضطر شی
دو ادیه یوسک مبین وی
دانونین به اظهار شی
یا نعمت باد نحر یا من حیر
ببین هدد جلود غیرها
لطیف حیر اکاه شه و رنه غایب
نون خلق جدا شکار شی
اظهار و انند ادغام نکا

دویم حای در ادغام دی
کثیر حروف لریمون در شی
لام و یا بم و اونون کره
که پس لستونینو دایشتر در شی
نونین ادغام مع الغنه شی
دلساکن لکه من و آری منسد شی
پدا خلور حرف ادغام مع الغنه کره
به راکام کین غنه نشه ۵
اشهد الا کره مریا وایه
یوه کلیمه نشه بکلام ۵
سکته کا ادغام نکاند ۵
مین سرفی وی که بل ران ۵

دانشهور بحاصو عامدی
نون پید وی کین پنهان تر شی
کمول جمع لریمون کره ۵
نونین پت دایشتر اظهار شی ۵
یمون غنه لر بی غنه شی ۵
من یستاء ان نشان دای حد شه ۵
پدا ووه حرف ادغام به بی غنه کره
اشهد ان لا یا من رب چه شکاره
نونین ویر کره دادوه خای
حوضی نکاند ادغام ۵
نوک قاریان ادغام کا و راند ۵
دادوه زده کره بقرآن ۵

نونینو خلور ادغام شی
چوندری در وی مقام شی
خارجی نونینو خلور
ادغام کا اظهار نکا

در مناظره شرح کشیده دایره مادلته لیکنی
 در مضمون بیان تمام شده پتوفیق دیاک سبحان شده
 بله دازده کس قاری دقار بانو نام جاری
 دو قوف امان ده دی پیشتر شهر اسوده دی
 مدنی خلوری دیل جعفر شبیه نافع له اسماعیل
 دیکی یوحنا هلد شده دیل حرین چه میکی مدنی شیخ سر یو غا
 یوحنا بل ابن عامر دمشقی وائی بل شرح بن یزید لخص خاوی
 چدا وای سر یوشی شامی غائی شرح بن یزید دمشقی راوی
 چه حریمی شامی سه خیل شیخ دانه علوی بلل شیخ
 نور عبد الرحمن کوفی چه سر شیخ ددوی رهن سما کشیده
 کرکوفی بصری یوحنا خیل شیخ عراقی ورته ویل شی

در بیان واروه ای باره دامام **عاصم** مناقب شماره
 مختصر تجر و و وایم لزلکافی دی چی نه ایم
عاصم ابن ابی التجرد الکوفی لنا بعین شمار وافی دی
 له او قاریانو شماره دی پنجم قاری دی اعتبار دی
 امام **اعظم** لکل قاریانو امام **عاصم** غور کربار انو
 ماوراء النهر بخارا آمده سمرقند شهر والادی
 علماء اردیه ملک وای کتاب **عاصم** غوار
 له اصحاب کبار وده یاد کوی وقت لدوی راوی دی
 عاصم اخذ له عبد الله بن حنیف عبد الله له عثمان اخذ له لصب
 له علی ابی بن کعب لرید بن ثابت له عبد الله ابن مسعود روایت

در بیان واروه ای باره دامام **عاصم** مناقب شماره
 مختصر تجر و و وایم لزلکافی دی چی نه ایم
عاصم ابن ابی التجرد الکوفی لنا بعین شمار وافی دی
 له او قاریانو شماره دی پنجم قاری دی اعتبار دی
 امام **اعظم** لکل قاریانو امام **عاصم** غور کربار انو
 ماوراء النهر بخارا آمده سمرقند شهر والادی
 علماء اردیه ملک وای کتاب **عاصم** غوار
 له اصحاب کبار وده یاد کوی وقت لدوی راوی دی
 عاصم اخذ له عبد الله بن حنیف عبد الله له عثمان اخذ له لصب
 له علی ابی بن کعب لرید بن ثابت له عبد الله ابن مسعود روایت
 در بیان واروه ای باره دامام **عاصم** مناقب شماره
 مختصر تجر و و وایم لزلکافی دی چی نه ایم
عاصم ابن ابی التجرد الکوفی لنا بعین شمار وافی دی
 له او قاریانو شماره دی پنجم قاری دی اعتبار دی
 امام **اعظم** لکل قاریانو امام **عاصم** غور کربار انو
 ماوراء النهر بخارا آمده سمرقند شهر والادی
 علماء اردیه ملک وای کتاب **عاصم** غوار
 له اصحاب کبار وده یاد کوی وقت لدوی راوی دی
 عاصم اخذ له عبد الله بن حنیف عبد الله له عثمان اخذ له لصب
 له علی ابی بن کعب لرید بن ثابت له عبد الله ابن مسعود روایت

در بیان واروه ای باره دامام **عاصم** مناقب شماره
 مختصر تجر و و وایم لزلکافی دی چی نه ایم
عاصم ابن ابی التجرد الکوفی لنا بعین شمار وافی دی
 له او قاریانو شماره دی پنجم قاری دی اعتبار دی
 امام **اعظم** لکل قاریانو امام **عاصم** غور کربار انو
 ماوراء النهر بخارا آمده سمرقند شهر والادی
 علماء اردیه ملک وای کتاب **عاصم** غوار
 له اصحاب کبار وده یاد کوی وقت لدوی راوی دی
 عاصم اخذ له عبد الله بن حنیف عبد الله له عثمان اخذ له لصب
 له علی ابی بن کعب لرید بن ثابت له عبد الله ابن مسعود روایت

پهلپوه شپه اي قاريانو
 امام اعظم لکل قاريانو
 وعاصم چه دوه راوياندي
 و حفص قول مقبول کره
 داقرآن چه نوشته دي
 بسورخي چه لاند باند
 داد بکر اختلاف کره
 امام عاصم حفص بسند
 در مايفض معلوم دي بس
 چه صغير من کين مذکور دي
 بيا حاجت ذکر رنشته

د نغان کيسر و انو
 عاصم بسند کرايد و سنانو
 حفص بکر نام نشاندي
 او د بکر قول مغزول کره
 و حفص قول دغه وي
 بيا شيه يا کوز تر لاند
 عمل مکوه زده ي صاف کره
 علماء اتفاق کره ي
 ص د بکر و حفص کيه ي
 دهر هر چا جلال من مشهور
 ذکر دو باره زشت ده

پس جي چر علامه وي داد بگر نشانه وي

باب يازدهم در بيان ادغام اتفافي

اوسر ادغام واروه بيان
پتوفيق **دال بر حمن** ه
ادغام دوه قسم دي وروره
دي **مقل متقارب** كوره ه
مقل دادي زده كوه باره
جدوه حرف پو نشان **مقل** ه
اول ساكن ثاني مخر كشي
داوه نيه حرف پكن در كشي
چه هيج ي باتوشه ه
مثالاتي را وايه شي ه
هل لك رحمت تجارت ه
هم بن قد دخلوا ايت دي
چه اول جنس دثاني شي ه
ادغام ادا پاساني شي ه
مكروه حرف اي وروره
ادغام مكنه **مد** نشه كوره
في يوسف ادي يوسف كين
يا قالوا هم بكف كين ه
پد خاي كين **مد** نشه باره
اظهار كره **ادغام** بي كاره
ك ادغام كره **مد** فونيشي
دا جنر كره جو پيشي ه
يا عسور دكانوي
يا او و نفس و دي ه

هسيه قاي

له به سريه ...

هسيه قاي لازم ادغام

مثالاتي پوروه بسدي
چپ بر غوري بوالهوسدي
بل **ادغام متقارب** لري دوه
د **متفق** بيان بو كرم ه
د **متقارب** ادغام دار وري
لكر **تبادل** به طا كين
اجبت دعوت قالت خائفة
ا حليله خاصه دي تو اف كين
احصلا فتمت رفا يا نو
بعض واي **حقيق** صفت ادغام
بعض واي **قاف** ادغام صفتي نام شي
په **هل رستم** كين كفتار كا
خوار ادغام بعض اظهار كا
بلد دپوه كلمه زده كره ه
يو **بل ران** دي بل من راق
په بل ران من راق كينه كاره كره
يعوجا خله سكه كا چه قما صفت دعو جا سكا مرقدي نا بحال دو صل سكه كانه او كه وقف كا سكه نشه بر ياد كره
به ادغام هسيه صفتي سكه رادب كا علامه دال قطع دجنت به پنجوا ال انداز

دعوم ...
اصطلاح استعمال ...
دقاف طاهصت استعلا كينه
دكاف طاهصت استعلا كينه
استعلا يذ ائبل كينه
حركت ورك صفتي تام كينه
دقاف طاهصت استعلا كينه
دكاف طاهصت استعلا كينه
استعلا يذ ائبل كينه
حركت ورك صفتي تام كينه

باب سیزدهم در بیان میم ساکنین
دویم ساکن دی خلور حال
دویم خای میم اول و سرکشه
دویم میم یکسن ادغام مین
دویم حای د اظہار دی
 اظهار ادغام مخریک اخفا که لاله
 که اول ساکن ثانی مخریک شے
 هم من قد دخلوا و تمام کس
 چه و وفادری شیء داکار دی

کلمه

[Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

میم ساکن متحرک شیء ه
کدر المون وه کم لموت شیء
کمر الله وه کم الله شیء
 نور باقی قیاس پیدایشه
 دانه نایب لخر واره ه
باب چاردهم در بیان نون قطیبه
 اوسد **نون قطیبه** باندی
 چه **الف** دو وصل رایشه
 لد و وح کتو کوارا کره
 ود **نون** ته **قطیبه** والی
 کتو کسوال وه کالتان
 قطن والی وینیه ته ه
جواب در کتو دانشاندله
الف حرکت ورا کتیه ه
 حرکت **میم** یور **الف** فوت شیء
 نور باقی قیاس پیدایشه
 دانه نایب لخر واره ه
 پتوفیق **دحق** آساندی
 پس **لتنوبن الف** پیدایشه
 بل یو **نون** داله پیداکره ه
 بدغه نامه ی ستالی ه ه
 چه لقطن کره بیان ه
 چه حاجت و دیه نامه ته
 چه چاک وه که کتیه کله

اظهار لازم بیکل حرفون کس
 دراد و حرفون خرج ه
 حکم دیر تا کیدی کری
دشایه علیهم ولا الضالین
 پدستانیه اظهار وه کب
 چه بر خلق کماند کا ه
 هسه شانکر **اظهار** ورده
وربم جاری **د اخفادی**
 یو مثالدی **نوحیمیم بیجا**
بیم نژیتکره چه **بار** شیء ه
 بعضی فاریان ی **اظهار** کاند
خلم حای و متحرک دی
 کرسپس **میم** ساکن در شیء
 خصوصاً پد وارپ دو کسین
 نژدی دی **میم** ته عنج ه
 به **واوفا** کسین **اظهار** کری
یاوهم فی المؤمنین کره ه
 دایم ساکن لکه متحرک کسین
 چه ساکن ی شداد ا کا ه
 به **واوفا** کسین زیات هر کوره
 چه **با** کسین دا او ی دی
 بل مثالیه **کم به** کره ته اینجا
 کعل کره **د اهلر** شیء ه
د اخفا قول قوی کعل کاند
 فهم غوار ی این بار طرک دی
الف دو وصل بر این شیء

اظهار لازم بیکل حرفون کس
 دراد و حرفون خرج ه
 حکم دیر تا کیدی کری
دشایه علیهم ولا الضالین
 پدستانیه اظهار وه کب
 چه بر خلق کماند کا ه
 هسه شانکر **اظهار** ورده
وربم جاری **د اخفادی**
 یو مثالدی **نوحیمیم بیجا**
بیم نژیتکره چه **بار** شیء ه
 بعضی فاریان ی **اظهار** کاند
خلم حای و متحرک دی
 کرسپس **میم** ساکن در شیء
 خصوصاً پد وارپ دو کسین
 نژدی دی **میم** ته عنج ه
 به **واوفا** کسین **اظهار** کری
یاوهم فی المؤمنین کره ه
 دایم ساکن لکه متحرک کسین
 چه ساکن ی شداد ا کا ه
 به **واوفا** کسین زیات هر کوره
 چه **با** کسین دا او ی دی
 بل مثالیه **کم به** کره ته اینجا
 کعل کره **د اهلر** شیء ه
د اخفا قول قوی کعل کاند
 فهم غوار ی این بار طرک دی
الف دو وصل بر این شیء

بیم ساکن

پنبه موم سره میده کا ه
 دوه تخته چه جدا وین
 کاتبی چه جدا و ه
 مثل علیهم نه الذی یبشیرنا
 د الف حرکت و سر کشته ه
 اوس اختلاف نشه دله خا
 خو کد انون به کسه وای
 انام عاصمی به زیر وای
 تل ی لوله زیر ایمان
باب یانزدهم در بیان حروف قلقله و معنی آن
 کد قلقله معنی دغوشت
 قلقله وای جنبش ته ه
 هسه شان جنبش پیدا کیه
 قلقله ده پد وه شان
 به هغه دم ز کبنی ی تخته کا
 به پنبه دوی وصل شان ه
 پد انون سره یو جا شوه
 منزقن الذی نور هکله ته پیدا
 نون تنوین متحر کشته ه
 دقار یانوسه خوان ه
 به هغه ی بعض ستایی
 اتفاق قول همدای ه
 وزور پیش ته مخه خوان
 ساکنه او و قی جان

این کلام در بیان حروف قلقله است
 که در لغت معنی دغوشت است
 و در کتب لغت آمده است که
 قلقله در گوشت است
 و در کتب لغت آمده است که
 قلقله در گوشت است
 و در کتب لغت آمده است که
 قلقله در گوشت است

در

وقتی زیان جنبش پیدا کا
 داساکن بحر قدر بطن ه
 د انچه حرف قلقله کیه ه
 و فی قراب بهیم بعید کیه
 او به کرم یکانی واره
باب شانزدهم در بیان لام و الف تعریف
 لام تعریف اول لام ده
 الف کلام رخ می مدام ه
 اوس دوه کم در حرف زده
 خور لس حرف دشمسه کیه ه
تانا ذال ذال و ان سین
 کد خور لس حرف ر شی ه
 الف لام ی و سر کشته دله ه
 تر ساکن چه شوک ادا کا ه
بقوه صبر بر ملت ه
حرف ط و ق طبعی ه
حیط من و اق ط شد پد کیه
 اواز هوقیا سکر دله ه
 چه پس دهر کلام دی ه
 تل پس کبیر کلام ه ه
 نیم شمسه نیم قری ته کیه ه
 اود خور لس قری کیه
 حرف ط طان نون لام متبیین
 الف لام دوا بر پنا شیه ه
 دوا بر ه لور هیه کله ه

این کلام در بیان حروف قلقله است
 که در لغت معنی دغوشت است
 و در کتب لغت آمده است که
 قلقله در گوشت است
 و در کتب لغت آمده است که
 قلقله در گوشت است
 و در کتب لغت آمده است که
 قلقله در گوشت است

راشاسه زندان رت کذار شیبه بی لبار کجنت ویا اور پیدا کا
دهجران طاقت دهجی الو نشته کافر تحک بعقاب کین و او بلا کا
پنجت کین دیدر خود منو منانو کهارق ی خان آشناید دینا کا
دین دینا واپه تر شاه کبه محمد **خدای** قادر کند حاصل دینا

باب نوزدهم در بیان لام ساکن گوید

لام ساکن زده کبه ای باره بدوه قسم دی دینداره ه
پو **ادغام** کبه بل **اطهار** کبه ود ابابته خان طیار کبه ه
چه اول ساکن دویم متحر کبته دا اول پتانی ویر کبته ه
لکه **هل لک** او بل **لک** وی اول ادغام پتانی کله وی ه
بل په **را** کین **لام** ادغام کبه **قل** بی مثال انجام کبه ه
لیکن دو کلیمه زده کبه ه **حفظ** ادغام نکا **سکت** کبه
که **بل ران** وی یا **من راق** ه **لام** اونون دواپه اشراق کبه
غیر لد یو کلیمه یاره **ادغام لام** په **را** کین بقتار ه

دظلمت سیلاب لاهو کوم طمع کوم لهر فقیره ه
دستگیری بی جا و نکه اوس بنسبم دتا زیره ه
لاس می بند سا بلهن کوم یا کبه خلاص د نفس لویره ه
نفس شیطان دناپه بندری ای ریاک **رسول** وزیر
سنا بدم کین دتا تیردی شانید لوی ری بنظیره ه
کمی وصل کبه لبار ه قا خوشی کبه پیر دلکیره ه
مهر کبه محمد شمار کبه ستاد سپیو لبهیره ه

شور در بیان ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم بآن لهم
د رحمت کاروان راغی ری سودا کا لمؤمن سر **خالق** بیع و شری کا
سرا و ما در شخم عواری کیه پروی دیسیسه عوض بدیر جنت ما واکا
ناقصان جنت و اخست بعوض کین عاشقان ی کجنت استغنا کا
بعوض دخیل قیمت کین دیدر غوام که هزار خله جنت رت عطا کا
پنجت باند چه غولتری زاهدان دی عاشقان همیش آرزو دخیل شنا

دانش

بہ باقی حرف عاقلہ ہ
اظہار کہ ہلنتہ دوہ کون
یا اجعلنا یا اقبلنا
چیر پنچہ ارغام کا بند
روا کلمہ ہسے رودی
باقی نور ہم را قطار کہ
قل بل ملتہ نور قیاس کہ یاد ہم
باب بیستم در بیان احکام تفعیم و ترفیق و حروف استعلا
اوس بیان کوم و کوم ہ
تفعیم پورنہ وائی لالہ ہ
استعلا حروف چراشے ہ
دا اوہ حرف دی زدہ کہ
پہ پوری سرہ ی لولہ ہ

اولدازدہ کہ ای زوی
حرف **علت** چراشے و رستو
کہو حرف راستعلا وی ہ
مثال **طایطوف طین** کہ
قی یقول قیل داستان
ظالمین ضالین بلاس کہ
استغلب یو و لیت کدر شے
لکہ **قلنا یا نعمت اسوینین**
جاهلین اغنیاء سابقین
پنرہی سرہ ادا شے ہ
علت ہم ترقیق کہ کہ کورہ
بلکہ لفظ **واللہ** شے

اولدازدہ کہ

بہ باقی حرف عاقلہ ہ
اظہار کہ ہلنتہ دوہ کون
یا اجعلنا یا اقبلنا
چیر پنچہ ارغام کا بند
روا کلمہ ہسے رودی
باقی نور ہم را قطار کہ
قل بل ملتہ نور قیاس کہ یاد ہم
باب بیستم در بیان احکام تفعیم و ترفیق و حروف استعلا
اوس بیان کوم و کوم ہ
تفعیم پورنہ وائی لالہ ہ
استعلا حروف چراشے ہ
دا اوہ حرف دی زدہ کہ
پہ پوری سرہ ی لولہ ہ

دقائید عجب خوشبوی ہ
دی تابع شے یلوستو ہ
علت ہم تفعیم ادا شے
علت ہم پور بہ یقین کہ
خارجین صابریں عاقبتین کا
باقی داوہ پر قیاس کہ
علت ہم ترقیق ظاہر شے
ذاکرین شاکرین الزاہدین
دائین تاپین کافرین ہ
دا سفلی حروف چراشے ہ
دی تابع دہل حرف و رود
وہ **یش** یا **نور** بید شے

بہ باقی حرف عاقلہ ہ
اظہار کہ ہلنتہ دوہ کون
یا اجعلنا یا اقبلنا
چیر پنچہ ارغام کا بند
روا کلمہ ہسے رودی
باقی نور ہم را قطار کہ
قل بل ملتہ نور قیاس کہ یاد ہم
باب بیستم در بیان احکام تفعیم و ترفیق و حروف استعلا
اوس بیان کوم و کوم ہ
تفعیم پورنہ وائی لالہ ہ
استعلا حروف چراشے ہ
دا اوہ حرف دی زدہ کہ
پہ پوری سرہ ی لولہ ہ

والتفتي اصل كلامه
 الله كم الله تعظيم
 تعظيم كين زينت
 بل تعظيم وحق ونام
 كقول سوال و كالتان
 كقول كين تعظيم
 چه كين تعظيم
 بديع تعظيم كين
 حجاب وركه و منظور
 دري سبب جند قفي كيم
 واليه زده كره و تحقيق
 اصل كلامه نذ قفي
 واه اصل پس تل كاه
 دوم ب لوسته ثقل
 دقان اصل شهيلى
 دريم داجه زير بار كره
 چه زير يور كين سخت
 داستي نسنه كزي
 ضرر كند و كين
 شكر الله يا الله بار كين
 و الله يا الله يا الله

بني سروي لوله ه ه ه ه ه ه
 هم تعظيم شيه هم زينت ه ه
 او ك زير راشي تر و راند ه ه
 لكه **يا الله** و ي و ي و ي و ي
 حركت نيسه كه غير و ي و ي و ي
باب بيت و يكم در بيان تعظيم و ترفيق
 اوس در احوال محقق كره
 كيد **يا پيش باز و در شيه**
 لكه **يا زير قو و ي يا رحيم**
 پر راند غر و نذ و ي و ي و ي
 دهم يوره لوله كوره ه ه ه ه
 لكه **يا رحمان و يا رحيم**
 ليله د خدای و ز غوره ه ه ه ه
 يا زير ميم بحار قبا و جيون ه ه ه ه

والتفتي اصل كلامه
 الله كم الله تعظيم
 تعظيم كين زينت
 بل تعظيم وحق ونام
 كقول سوال و كالتان
 كقول كين تعظيم
 چه كين تعظيم
 بديع تعظيم كين
 حجاب وركه و منظور
 دري سبب جند قفي كيم
 واليه زده كره و تحقيق
 اصل كلامه نذ قفي
 واه اصل پس تل كاه
 دوم ب لوسته ثقل
 دقان اصل شهيلى
 دريم داجه زير بار كره
 چه زير يور كين سخت
 داستي نسنه كزي
 ضرر كند و كين
 شكر الله يا الله بار كين
 و الله يا الله يا الله

يا قيو

باقی نود هم هيسه شانكه ه ه ه ه
 هيسه شان بوز لوله كره ه ه ه ه
 احتياط كره چه **يا الله** كره ه ه
 چه علاماد بخار دي ه ه ه ه
 دوي هم هم هم هم هم هم هم هم هم هم
 واي موز تعظيم كره و جا
 چه خروايسر تاثير نگاه ه ه ه ه
 كاتاب حكه بيان شيه ه ه ه ه
 او ك زير راشي تر و راند ه ه ه ه
 لكه **يا رحمان و يا رحيم**
 او ك پر راند ساكن و ي ه ه ه ه
 دهم لوسته شيه بار كره ه ه ه ه

لكه داجه ي بيان كره ه ه ه ه
 چه **تكرير** هم اد شيه و روره ه ه ه ه
 چه بر خطا بد لوسته كره ه ه ه ه
 چه بر قاريان او كل ملا دي ه ه ه ه
 چه **يا الله** لولي تل باند ه ه ه ه
 عربي پشتوشو خوان ه ه ه ه
 نوري اكل بيت خوله كاه ه ه ه ه
 چدا حار راته عيان شيه ه ه ه ه
 بار كره كره ادا ته ه ه ه ه
 بار كره لوله خان پر يوه كره ه ه ه ه
 او تر و راند زير ميم و ي ه ه ه ه
 و ترفيقه طيار يك ه ه ه ه

۳۱

بعضی شتر و بونی قسم و ای

نَفَقَهُ قَوْلَهُ عیالندی ه
شده هم بدشاندگی ه
نَفَقَهُ بسورت **هُود** درود ه
لَدَيْتَهُ عُلُقُ سورت کوه ه
دایمته مثل درود ه
بِرَضَاهُ اصل ته زده کوه ه
دایمته **ها** در صیر زده ه
بمعنی چه خوک بو هیزی ه
رَضَاهَا احوال عیال نشه ه
ولید قاینده هم زده کوه ه
بجالت دروقف یاره ه
بَابُ بَيْتٍ و سیم در بیان بعضی حروف که در سوره **عَلَمُ**
در ویستم زده کوه دایمندی ه
دایمته هم زده کوه قاریانو ه
مَا بقران التلسی شفا و غیره

بِرَضَاهُ لَدَيْتَهُ همدانند
صله بکنری بوه خائنه ه
بِرَضَاهُ زمر وه کوره ه
لَدَيْتَهُ به مرابو صفت کوه ه
صله نشه سبب بی کوره ه
بِرَضَاهُ وه شنیده کوه ه
دَاهَا در نفس کلیمه وه ه
پدا خای بوری سیزی ه
که اویش خه در عیال نشه ه
چه بوقف ضمیر مکرر ه
وَاوَاوَا مکرر اظهار ه
بَابُ بَيْتٍ و سیم در بیان بعضی حروف که در سوره **عَلَمُ**
که زده کوه سیر خواب ری ه
بسم الحروف زده کوه حیوانی بوقف
ما بختو قسم یار تو ه
معتبر قاریان دوا ای ایچون

بعضی شتر و بونی قسم و ای
بقران کسین چه داشته دی
اول موصوله یعنی دالذی
بل منقبه لکه ماکان ابراهیم جا
خلم ناکیده به مثلاً ما بوجوه
شتر استفهام محض فاهو
ام استفهام یعنی در توبیح وادی
تم تعجیبه دو خا بقران سوره
لسم تعجیبه لکه از امانت دا
دولسم تعظیم لکه ما الفار
خوس لسم یعنی من لکه و السماء
شپارسم حمدیه لکه ما قالوا قل
دنا فیه و حمدیه زفا هو میرزوه
که دروغوی حمدیه شی
التسم عمومی و ما فی السموات
سلم یعنی دل که لکما بلحقو
دوه و بیستم یعنی دختی لکه مان

بعضی شتر و بونی قسم و ای
بقران کسین چه داشته دی
اول موصوله یعنی دالذی
بل منقبه لکه ماکان ابراهیم جا
خلم ناکیده به مثلاً ما بوجوه
شتر استفهام محض فاهو
ام استفهام یعنی در توبیح وادی
تم تعجیبه دو خا بقران سوره
لسم تعجیبه لکه از امانت دا
دولسم تعظیم لکه ما الفار
خوس لسم یعنی من لکه و السماء
شپارسم حمدیه لکه ما قالوا قل
دنا فیه و حمدیه زفا هو میرزوه
که دروغوی حمدیه شی
التسم عمومی و ما فی السموات
سلم یعنی دل که لکما بلحقو
دوه و بیستم یعنی دختی لکه مان

بعضی شتر و بونی قسم و ای
بقران کسین چه داشته دی
اول موصوله یعنی دالذی
بل منقبه لکه ماکان ابراهیم جا
خلم ناکیده به مثلاً ما بوجوه
شتر استفهام محض فاهو
ام استفهام یعنی در توبیح وادی
تم تعجیبه دو خا بقران سوره
لسم تعجیبه لکه از امانت دا
دولسم تعظیم لکه ما الفار
خوس لسم یعنی من لکه و السماء
شپارسم حمدیه لکه ما قالوا قل
دنا فیه و حمدیه زفا هو میرزوه
که دروغوی حمدیه شی
التسم عمومی و ما فی السموات
سلم یعنی دل که لکما بلحقو
دوه و بیستم یعنی دختی لکه مان

بعضی شتر و بونی قسم و ای
بقران کسین چه داشته دی
اول موصوله یعنی دالذی
بل منقبه لکه ماکان ابراهیم جا
خلم ناکیده به مثلاً ما بوجوه
شتر استفهام محض فاهو
ام استفهام یعنی در توبیح وادی
تم تعجیبه دو خا بقران سوره
لسم تعجیبه لکه از امانت دا
دولسم تعظیم لکه ما الفار
خوس لسم یعنی من لکه و السماء
شپارسم حمدیه لکه ما قالوا قل
دنا فیه و حمدیه زفا هو میرزوه
که دروغوی حمدیه شی
التسم عمومی و ما فی السموات
سلم یعنی دل که لکما بلحقو
دوه و بیستم یعنی دختی لکه مان

بعضی شتر و بونی قسم و ای
بقران کسین چه داشته دی
اول موصوله یعنی دالذی
بل منقبه لکه ماکان ابراهیم جا
خلم ناکیده به مثلاً ما بوجوه
شتر استفهام محض فاهو
ام استفهام یعنی در توبیح وادی
تم تعجیبه دو خا بقران سوره
لسم تعجیبه لکه از امانت دا
دولسم تعظیم لکه ما الفار
خوس لسم یعنی من لکه و السماء
شپارسم حمدیه لکه ما قالوا قل
دنا فیه و حمدیه زفا هو میرزوه
که دروغوی حمدیه شی
التسم عمومی و ما فی السموات
سلم یعنی دل که لکما بلحقو
دوه و بیستم یعنی دختی لکه مان

باب در بیان رسم الخط و آبی حضرت عثمان

اوس بیان در رسم الخط کستم
 چه عاصم قاری تابع تل
 رسم الخط جدید عثمانی
 بحالت دو وقف زده کرده
 کدا وقف اختیاری و
 وقف یومر تک باند کاند
 کسان کرم تهول طول شی
 اولت دراز زده کرده
 یا اولات مرصات هیهات
 کدا وقف لازم اختیاری
 چه نفس تنگ سیه لاچار
 رسم الخط کستم
 رسم الخط دی پول کشل
 دی هم تللی پدا شان دی
 رسم الخط نظر وده کرده
 یاد اوقف ضروری و
 رسم الخط تلخی ورا ند
 لز بوایم چه تمثیل شی
 لدرخت سنت نعت بعیت
 کیدا خابو و قفات مشی
 یاد اوقف ضروری و
 خای تریسه دی خوار عاصم

عاصم داوقف پت کری
 کسائی بزیا ابن عامر ابن کثیر
 بل کاتین کلیمه پشون باند
 ابو عمری پنا کاند
 لام جاره قلمور خاشنه دی
 به فرقان یومالی هذا الرسول
 عاصم وقف پر لام کاند
 کسائی دوه وجه وای
 ایه در ری خای بی الف
 بنون ایه المومنون دی
 در حمت ایه السفلان بزوی
 ابو عمری کسائی
 امام سائی ده پیشوایی

د باقی قاریانی هر کری
 هی وای عاصم ت دی نفس
 عاصم وقف بنون کاند
 موبن حذف وای ورا ند
 دنسا فمال هو لا انوشه
 بمعارج قال الذین ای مقبول
 بو عمری بوا باند
 کلام کله سیم نهائی
 ده را علی سولف
 بزخرف ایله الساجر نمون دی
 عاصم وقف پر هم کاند
 به الف وقف وای
 یوصل ایله الساجر نهائی

د باقی قاریانی هر کری
 هی وای عاصم ت دی نفس
 عاصم وقف بنون کاند
 موبن حذف وای ورا ند
 دنسا فمال هو لا انوشه
 بمعارج قال الذین ای مقبول
 بو عمری بوا باند
 کلام کله سیم نهائی
 ده را علی سولف
 بزخرف ایله الساجر نمون دی
 عاصم وقف پر هم کاند
 به الف وقف وای
 یوصل ایله الساجر نهائی

د باقی قاریانی هر کری
 هی وای عاصم ت دی نفس
 عاصم وقف بنون کاند
 موبن حذف وای ورا ند
 دنسا فمال هو لا انوشه
 بمعارج قال الذین ای مقبول
 بو عمری بوا باند
 کلام کله سیم نهائی
 ده را علی سولف
 بزخرف ایله الساجر نمون دی
 عاصم وقف پر هم کاند
 به الف وقف وای
 یوصل ایله الساجر نهائی

او به بعضی کتابا بویکتی نوشته شده
 دانش خای بی الف کوه
 دسوف ذوالعرش سجده کوه
 دجمع ذوالفضل زره کوه
 اذاهر خای بی الف شی
 تم خلوس شسته قرآن خوانو
 دقرفشتر وجه الله دهم
 ددهر شم رکت یار کوه
 یومسید دسیم پزید
 په هود من نیزی یومسید
 اقامو الصلوة کچیر در شی
 چه لغاف الف مل شی

ذوالالف درو سر شسته
 لذو علم دیوسف کوه
 لذو مقفرة ذوعقاب ته کوه
 در بروج ذوالعرش شتر پوره کوه
 نوشته تل مولف شی
 دن زوک جوی یار الو
 دشعراشم الاخوان دی
 دکورت شم آمانی زباد کوه
 تبول دوه خایدی نله پر
 په سال سابل کینا غیا علیت
 انو الزکوة هم در سر بر ابر شی
 دواویشدت ذور کشل شی

یومسید دسیم پزید
 په هود من نیزی یومسید
 اقامو الصلوة کچیر در شی
 چه لغاف الف مل شی

بل دریم فلن تجد لست الله
 فجعل لغفران والخاصه ان لغفت
 بهجاد له دوه و معصیت الرسول
 کلیم دکلیمت نیته اوزده کشو
 کلیمت ربک الحسنة بد الصاف
 بل کوه علمت کلیمت ربک
 په اوزده شی همیشه نوشته کوه
 نور هم و بودی زره پر شاد کوه
 او که کرد قوی هم شی
 یویل کین باور همیشه در سر شی
 او پلوست کین بی الف وایه کیری شی
 ذوهر خای بی الف شالی

اللاست الاولین لست
 کلیم د لغفت دوه ری به عن
 بنور کلیم د معصیت
 بل و معصیت الرسول و فینا جو
 و انعام و تمت کلیمت ربک اعرف
 دیونس دوه حقیقت کلیمت ربک
 دسوف من حفت کلیمت ربک همزه کوه
 خوشالی دی یار کوه
 دا اوقاف وایه په تی شی
 بل الفهر دقرش بی پاکته شی
 دکیف و لا تقولن لیسائی بالف کوه
 په مفتح کتاب کس وانی

و لن تجد
 و فینا جو
 و انعام و تمت کلیمت ربک اعرف
 دیونس دوه حقیقت کلیمت ربک
 دسوف من حفت کلیمت ربک همزه کوه
 خوشالی دی یار کوه
 دا اوقاف وایه په تی شی
 بل الفهر دقرش بی پاکته شی
 دکیف و لا تقولن لیسائی بالف کوه
 په مفتح کتاب کس وانی

او به بعضی

دوه غازير سين راجين
 يد خان كين هم شكاره دي
 سنو پنون دوه خاشته
 په لوشن كين فتنو گيردي
 واجعلنا بحزم **رحيم**
 د بقر باب واجعلنا واپين
 اية په يشودت دوه خاي
 د بقر تايتنا اية دنساهم
 رب العالمين د ب پرور
 مايد كين چ واپين
 چه چشردت العالمين فکان
 د اسماعيل چه پش ر شي

دوه غازير سين راجين
 يد خان كين هم شكاره دي
 سنو پنون دوه خاشته
 په لوشن كين فتنو گيردي
 واجعلنا بحزم **رحيم**
 د بقر باب واجعلنا واپين
 اية په يشودت دوه خاي
 د بقر تايتنا اية دنساهم
 رب العالمين د ب پرور
 مايد كين چ واپين
 چه چشردت العالمين فکان
 د اسماعيل چه پش ر شي

دوه ياد ودي كل في داو نوشته شي
 ضعفتوا چه بشوي الو و دوا
 فقال الضعفتوا د ابراهيم جان
 نبو عظيم د صا د نبو الذي د قاي
 د توبه سببا الذي واولي شي
 او وضر د اورستو الف شته
 بلنو د صافات لهو البلو المي
 باقي نور كل په الف نوشته شي
 وما د عمو الكافين د مومن شي
 په الف داو نوشته شي
 عزرا د صا اولي د مرمري شته
 تغلب كينا قايان د اواني شي
 كسلاي واپي اصلي ثابت وي
 ويحقوا هر چه د اواني شته
 ندعو اليه واولو ايرجوان
 نبو عا لقوم د يونس يادوه

دوه ياد ودي كل في داو نوشته شي
 ضعفتوا چه بشوي الو و دوا
 فقال الضعفتوا د ابراهيم جان
 نبو عظيم د صا د نبو الذي د قاي
 د توبه سببا الذي واولي شي
 او وضر د اورستو الف شته
 بلنو د صافات لهو البلو المي
 باقي نور كل په الف نوشته شي
 وما د عمو الكافين د مومن شي
 په الف داو نوشته شي
 عزرا د صا اولي د مرمري شته
 تغلب كينا قايان د اواني شي
 كسلاي واپي اصلي ثابت وي
 ويحقوا هر چه د اواني شته
 ندعو اليه واولو ايرجوان
 نبو عا لقوم د يونس يادوه

دوه ياد ودي كل في داو نوشته شي
 ضعفتوا چه بشوي الو و دوا
 فقال الضعفتوا د ابراهيم جان
 نبو عظيم د صا د نبو الذي د قاي
 د توبه سببا الذي واولي شي
 او وضر د اورستو الف شته
 بلنو د صافات لهو البلو المي
 باقي نور كل په الف نوشته شي
 وما د عمو الكافين د مومن شي
 په الف داو نوشته شي
 عزرا د صا اولي د مرمري شته
 تغلب كينا قايان د اواني شي
 كسلاي واپي اصلي ثابت وي
 ويحقوا هر چه د اواني شته
 ندعو اليه واولو ايرجوان
 نبو عا لقوم د يونس يادوه

لَإِلَهِ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** وَإِنَّ لَإَلْفَ مِائَةٍ أَلْفٍ مَلَكًا رَافِعِينَ
 وَجِئْنَا بِكَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ لَا يَمُوتُ وَلَا يَسْتَبَدُّ
 وَمَتَّعْنَاكَ مَا لَمْ نُغَيِّرْهُ وَمَنْ يُغَيِّرْهُ
 لَأُزِيلَنَّ عَنْكَ مَلَكُوتَهُ إِنَّكَ جَاهِلٌ
 بِمَا تُدْعَى
 بِرَبِّكَ
 وَجِئْنَا بِكَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ لَا يَمُوتُ وَلَا يَسْتَبَدُّ
 وَمَتَّعْنَاكَ مَا لَمْ نُغَيِّرْهُ وَمَنْ يُغَيِّرْهُ
 لَأُزِيلَنَّ عَنْكَ مَلَكُوتَهُ إِنَّكَ جَاهِلٌ
 بِمَا تُدْعَى
 بِرَبِّكَ

در این سوره که در بیان قدرت خداوند است و اینکه او زنده است و هر که او را فراموش کند یا بگوید که او مرده است یا که او را شریک در پرستش کند خداوند او را از بهشت بیرون میبرد و در آیه ۱۰۰ میفرماید که ما تو را با آنچه میخواستیم امتحان کردیم و تو را در راه حق ثابت نگذاشتیم پس ما تو را از بهشت بیرون میبریم و در آیه ۱۰۱ میفرماید که ما تو را با آنچه میخواستیم امتحان کردیم و تو را در راه حق ثابت نگذاشتیم پس ما تو را از بهشت بیرون میبریم و در آیه ۱۰۲ میفرماید که ما تو را با آنچه میخواستیم امتحان کردیم و تو را در راه حق ثابت نگذاشتیم پس ما تو را از بهشت بیرون میبریم

تَقْفُوا دَقِّعْرَ اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو

در این سوره که در بیان قدرت خداوند است و اینکه او زنده است و هر که او را فراموش کند یا بگوید که او مرده است یا که او را شریک در پرستش کند خداوند او را از بهشت بیرون میبرد و در آیه ۱۰۰ میفرماید که ما تو را با آنچه میخواستیم امتحان کردیم و تو را در راه حق ثابت نگذاشتیم پس ما تو را از بهشت بیرون میبریم و در آیه ۱۰۱ میفرماید که ما تو را با آنچه میخواستیم امتحان کردیم و تو را در راه حق ثابت نگذاشتیم پس ما تو را از بهشت بیرون میبریم و در آیه ۱۰۲ میفرماید که ما تو را با آنچه میخواستیم امتحان کردیم و تو را در راه حق ثابت نگذاشتیم پس ما تو را از بهشت بیرون میبریم

دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو
 دَسَا اِبْنِ مَآ تَكُونُو دَعْرَانِ اِبْنِ مَآ تَقْفُو

لرئوف چداراشي ^{رود}
 و او که ورسك دهنر پيش کا
 او بيوت د ب چ پيش ري
 ابن کيتر قالون ابن عامر بکري
 خطوات د ط غر و ندي کا
 هنر واهنر داد و او پخاي هنر کا
 قدره وال ساکن و اي قدره
 ميت پي ساکن و اي
 زکريا هنر زيات و اي زکريا
 يوده نونه نصله نوله
 و صوان در پيش کا رضونه
 ميمه يا بنياة چدي زيدي

واهمه قصر ادايش
 بو عمر بکر حمزه کساي درویش کا
 دوي ادب زير که هميشي ري
 بل حمزه هنر او کساي هم پد اسر کا
 نافع بکر حمزه ابو عمر نزي کا
 بي حفص واپه دارنگ قايده کا
 نافع ابن کيتر ابو عمر بلدي بوبکر
 ابن کيتر ابو عمر ابن عامر بوبکر شاي
 نافع ابن کيتر ابو عمر ابن عامر بکر حمل
 ساکن و اي بو عمر بوبکر حمزه نوله
 مکر بکر بو من اربع رضونه دما سده
 دوي زور کا نافع ابن کيتر ابو عمر بکر دي

شنان ۹

شنان
 شنان و شنان بسلون و اي
 غيوب زيرو و اي غيوب
 راهر چير امالي بوزر و اي
 ابو عمر شهاد هنر کا
 مکانک مکانات بوبکر و اي
 تذکره بستد و ميا تذکر
 د مقطوع حرف که دوه حرفي و اي
 امالي کا ابو عمر ابن عامر کا
 دعيون دي پيشروي زيرو کا
 دقراط سادي پيش دقا و اي
 مت ديم پيش و اي مت پد اس

ابن عامر ابو بکر و اي دانسان
 حمزه بکر داد غيبی پيش که دروب
 بوسو پيه ابن زکون بوبکر نمائي
 دريش دور پيه بين اماله کا
 پانچي قاريان ي جمع نکا توحيد نمائي
 نافع ابن کيتر ابو عمر ابن عامر بکر برار
 لک طله هاي راد ايتيمه کافي و
 حمزه کساي بل ابو بکر انار طاهر کا
 ابن کيتر ابن زکون ابو بکر ابو الحان خيتر
 نافع ابو عمر ابو عامر حمزه کساي
 ابن کيتر ابو عمر ابن عامر ابو بکر

او بوج ي بين دوه و اي ابن زکون محمد ابو حمزه که بوبکر نمائي
 و خطه اماله بکر حمزه کساي کا پيرده ابو عمر و دريش دور پيه با بکر کا

لای الی الحی و صفات **الف** نوشته دی دلت زیات
لای الله ی لوله ه **الف** خوشی قیاس کب دله ه
 بوجب فایده یاره ه زده ی کبه که هوشیاره ه
 خوشی بقر آن نسته د ظاهر یو **و آ** نوشته دی ه
 او یلو ستو کین دوه لوله ه **ف** مدار نسته زما دله ه
بلون و ری تلون یستون **تستور داود فاو** و باقی همیلا
 نوشته یو دلو سته دوه شی پس خرنجوقر آنو کین نوشته شی
 بلذ زده که الطالب ه **د** تجوید په باب رغب ه
 چه یو **الف** بد ساری صورت کشته شی مردی کهورت ه
 گاه **الف** گاه **و اوشی** گاه **و یا** نشان ی روشی ه
 که **صلوة** وی باز کوه ه **په و او** کشته شی و ایمر تانه ه
 که **عج** وی یا **الی** وی ه **د** امثال زده که **د یا** وی ه
جانا که علینا وی **د الف** مثالی **د اوی**

دایه اصل کس

لای الی الحی و صفات
 لای الله ی لوله ه
 بوجب فایده یاره ه
 خوشی بقر آن نسته د
 او یلو ستو کین دوه لوله ه
 ف مدار نسته زما دله ه
 بلون و ری تلون یستون
 تستور داود فاو و باقی همیلا
 نوشته یو دلو سته دوه شی
 بلذ زده که الطالب ه
 چه یو الف بد ساری صورت
 گاه الف گاه و اوشی
 که صلوة وی باز کوه ه
 که عج وی یا الی وی ه
 د امثال زده که د یا وی ه
 د الف مثالی د اوی

دایه اصل کس **الف** دی ه **ک** ظاهر **و ا** نسته کفاری ه
 رسم الخط دقرآن چه پردی **خ** ک می یاد دی **خ** ک می هدی
 که رسم الخط تمام بیان کرد ه **ی** و کتاب به بل عیان کردم ه
 بائیده دی قوانه کورت ه **ن** نوشته لوله ای و روره ه
 مقلد یوموز ای یاره ه **م** تحقیقی و پندانی شماره ه
 تحقیقی و تحقیق کردی ه **م** مؤز عملدی پر او پدی ه
 په اسراری بنو هیز و ه **چ** دی وانی پر کوهیز و
 لبس دی په کبه کیاری ه **ب** بشوا و نسته دکاری ه
 چه هر نوی دلاری ه **د** در صی به پیشی شی دشواری ه
 په لیدی کار کرد روی **ی** بیار سختی مومی ه
 چه لاری در معلوم **ی** بیار نسته مدروم ه

کجوی دوست نه ورتل کاند رهبر و نیی دو پاند
 رظاهر رهبر کتابدی ه کامبد در ثواب دی
 شریعت و پاند رهبر کره ه و دونخ و نه بی سپر کره
 دباطر رهبر پیردی دهر در در استکیردی ه
 کطالب **خدای رسولی** به امید ی رفیول ی ه
 پیر کامل و نسبه بار ه وسیله دهر **خدای دپاره**
 یخا پیره زده کره کوره ه رسد نشه **حق** ته و روره
 کطاعت سخا همیشه کب روح صورت پوره هدر بشر کب
 غله پلار کبست نامست بستان و لو تلوته طیار دی ه
 فاند چکر طیار ه غله ی لوته کاتار پتاک
 بدرقه و سره مدکره بیا هلد کاروان تدر کره

پیر کامل

پیر کامل چه بدرق نشی طاعت **حق** ته رسید نشی
 تر دا و پاند پیغامبر وه هرامت لره رهبر وه ه
 اوسر موز پیغامبر پیردی چه آگاه بهر تدبیردی
 کد شدک پند و پیاده ه جدا خای و بیلی ماره
 دا حدیث دی مطلیه ه **الشیخ فی قومه کا الینبی**
 چه شوک دور پیغامبر نشی دهغو خا و ر پس نشی ه
 دچیل وقت نشی طلب کره پیر وی به روز و شب کره
 چته وصل **رسول** نشی ه پدر گاه **در رب** قبول نشی
 کقبول په پاکر **رسول** شو و چیل **حق** و ته وصول شو
 دمیتری غریب ای یار دی و حج ته شه طیار ه
 چه پلار کبند در باب غرو دمیری طاقت نه ون ه
 پکوتره پور بند نشی ه کوتر و الوت ار حمد نشی

چه در و کور رهبردی
 چه در و کور رهبردی
 چه در و کور رهبردی

نه ز نفلی به پوشانی ه
 نه ز نخور پروت و دم رین
موسی وه دیل **سبحان**
 مه برای نقصان ه ه
 نه بی عیب بی زوالی
 رخ دشت **ذوالجلالی** ه
حق بیاده و بل ز نخوریم
 نه ما بنوشته معذوریم ه
موسی عرض و کرد **رحمن**
 زه بندیم به بر حیران ه
 زه بنده به پنهانیم
خدای دل دوست ز ما نخور
 دره رخ ز ماضی وردی ه
 چرخ خورشوی زه ملال شمع
 جدهی خوشوی زه خوشی شمع
 چدهیست کبیری ه
 عاقلان به پر پوهیزی
 بل نظر کب و دایت ته
ما ریت از ریت ه
 چه **حضرت** خاور پوستانک
 دکوار و پچستان کب ه
الله والی کار ما وه
 خشوه لاسر ظاهر دستاو
 چدهیست شان وصلت کو
 و بیانه کوم حاجت وی

نه میزنی طلب وه کب
 نه مقهور بطرف ترکه
 پیر کامل وه نسف خواره
 جد وصل کالباره ه
 دکامل نظر کیمیا دی
 هم عطا دیاک **الله** دے
 دو بی رحم **خدای** دے
 چه کبری بهر خایدی
 کویا فخر و چیل **کب** دے
 دروی فخر کغضب دے
 چه هلاک دکافر انوه
 پد عاوه دینا انوه
 کنم رود و ک فرعون ه
 واپ وه د **الله** عون ه
 باهوفان د **نوح** وه یاره
 یار **هود** قوم و شاده ه
 معجزه دار نیبه وه ه
 کل اساری ل **زنی** وه ه
 مثال وار وه پد ابوری
 کد ستر کندی کوره ه
 به **حدیث** کبندی راعلی
 ما پد استر کولیدی ه
حق عتاب وه ک **موسی** ته
 زه ز نخوروم و ایم تاته ه
 زه ز نخوروم و ایم تاته ه

ترتیب

هر نوبتی بیل غذا بود
 چه نزدی نین و درگاه
 هر نیی کپی معراج جوی
 دستومن معراج صلواتی
 ستاد اجل وجود پرده دی
 کدو حجاب پاره کب
 خوار محمد ته شرب و کب
 ستا پیمه کین پانی شی
 بهخشر جمال زاری
 نیه خوف ویلد و زخ
 بی دخیل آشنا منج
 محمد شرب و کب
 مدعا ملوی نوره
 مسافر تلله لکوره
 باب بیست و نهم در باب بوف مر و ساکنه تا مشرد و نورد و نغم

مقصود حاصل کرم

کلر اشیا ظهور و حق دی
 چار از کا بعشر باند
 در بونسی معراج در یاد کوه
 چه موسی کپی معراجوه
 تجله و حق شکاره شوه
 کوه طور ذره ذره شه
 در یوسف معراج پیا کین
 ذکر نیا در کب بد رخت
 اسماعیل معراجوه ذبح
 ادرسی کله شه بخت کین
 عیسی و خوت و آسمانه
 دایوب لحال زده کوه
 جیحین مپ شه نشسته واره
 کدید دنده کوره
 در حلیل راز دیکه لاوره
 دماهی بنفس کین و روره
 نذاوه لکوه طوره
 موسی پر بوقت بی شعوره
 طاقت نکرده لنوره
 کوهی کلا و بوشوره
 چه آره بکوه بزوره
 شاة بدل راغی هر کوره
 به اسرار پس مشوره
 خلاص شه دی لشرو شوره
 به بلا کین وه صبوره
 باکی نکر وه ماموره

کل نوبت

درت و ایم شته هوشیار شته
 خوه حرفون چیرته دوشی
 همیشه شانی از اوه کوه
 لکه **اصغراظم اطلع احمد** وی
 نور هم بر دی نه بیدار شته
 هر ساکن چه مستند شته
 بچمله حرفوا احتیاط کوه
 باقی خو کلمه زده کوه
 چه بدل نشی ای و رور
 لکه **عصبه عصبه** بوشاند
 نور هم بر دی برادره
 غرضد چه هر یوم فوی

ود اباب و ته بیدار شته
 او **سکون** پر بر بر شته
 کوره **سند** پر بیدار مکر
افضل داسان کشد شته بیدار
 بهر خای و رته طیار شته
 هر غلط زبانی تر حد شته
 خصوصاً پدای زبات کوه
 بیور نکدی احتیاط و کوه
 و فخر ج صفات ته کوره
مخظور **محمد و اول** کاندیه
 منار یو کافی دی غوره
 پنجهل خای لازم صر فوی

درت و ایم شته هوشیار شته
 خوه حرفون چیرته دوشی
 همیشه شانی از اوه کوه
 لکه اصغراظم اطلع احمد وی
 نور هم بر دی نه بیدار شته
 هر ساکن چه مستند شته
 بچمله حرفوا احتیاط کوه
 باقی خو کلمه زده کوه
 چه بدل نشی ای و رور
 لکه عصبه عصبه بوشاند
 نور هم بر دی برادره
 غرضد چه هر یوم فوی

فایده هر چه باد شته

فایده هر چه باد شته
 راحد پدی مومنانف
 یغنی دوه وزی غریب ی
 کتام عمر و نیرم ۵۵
 اما لثقه می بیانگره
 کند وی چه وسیله شته
 حسنا می نشسته باره
 بی لفضل **دسبحان**
 بود افضل **واحد** دی
 دریه پاک اسم لوریه
 لژی بیان می و کب تا ته
 پداز ده کوه بی زره شاد

چه ضرور و ادخای ز باد شته
منیر همان لا شیعان
 بود علم بل طالب و دنیا کتری
 لجوید تخلص میرم ۵۵
 ضروری می در عیان کوه
 دقیامت پویا می مله شته
 هیچ خطاعت د خدا بد پاره
 بل امید ندم جان
 چه می اسم **محمد** دی
 ما حسا بکن لنینا خوبه
 کند نفع شته و چا ته
 نور بیامابد عایر باره

فایده هر چه باد شته
 راحد پدی مومنانف
 یغنی دوه وزی غریب ی
 کتام عمر و نیرم ۵۵
 اما لثقه می بیانگره
 کند وی چه وسیله شته
 حسنا می نشسته باره
 بی لفضل دسبحان
 بود افضل واحد دی
 دریه پاک اسم لوریه
 لژی بیان می و کب تا ته
 پداز ده کوه بی زره شاد

محمد غریب بنده دی ه
 چه مقبولی بدس بار شی
 بسر کبه ای محمد وایه ه
 و جبل رب ته شرمده دی
 مشرفی بدیدار شی ه
 دمک توحا و نما ی ه
 باب بیست و پنجم در بیان حروف علت
 اولدازده کوه طالب ه
 چه ومد تیه رغب ه
 در ای حرف علت وای ه
 هم به مد سر ی ستای ه
 الف و او و یا بی دووی ه
 چه مد و یقن آن دی ه
 بی در ری حرف کمد کا ه
 بلته دازده کوه ای یاره ه
 دیو حرف فوجنس شمار ه
 و او پیش و یا ز بر کف دی
 چه خیل جنس ی هدم شی
 الف ساکن بی غنی وند نما شی ه

در بیان حروف علت
 اولدازده کوه طالب ه
 چه ومد تیه رغب ه
 در ای حرف علت وای ه
 هم به مد سر ی ستای ه
 الف و او و یا بی دووی ه
 چه مد و یقن آن دی ه
 بی در ری حرف کمد کا ه
 بلته دازده کوه ای یاره ه
 دیو حرف فوجنس شمار ه
 و او پیش و یا ز بر کف دی
 چه خیل جنس ی هدم شی
 الف ساکن بی غنی وند نما شی ه

بو او یا ظا هر ساکن پیدا شی
 پدا خا یکین مد لازم شی
 باب بیست و هشتم در بیان اقسام مدات
 او بلدازده کوه ای یاره ه
 بو اصیل بل فرعی کوره ه
 چه چیره حرف علت رانی ه
 یعنی تر الف بخو زور شی
 پدا خا یکین مد لازم دی
 بو مثالیه او ذینا کوه ه
 مکتوب باشی دمکوزده کوه
 لازم هم اصیل وای ه
 چه بو مثال کسوه شی بسدی ه
 بل فرعی دوه قسم و شمار ه
 او و یا لوری استواری یا همره یا سکون یا است و سوری
 که اصیل بسوزنی متصل متصل وایه شی
 او کسوه بی ضروری بی است و مقصود بی جار و

اصل بیخ فرغ شاخون پدا و یقن بوه است و چون اصیل بو مثال کسوه شی بسدی ه

لکه کلیمه داو تینل شی
 بو الف یا ز یا تو کوه شی
 مد بدوه قسم و شمار ه
 زده غوز با سه مشون ه
 پیش ز بر جنس پیدا شی ه
 تر و او پیش تر یا ز بر و لیدید
 بو الف نه ز یا تو و کوه دی
 کبل غواب او تینا کوه
 مافوظی اراته کوه ه
 مقصود جنس ستای ه
 چه بوه نشی دیر عبس دی
 بو همزه یا سکون یاره ه

در بیان حروف علت
 اولدازده کوه طالب ه
 چه ومد تیه رغب ه
 در ای حرف علت وای ه
 هم به مد سر ی ستای ه
 الف و او و یا بی دووی ه
 چه مد و یقن آن دی ه
 بی در ری حرف کمد کا ه
 بلته دازده کوه ای یاره ه
 دیو حرف فوجنس شمار ه
 و او پیش و یا ز بر کف دی
 چه خیل جنس ی هدم شی
 الف ساکن بی غنی وند نما شی ه

بلد زده کوه زماوروش
 زال عماد بس و کوه
 هم تیز و کوه ابدله
 رانده سه متصل لوله
 مد پور قسم وادی
 طول نصف قصر دی وادی
 هم توسط کین اولیدی
 وقف نشسته وصل داری

مجموعه نقوش کرم متصل
الف صاد او عین قاف د
 داوه حرف کدر شی ه
 داقاید زده کپ ای باره ه
 دهر حرف بمنح علت د
 تکمد لازم رخایدی
هوه صاد و سین او قاف د
 به **الف** باند مد نشسته ه
 بی **علت** موز مد نکرو
 او به **عین** کین اختلاف د
 جدید **عین** بمنح علت نشسته
 دی جنس **زین** دی باره
قصر طول توسط لاله
طول ی در ی **توسط** دوه
 خیر الامور اوسطها طول

مغز دبیل شوه جداتل
سین لام ییم نون او کاف د
 مدیه سه **الف** قدر شی ه
 داسبب دمد و شمار ه
 همی جنس حرکت دی ه
 امام **عاصم** کپ درایدی
لام میم او نون او کاف د
 لعلت بی منخ تشر دی ه
 در ی حرفی دوه حرفی فکر
 اختلافی به الضافندی
 مخالفیه حرکت نشسته ه
 دلته **زور** راغی هوشیار
 بتول جائز مشه بد حاله
قصر لوف بکشد دی
 او قصر بریزد با **توسط** دی

توسط دی پکن غوره ه
 بل **عارض** مد بیان ندی
عارض مد و **قف** ته وئی
 بودی **لین** بل **عین لین** د
 چه موضع دو **قف** رانیه
 تر موقوف علیه و لپند کوره
 کدوم حرفی **علت** وی
 بدخا کین مد لازم د
 دغه **عین لین** باله شی
 خن **مر جا که تعلمو** وی
 بل منگیه **سین** و **یامین** و **وق**
 مد لازم خلور **الف**

خو کیدر یک بر بوه ه
 حال ی بات ندی خدی
 بدوه قسم دمد مائی ه
 دشار رته مپای دی ه
 نور بد لازم پتاشی ه
 دویم حرفه زماوروش
 پنچیل جنس ی حرکت و
 دغه قولد **عاصم** دی ه
 لکتاب آوریده شی ه
صالحین که **مؤمنون** طوی
من بشیر تا **نذیر** یا **فوق**
 خو کیدری وائی وقف

اصول کتب مد نشسته
 عارضه و قف و عین لین
 مد لازم و عین لین
 کلمه کین علت و عین لین
 مد لازم و قف و عین لین

این کتاب در بیان معانی و تفسیر کلمات است
 و در هر بابی که در این کتاب مذکور است
 در هر بابی که در این کتاب مذکور است
 در هر بابی که در این کتاب مذکور است

بن هود و جدوم حرفیه علت
لکه و او وی باب یا شی
 بد خایین اختلافتنه دقاریا
قصر طول توسط باره
جرالامور وسطها کوه
 دی مثالیه خوف طیر
 بلنه داوروه طالب
استفهای مدورته وای
 پنیادردی فهموده کوه
بو الان به یونس دی
دویم الذکرین به الغام
ولا ایمنال هم بعض وای
 پسوت یونس کن کور

جنسبه نوی فی النبی حرکتوی ه
زیر یا پیش بهله نوی زون
 لکه به عین کمن چه ذکر سئوه پار
 بد خای جایز و شمان ه
طول او قصر ته رها کوه
 کبل عوار یاد کوه غیر
 دقا بنده ده عی ایب ه
 دایشتر خای جمله قرآن کس
 بقرآن ی صحیح ته کوه ه
 پدوه خای سر دست د
 بصوه هم دوه خایه تمام
 لفظ **الله** دوحای ستایی
 دویم دی به مثل و روه ه

ما جتم بد السحر
 سحر بونی

ما جتم بد السحر

اسحر به یونس هم وای ه
 به الف باند دمد کوه ه
 دریه مدار لازم ته ه
 که مد و نشی تا خرسه ه
 ری غره دی جطاعت کرم
رب نال القرآن و القرآن یلعنه
 دحدیث دیغامبر دی ه
 پرفقار یاندی قوت کا
 هغه خیل قرآن لعنت وریاند
 کل طاعت زموزه واره پدا شاندی
 ری غره دی چما کوه پیر طاعت
 نفس شیطان رته ظاهر جو کوه پیری

بو عمر یونس و قطع بندک با الف نمانی
 اصل شتر خوک آله وای ه ه
استفهام دی زده ی حد کوه ه
 فرضی وه کنزه دایم ته ه ه
 دقرآن معنی تغیر شی ه ه
 خبر نه چه معصیت کوه ه ه
 زده کوه دخال کوه بر پوه ه ه
 مانلی به بصیر دی ه ه
 پامیدی دطاعت کا ه
 دطاعت شه معصیت اوره دیان
 دطاعت خشتان پیمان پوی چیراندی
 خبر ندی چتمام دامعصیت دی
 باغدی او ش لاندی ی رام پیشی دنده دا
 غندی

۷۲

کته فضل کرم تو کبر **رحیم** خلتور و او یو یک زما چرغ
 طاعت و عبادت امیدی نمیکری یو صلوة پزیره فریادی
 و صافی بی بودی نشسته بصورت **نقشه** دسین باز گمان را مگو تور زاغدا
 خود عشق صیقل و رنگ صافی به **نقشه** در گفتار لذت داشتی بی ایاندی
 کطالبی با خلدی مقصود بموی **نقشه** مهنر تو دعا شغافانویسراغدا
 چه همیشه در قفس رضا کبر **رحیم**

دچار ای پستان رخک صورت **رحیم** چاغدی
باب بیست و هفتم در بیان احوالات و قوف و صوات
وقف وائی درید و نه ه هم در بند مصلحت و نه
 ساه و کازه آواز پیکر و پندور ستوبل دی کوه
 به او قسمی وائی ه ه هم ی اسم اوه شائی ه
 اول قسم **تخف** بل **تخف** کوه هم **سهم** او **مردم** و سر مل کوه
 پنجم **ارسار** بلین **ارسار** زده کوه داوم قسم **ابدال** دی

بار ایله ایلم کفر اون که مخفی

باب در بیان طیمه کفر که پزیره است

چد کفر طیمی دی **نقشه** یقران دیار لس هویدی
 حرکت کی بدل کوب **نقشه** خان بخوار کفر مل کوب
 داحمد **النعمة** خوکن **نقشه** کولوی پهنم خوکن
 داورد جالوت **رحیم** **نقشه** ابراهیم سربه که پرو کردت و این
 داورد جالوت راشی **نقشه** جدال نوردت پیش راشی
 یضاعیف کد عین زور شی **نقشه** من لشکر کین و رسوله کد لام زیر شی
 ابراهیم بمصر **رحیم** **نقشه** کوقف کری کفر وائی
 داسر سبل معذب **رحیم** **نقشه** کد زال زورده و این
 العلماء **رحیم** **نقشه** کدهمه زبر کری شی کافر
 یصافات مندرون وائی **نقشه** کد زال زبر به و نه مائی

نقشه اشارت خانه دارم

المصوّر چه چه حسنی شی
 کد او فتحی ظاهر شی
 فی ظلال پر مرسلات باد شی
 کد اظ بدل پندار شی
 چه تغیر د معنی کبیری
 کفر حله لازم کبیری
 احتیاط د پیر کریم مومنانو
 فدای دم و سادات و ستانو

در بیان وقف لازم که استوار است

وقف لازم چه پفران دی
 داته ایا عیان دی
 به نفس کین انه خای
 وما هم بمؤمنین وای
 بهذا مثلا لمن الظالمین دام
 من الذین استوا من بعد موسیام
 علی بعض ان ائمه الله الملک
 مثل الربوا تمام شوه اتم سلسک
 دال عمران دری تاویلہ الا الله
 ولا هم یحزنون و نحن اغنیاء
 دسار و خای فلک کرب
 لغنه الله له ولد کرب

نمانز

باب وقف لازم

پس ایذ کین شیخ خادری
 ان تعقلوا آدم بالحق اولیا
 ولعنوا بما قالوا ثالث ثلاثة
 و علی والدک را شیخ وار شو مویور
 و انعام خلوص خاشته دی
 مما تشرون لکن تعرفون انبارهم
 انکم تعلمون ما اوتی رسول الله
 و اعراف خلوص هم ته یون کره پراه
 انا هم صالحی و لا یهد بهد سبلا
 حافظه البحر لوقتها لا هوام
 یتوب کین دوه خازده کره
 اولیا بعضی او شیخ
 پرورد و المناقب شیخ
 دیولس دوه خای فتوح کره
 ولا یحزنون قولهم نبأ نوح کره
 هو کین دوه من دون الله
 انا صالحی ادا و پر شیخ
 بحج دوه عن ضیف ابراهیم
 فانقمنا مشهوری فهیم
 نخل بو خای را خبر کره
 ولا حوالا خیره اکبر کره

اولیا بعضی او شیخ

پس ایذ کین شیخ خادری

پداسر ایل دربی ان عدم عدنا
 درویم دربی فی الکتاب مریم
 بطه دوه خا حدیث موسی
 مسومون دوه خای هد بابند
 شعر ابونا هم ابراهیم
 عنکبوت دربی فاما له لوط وای
 پیا سینی دربی خا اصحاب القرین
 بصا د یو خای کره فهیم
 به صاد دوه خا نسو الخضم
 زمر کنی دوه پیر اولیا لای
 به مسومون دوه خا اصحاب النار

وبالحق نزل انبیا وندیر
 جهنم وریا عند الرجز عهد
 دویم وبتضع علی عینی که
 بی افطون منا خیل واعتاب
 دقه ص یو الها اخر فهیم
 لیس العنکبوت الهی الحیان نای
 مرقدنا فلا یخربک قولهم ابراهیم
 من شجعته لا ابراهیم
 عندنا الیوب آتیه شکره فهیم
 بل اکبر که داروه خادی
 خالف کل شیء زده که کباری

فرخو

بزخرف یو قوم لا یؤمنون کره
 وما بینهما ابل معلم مجنون هم
 به احفاف یو آفا عادی ری
 بطوی یونی خوض بلعبون
 در جن یو بها المجرمون
 به حشر کنی یو خای داری
 دما فعون یو اند لرسول الله
 به ملک کنی قبضن ا یوری
 یو الیوب ابل کصاحب الحوت از
 نوح کنی یو لا یو خسر
 فالمدینه امره خاشعه خا

پد خا کنی بخله خالانم همون کره
 انکم عابدون ایل معلم مجنون مجنون
 دزاریات ابراهیم المکر مین ا یادی
 دمر دوه فتول عنهم و سحر ایل نون
 یواقعه یو لوقعتها کاذبه پد امضون
 شدید العقاب ارشیا دی
 پسخری یو امره فرعون ادریشاه
 دنون دربی خای داروری
 انه لجنون ادریم نبوت ری
 نازعات کنی خلوص خاتم قدر
 حدیث موسی امثوه خلوص پوره

خلوص

به عيسى يودي فن شاء ذكره
به بلد سورت كبن يودي

يعاشيه يوفيه عين جار يديه
عليه احد اكن كرو دي

واللازم وقوف تمام شوه
چير ووقف واندزي

كل انة اتيا بنام شوه
وئي اولس خاي كور

كبه نقد وقف پر كاند
بسمانحه كبن كوجود شئي
ما حوله ذهب الله ربه
فقال لهم الله بل فبعث الله
عيسى بن مريم

دغه نمونج فاسد مرد ودر شئي
فقيه ونحن اغنياء ودي الله
وقالت اليهود يد الله قالوا يا
وقالت النصار المسيح ابن الله

بسمانحه كبن كوجود شئي
ما حوله ذهب الله ربه
فقال لهم الله بل فبعث الله
عيسى بن مريم
وقالت النصار المسيح ابن الله

في ضلال مبين ذاقوا
وكفر فبعذ به لفي خسر الا الذين

فذلك الذي لم يتنبه والذالين
للمصلين الذين ردوا رءوسهم

لا اعلم
لانام اعطرس وايت شته
كحوك وقف پدا كاندزي

ويا رلس خاي دقران يورن شته
دخيل نمونج به فاسد كاند

كبه نقد كخطا ودي
بفانحه صراط الذين الله
فزارهم الله مرضا ان الله لا يهدي
القوم الكافرين
بهر ان يور ونحن اغنياء
بهم
داراهم بمصر خي كبن وقف
بنارعات امار بكم الاعلى كزي

د انماحه فسد رپيد اوي
به بقير كبن وري خادوبن
وقالوا اتخذ الله ولدا
يودي اربنا الله جهونا
داخراب وذكروا الله كثيرا
بغارق دوه خاهو بيداري

فصل

بعض حکم چنين اعاده نکا
 وى بهارى اعاده کتبه کتبه اعاده هم جو زرد و کتبه
 علوم وقف بجه دکتی مکتبه چه معنی معلوم میزى شدی
 که بسم باند وقف الله پس یا مالکة وقف کا يوم الدين بسوا
 داله وقف رواندی است چه معنی نامم وقف بیجا می
 نه فایده شده هم معنی نامم بیج حکم وقف کرده دلته شرع
 به اختیار ضرورتی اعاده لازم تکرار دهنده بیایشی
 ضرورت قطع چه نرسری یا هکلی یا و بیجا تعلیم کتبی
 یا بل عذر بی اختیار درین دار و اوی لازم بی اعاده کا
 خنی وای پهر خای وقف رواکا دلته بوه شد دی قول معنی
 جدا وقف ضرورتی و اهر خای بی اختیار چه ساه خیر و اول
 و بی بیای اعاده لازم بار بق که هر خوینی خای وقف کتبی
 ضروری وقف بر اهر خای باند به بنجار اعاده لازم ده و باند
 به آیت کضر در وقف مورکا که هو خوات و ر خلاصی عاد نکا
 بر ساله سم قنبر در اوبت اعاده ضرورت مکتبه به آیت
 به آیه کوقف و کضروری کتبه جو زردی

بعض حکم چنين اعاده نکا
 وى بهارى اعاده کتبه کتبه اعاده هم جو زرد و کتبه
 علوم وقف بجه دکتی مکتبه چه معنی معلوم میزى شدی
 که بسم باند وقف الله پس یا مالکة وقف کا يوم الدين بسوا
 داله وقف رواندی است چه معنی نامم وقف بیجا می
 نه فایده شده هم معنی نامم بیج حکم وقف کرده دلته شرع
 به اختیار ضرورتی اعاده لازم تکرار دهنده بیایشی
 ضرورت قطع چه نرسری یا هکلی یا و بیجا تعلیم کتبی
 یا بل عذر بی اختیار درین دار و اوی لازم بی اعاده کا
 خنی وای پهر خای وقف رواکا دلته بوه شد دی قول معنی
 جدا وقف ضرورتی و اهر خای بی اختیار چه ساه خیر و اول
 و بی بیای اعاده لازم بار بق که هر خوینی خای وقف کتبی
 ضروری وقف بر اهر خای باند به بنجار اعاده لازم ده و باند
 به آیت کضر در وقف مورکا که هو خوات و ر خلاصی عاد نکا
 بر ساله سم قنبر در اوبت اعاده ضرورت مکتبه به آیت
 به آیه کوقف و کضروری کتبه جو زردی

هم بدل

هم به بدل بی مبدل منه وقف مکتبه
 نور هم هسیه فهم وه کتبه
 مکر وقف ضرورتی اعاده و کتبه
 بی نماز اعاده لازم دوباره
 کد وقف بی اختیار بنمانجی شی
 دره الفرید کتبی منع خلیر و لیست
 دصفت موصوف تر میان دی نارو
 دناصب منصوب تر میان
 کجایم و بی بی مجسوم ده
 دمنشی بی مستی منه ه
 هم بیاند دمنشی دمنشی
 هم بیان دمقدر فعل مکر ه
 چه تعلقی لما بعد وى د مکره
 و رستو و پند خلیر و لیست د

به مکتوب بی لسا کتبه داسه زده کتبه
 افعال جدد وى وى جددی مکتبه
 چه معنی تغییر نشیسه فهم مکتبه
 بنمانجی کتبی اعاده مکره هو شیازده
 دوباره اعاده نشسته داد زده نشیسه
 وقف کتبه بد خایونار و انما به
 در مانع مرفوع تر میان هم مکتبه
 د خافض مخفوض دانسان
 بکرات مکتبه بیان و اشوم
 همد قول بی مقول وقف منع
 بلد ظرف اورد مظر وف وقف ضرورت
 همد اسم اورد حال تر میان دازده کتبه
 بد میان کتبی وقف نار و اد زده کتبه
 چه مکتوب درته نما ستوه

به مکتوب بی لسا کتبه داسه زده کتبه
 افعال جدد وى وى جددی مکتبه
 چه معنی تغییر نشیسه فهم مکتبه
 بنمانجی کتبی اعاده مکره هو شیازده
 دوباره اعاده نشسته داد زده نشیسه
 وقف کتبه بد خایونار و انما به
 در مانع مرفوع تر میان هم مکتبه
 د خافض مخفوض دانسان
 بکرات مکتبه بیان و اشوم
 همد قول بی مقول وقف منع
 بلد ظرف اورد مظر وف وقف ضرورت
 همد اسم اورد حال تر میان دازده کتبه
 بد میان کتبی وقف نار و اد زده کتبه
 چه مکتوب درته نما ستوه

۷۷

خواب و قرآن کثیری ه
دا قرآن و وسیله دی
چه نیکر منکر سوال وه کا
پیامت چه حساب کثیری
چه قرآن پاس پیمزان شی
ترجمه و دی سنگیان ری
چه قرآن پیمزان پاس شی
کسفتی دتواب کشم
عروة الوثقی معنی توده
بمعنی قوی محکم دلیل دی
دا حکم رسن ری کوره
محمد ضمایا بکوه ه
د پنجم احوال **ارسال** دی

خوفا ری چهل چونت کا

بیانواب همه زیادتیری ه
بهر قای لتاسه دی ه
دا قرآن خواب دده کا ه
نیک او بد به تلل کثیری ه
کاوه زمکی اسمان شی ه
چه کلام **دحق** میان ری
دی بدی بورد اساس شی
بایده دی چه بل کتاب کشم
لا انفصام و رسه کوه ه
کل دشمن دده ذلیل ری ه
و طرف **درب** نه و رور ه
د پنجم احوال عیا بکوه
زده بکوه چه نیک احوال دی

که موقوف

که موقوف علیه در شی ه ه
حرف **مد** وی هم **علت** و
یو **الف** مد پیر پیدا کوه
به باریک آوازی مکره ه
قطع نفس کوه نوری پرتوده
مثالانی **خوبی** کوه **نوتیها**
حرکتی تغیر مکره ه
پشه شان ی نه ادا کوه ه
د **اشبم** غیر **ارسال** دی ه
بموقوف علیه جوا شی ه
بی **علت** بل حرف وین ه
هیخ تغیر تبدیل و مکره ه

حرف **علت** در برابر شی ه
پر د پاس وقف آیت وی ه
نور بر پیش ی شه ادا کوه
در بخور شان زده کوه
پرز مه داکانم کپتوده ه
بل مثالیه **اسو** کوه **فیها**
پنری آواز دازده کوه ه
یو **الف** مد پیر پیدا کوه
امامان کوه قاری ه
و **سکون** پور پیدا شی ه
پد خا یکن ای امیر ه
پنچل شان ی ادا کوه ه

دره الفريد ائلس متباخرين سؤ
 معانقه خلو دريش داري
 دوا و زينه چدي بعين شوه
 معانقه و اني دانهاي
 لاريب فيه بل حيوة اشركو سلك
 ال عمران كفي محض من سوء ملك
 به اعرف دري خاي ملك دي
 تا تبتم كذا لك هم باي شهيد باينه
 هلو دكبن يوهندا واصبر د افسن
 په قصص يوا اليكما باا نيا دي
 به سومن يوهير خون پر سلسنا
 په فتح يوهي ثوريت والا نجيل والاولي
 پونشفقتا كبن لن يجر باي يوكه
 مناخرين ائلس نور كوي
 معاد مي شياريس وايي

دايانو شماري لس ه
 داقصه جدا ليله ه
 جدا خاي ليكله ماري
 ر مشهور مي پي خاي كيشو
 بايند دي جدا هم زده ني
خك او عك خكب عكب دي
هر نيجه ي لس شير كيار انو
قب نيجه عكب لس خوانانو
تب نشتم وقف د بصر يو
عك لس واي سومانو
عكب لس كنيه نوم ه
بجانب بست و نيم در بيان معانقه و مبادله و مراقبه هر نيجه كند
 مشهوره مابيض داري
 نادر تاي واپ بر ليشو
 داخوردن هم ليكه شي ه
عب او قب او لب او تب د
 به اتفاقوي د قاربانو ه
 بحسابه د بصر بانوه
لب يعني نشتم وقف د بصر يو
خك نيجه د كوفيا نو ه
خكب نيجه رد و ر قوم ه
 معانقه خلو دريش داري
 دوا و زينه چدي بعين شوه
 معانقه و اني دانهاي
 لاريب فيه بل حيوة اشركو سلك
 ال عمران كفي محض من سوء ملك
 به اعرف دري خاي ملك دي
 تا تبتم كذا لك هم باي شهيد باينه
 هلو دكبن يوهندا واصبر د افسن
 په قصص يوا اليكما باا نيا دي
 به سومن يوهير خون پر سلسنا
 په فتح يوهي ثوريت والا نجيل والاولي
 پونشفقتا كبن لن يجر باي يوكه
 مناخرين ائلس نور كوي
 معاد مي شياريس وايي

۸۷
 معانقه خلو دريش داري
 دوا و زينه چدي بعين شوه
 معانقه و اني دانهاي
 لاريب فيه بل حيوة اشركو سلك
 ال عمران كفي محض من سوء ملك
 به اعرف دري خاي ملك دي
 تا تبتم كذا لك هم باي شهيد باينه
 هلو دكبن يوهندا واصبر د افسن
 په قصص يوا اليكما باا نيا دي
 به سومن يوهير خون پر سلسنا
 په فتح يوهي ثوريت والا نجيل والاولي
 پونشفقتا كبن لن يجر باي يوكه
 مناخرين ائلس نور كوي
 معاد مي شياريس وايي

دايانو شماري لس ه
 داقصه جدا ليله ه
 جدا خاي ليكله ماري
 ر مشهور مي پي خاي كيشو
 بايند دي جدا هم زده ني
خك او عك خكب عكب دي
هر نيجه ي لس شير كيار انو
قب نيجه عكب لس خوانانو
تب نشتم وقف د بصر يو
عك لس واي سومانو
عكب لس كنيه نوم ه
بجانب بست و نيم در بيان معانقه و مبادله و مراقبه هر نيجه كند
 مشهوره مابيض داري
 نادر تاي واپ بر ليشو
 داخوردن هم ليكه شي ه
عب او قب او لب او تب د
 به اتفاقوي د قاربانو ه
 بحسابه د بصر بانوه
لب يعني نشتم وقف د بصر يو
خك نيجه د كوفيا نو ه
خكب نيجه رد و ر قوم ه
 معانقه خلو دريش داري
 دوا و زينه چدي بعين شوه
 معانقه و اني دانهاي
 لاريب فيه بل حيوة اشركو سلك
 ال عمران كفي محض من سوء ملك
 به اعرف دري خاي ملك دي
 تا تبتم كذا لك هم باي شهيد باينه
 هلو دكبن يوهندا واصبر د افسن
 په قصص يوا اليكما باا نيا دي
 به سومن يوهير خون پر سلسنا
 په فتح يوهي ثوريت والا نجيل والاولي
 پونشفقتا كبن لن يجر باي يوكه
 مناخرين ائلس نور كوي
 معاد مي شياريس وايي

دايانو شماري لس ه
 داقصه جدا ليله ه
 جدا خاي ليكله ماري
 ر مشهور مي پي خاي كيشو
 بايند دي جدا هم زده ني
خك او عك خكب عكب دي
هر نيجه ي لس شير كيار انو
قب نيجه عكب لس خوانانو
تب نشتم وقف د بصر يو
عك لس واي سومانو
عكب لس كنيه نوم ه
بجانب بست و نيم در بيان معانقه و مبادله و مراقبه هر نيجه كند
 مشهوره مابيض داري
 نادر تاي واپ بر ليشو
 داخوردن هم ليكه شي ه
عب او قب او لب او تب د
 به اتفاقوي د قاربانو ه
 بحسابه د بصر بانوه
لب يعني نشتم وقف د بصر يو
خك نيجه د كوفيا نو ه
خكب نيجه رد و ر قوم ه
 معانقه خلو دريش داري
 دوا و زينه چدي بعين شوه
 معانقه و اني دانهاي
 لاريب فيه بل حيوة اشركو سلك
 ال عمران كفي محض من سوء ملك
 به اعرف دري خاي ملك دي
 تا تبتم كذا لك هم باي شهيد باينه
 هلو دكبن يوهندا واصبر د افسن
 په قصص يوا اليكما باا نيا دي
 به سومن يوهير خون پر سلسنا
 په فتح يوهي ثوريت والا نجيل والاولي
 پونشفقتا كبن لن يجر باي يوكه
 مناخرين ائلس نور كوي
 معاد مي شياريس وايي

مغفرت
 لاریب
 مبارک
 مغفرت

بعضی دعاهاست وائی
 نشانیه داری باره
 ادب و خورق آنو بیطه
 هره علامه چو بی ایدل
 د محمد به بابکس یاره

لا ریب فیہ **مغفرت** بلی
 چه می تانه کب اشکاره
مبارک با معانق ظاهر وی کشی
 مدعا غوره ته خیل ه
 دعائ کوه بیستاره ه

باب سیم در بیان وقف غفران و منزل و محل غیره
 پس خای وقف غفران در
اولیا به مایده لایسمعونی انعام
 پنجه خای به **یسر انار هم** که
 بل پنجم **مغفرت** یاد که کا
 وقف بد واره خایو ووه که
 بل **نقیض** به **تبارک** لسم
 پس لوقفه السرخای

ضامن شوی دجنت **بلی** عباد
فاسقا و **بسیرو** به **سجده** نام که
عباد امر قید بان ان **عباد** و **بلی** که
 بعضی **بلی** اور باند زبان کا
 احتیاط داری ز **بلی** که
 واره پد اکبن تم ری ه
 مغفرت غور **مغفرت** ای
 داوه

اولیا و دوه دی ای یاره
 یونیه وینیه وقف و شمارند

داووده دیار **مغفرت** نته
 دعا و کس بد خای ه
 وایه عفو می کنه کس ه
 همیشه دعا زار بکوه ه
 دویر نخلص جزای کاند
 و درگاه و ته ز سیر ی ه
حق تگای تاخیر کاند ه
 چه پنجاه تر دا غافل وه ه
 حاجت را وست مادله
 که دعا حاجت پوره شی
 چه حاجت پوره دره شی
 کهر خود را کوبین ه

چه واقف لور جنت نشته ه
 مغفرت غوا به **مغفرت** ه
 ما قبول پنجهل در کاکه ه
 پدر گاه ی دیاری که ه
 دودی غی به آسمان باندی
حق تگای پر پر خوشتری
 اجابت تعجیل نکاند ه
 زه ی یاد نوم کاهل وه
 یاد وی می پهر خله ه
 بیابولاب پیمانته شی ه
 پس مای غافل دره شی
 زه خسته سینته ی خورین

ملا تکیک عازار بیک
 ملا تکیک عازار بیک
 بد کاه ی دیار بیک
 دار عازار کوه قبوله
 چه شی خلاص در نه لور
 لور بوی و کباب شیبی
 ملا تکیک تر هیر نشیبی

داواري شه لکيزي **چه الله** واي زه پي
 پي شکاره کا اوزون **دیر** بجز پيازون ه
 زه پدا بند خوشترم ه **پزاري** نه هير شيم ه
 پزاري کس زه ور غوليم **پزاري** نه هير شيم ه
 جزاري کوي وماته **زير** **فان في الحجاب**
 دا حاجت درده پوره کم **تر** عونه اواره کم ه
 بنده رحم **رب** کوره **فد** عيب بياندي وروک
 پدا خاکين مشا بويه **ر** نه نور باسه نيک خوبه
 بهمانه چينه دودن **بودي** زوب بل خوش رفتن
 کور وال پانچي سورپاناور **زور** کامور پوري بدس کا ه
 شناسسته نه واي حقه ه **گرم** فائش خورک بيانور خوقه
 چه پخته شه نان ابدله ه **بيا** حلوا طياريدله ه

خوشگريز

خويشگيزي کورول خوشندي **چديدن** درده دلکش دي
 چه مومن دي شناسسته دي **کافرن** و پيه و خور حسته دي
 دکا فر حاجت درس شه **دمومن** حاجت پس تر شه
 دمومن زندان ديارده ه **دکا** فر حنت همداره ه
 بي مرادي دمومنانو **هميش** خکه ده بارانو ه
 خود کاس رسي دعائک **شبه** اوورخ **الله الله** که
 نه بنده ي سا کار دادي **حق** دکل عالم مولوي دي
 چدي کا هغه بکيزي ه **وسر** ده پيا نر سپري
 نه چيل کار که هميش **درده** کار و دره نه پر برده
محمد خواره پس کبه ه **دبجويد** پلور هوس که
 کند بل خوک دعاوه کا **سناد** پاره هير بيشه کا ه
 دهر چادو دعا قبليزي **چدي** بل بحق کين کيزي ه

د دیوال نقشه کوره ه
باقصر نقشه وندی ندی
چه پکور کین دانه نوي
که پوران بهر سوز ماوروه
د کامل بدولت لاله ه
لما قصه آمان عوانه ه
پیران دروی کراندی ه
الاولیا و تحت قبایلی ه
بی لحدای متوسانو ه
صد هزار دانه اودام دی ه
بی دحق لفضل خاص ه
تیشته کوه ولوی درگاه ه

طبق مزده چه خوره و روره
کهر خوبی ظاهر شه دی ه
چه امید در میمانه وی ه
حلقی کاندلوریلور ه
ما وصال کرزی خوشحال
یکامل پیسه تل زاره ه
کاملانوته اسانندی ه
لا یعرفهم غیري ه
خبر نشته بولیا نوه ه
مرغه وزی بی ام دی ه
بنوی نه به نشته خلاصی
هم ففر و ابی الله ه

Handwritten marginal notes in various directions, including vertical text on the right side and diagonal text at the top and bottom.

محمد امید به خدای دی در طبع کوی و بلجانه
باب نیسه و یکم در بیان وقف و بیسه **وقف کفران**
زده کوره وقف منزل دی ه
چه منزل دی شنیده کوه
بیاض نیشتر کوه انصاف دی
حیرانیل دی وقف کوهی ه
چدا وقف دینیه دی ه
چدا خای دووقف کاند
استادان لازم بی قبل دی
وقف دینیه خوکوای امرط
اداکوه خلاص کوه غار ه
دواو یادی خوکوایات هم کوه

Handwritten marginal notes on the left page, including vertical text and diagonal text at the top and bottom.

وانا انما انتم تشهدون ان **چه پس مع الله الهه**
 بل والله من اني وقف ملكه **چه پس يكون له ولد**
 بل به ما حرم ربكم عليكم الا **چه پس تشركوه بشياء**
 واعرف على الله كذبا ان **چه پس عدناي مملكم نن**
 وتوبه قاله اليهود مدد **چه پس عذرت بن الله ده**
 بل قاله النصارى وقف ملكه **چه پس المسيح بن الله كره**
 بل وقعد الذين وقف ملكه **چه پس كذبوا الله ورسوله كره**
 بن يوسف اولياء الله لا **مداريفت چه پس خوف عليهم**
 اور هوذا ولا وقف ملكه **چه پس اعلم الغيب نوشته ده**
 بل وقف ملكه به ولا **چه ابتدا وه شيه اقوله لكم دا**
 بلهم رهود وقف ملكه به ولا **چه ترورستوا قول اني ملك بيا**
 به يوسف في ضلال مبين **چه حدانته ناقتو يوسف امين**
 وانا انما انتم تشهدون ان **چه پس مع الله الهه**
 بل والله من اني وقف ملكه **چه پس يكون له ولد**
 بل به ما حرم ربكم عليكم الا **چه پس تشركوه بشياء**
 واعرف على الله كذبا ان **چه پس عدناي مملكم نن**
 وتوبه قاله اليهود مدد **چه پس عذرت بن الله ده**
 بل قاله النصارى وقف ملكه **چه پس المسيح بن الله كره**
 بل وقعد الذين وقف ملكه **چه پس كذبوا الله ورسوله كره**
 بن يوسف اولياء الله لا **مداريفت چه پس خوف عليهم**
 اور هوذا ولا وقف ملكه **چه پس اعلم الغيب نوشته ده**
 بل وقف ملكه به ولا **چه ابتدا وه شيه اقوله لكم دا**
 بلهم رهود وقف ملكه به ولا **چه ترورستوا قول اني ملك بيا**
 به يوسف في ضلال مبين **چه حدانته ناقتو يوسف امين**

در الصفات **چه پس** وانا انما انتم تشهدون ان **چه پس مع الله الهه**
 بل والله من اني وقف ملكه **چه پس يكون له ولد**
 بل به ما حرم ربكم عليكم الا **چه پس تشركوه بشياء**
 واعرف على الله كذبا ان **چه پس عدناي مملكم نن**
 وتوبه قاله اليهود مدد **چه پس عذرت بن الله ده**
 بل قاله النصارى وقف ملكه **چه پس المسيح بن الله كره**
 بل وقعد الذين وقف ملكه **چه پس كذبوا الله ورسوله كره**
 بن يوسف اولياء الله لا **مداريفت چه پس خوف عليهم**
 اور هوذا ولا وقف ملكه **چه پس اعلم الغيب نوشته ده**
 بل وقف ملكه به ولا **چه ابتدا وه شيه اقوله لكم دا**
 بلهم رهود وقف ملكه به ولا **چه ترورستوا قول اني ملك بيا**
 به يوسف في ضلال مبين **چه حدانته ناقتو يوسف امين**
 وانا انما انتم تشهدون ان **چه پس مع الله الهه**
 بل والله من اني وقف ملكه **چه پس يكون له ولد**
 بل به ما حرم ربكم عليكم الا **چه پس تشركوه بشياء**
 واعرف على الله كذبا ان **چه پس عدناي مملكم نن**
 وتوبه قاله اليهود مدد **چه پس عذرت بن الله ده**
 بل قاله النصارى وقف ملكه **چه پس المسيح بن الله كره**
 بل وقعد الذين وقف ملكه **چه پس كذبوا الله ورسوله كره**
 بن يوسف اولياء الله لا **مداريفت چه پس خوف عليهم**
 اور هوذا ولا وقف ملكه **چه پس اعلم الغيب نوشته ده**
 بل وقف ملكه به ولا **چه ابتدا وه شيه اقوله لكم دا**
 بلهم رهود وقف ملكه به ولا **چه ترورستوا قول اني ملك بيا**
 به يوسف في ضلال مبين **چه حدانته ناقتو يوسف امين**

دایاب هم تماشه و دروره ه
 خور غوز که حدیقه کوره ه
 محبت در دنیا بس کرده ه
 نزد خدای و نه هوس کرده ه

غزل

شبه او رخ چه پدید نیاید گرفتار
 یوساعت لیده خالی نیند وز کار
 بودم مرگ قیامت در یاد کرده بودم
 سخت سفر دی تو نشه دیره کوه طاره
 نزد **خدای** معرفت خبر دار نشه
 غافل مه اوس بخا یکس باست قناره
 چه صبر لر در دنیا نشه ه
 صبر خرد کب لسه **خدای غفاره**
 چه لزوی لغوت صبر نگه ه
 صبر خو کب **خالق** کرد کاره ه
 چه نمازه لغوت صبر نشه ه
 خوسا بر کرزی له **ستاره** ه
 چه طاقت د بودم نشی ز آب
 طاقت خشان **روح** کرای خوره
 بی خورم دیوه شب طاقت نشی
 خبر نیه لشن ابو دلداره ه
 کید شراب بو کوبت ترستونی به نشی
 ترقیامت به مخموری لخماره ه
 یوه نموی دطعام کله کور میزی ه
 خور و کوی تماشه ساسا لکلدار

بسیار از این شعرها در این کتاب است
 و بعضی از آنها در این کتاب
 نیز درج شده است

دقیامه **طلا** و قو کواندی
 در الفی از اسبی مامدره
 بل هم ربک و ما وقف مکره
 چه ترس **قی** کفر اندی شری زده
 چه پس **له** صلی کفران ز کوه
 چه پس **اعبد** ما تعبد و ز خریا
 چه پس **انا عابد** کلمه بیا
 چه و رستوریلد لوی جدانه کوه
 چه ترس **له** کفوا احد شایر شری
 دویا چه قد ما نو بیا نگره
 وار داری چماتا عیانگری
 کتوک یز فهمید و کازیان
 کزبان نشوه پمعلوم لار درونی
 کعالم وی بکفران و قوفسد
 بکافر شی چه بقصد کوان خواند
 در این کتاب
 و بعضی از آنها
 در این کتاب
 نیز درج شده است

در این کتاب
 و بعضی از آنها
 در این کتاب
 نیز درج شده است

بسیار از این شعرها در این کتاب است
 و بعضی از آنها در این کتاب
 نیز درج شده است

چې بي ستا ليا د خوک خوار او بڅورگه آدم زادندي چار پاي به نه و شمار
محمد د امید واری لکرم ه
مروم مکره غریب ستا لیداره

باب بیس و سیم در بیان حروف مقطوعه که در فواتح سوره میباشد

د به بیان و نه طیار شه
د سورت پسر راجی ه
د و ز تر نلری بیدار شه ه
د لدا زده که چه قاریاندي
د ایات شمیری مقطوع ه
د لیکن دازده که ای دور ه
د والی نشه ایات پر باند
د سوسیس جوسین ه

المرا المصنوعه لایقین طه

وال دغنی صادا اظهار غاصم کوی
باق قاریان دال پندار غام ذکر

Handwritten marginal notes in the right margin of the right page, including various scriptural references and commentary.

حم عشق دوه آیت والی

د انور لکری د آیات ه
المطهر لکه الرض فان دی ه

اولیة یونس کلمه ی آیت و
د آیات واپه کوفیا لکری

د لیدار که برادر ه
دی کوفی دی د کوفی قرآن

د لدا زده که زما ورور ه
په **الحم یا طسم** باند چه

د جواب ور که دشان دله ه
د واپه دلته ارغام وه که ه

دلام ميم ملغوفی کوره ه

د آیات لکری ه
د آیات لکری ه

د کلمه وی چد آیت ی شای

د کوفیان هم کوی احیاط ه
دی آیات د قیون دی ه

د اور سینه حروف آیت شای
دی ایان لوسته د انور قاریانکری

د چه امام **اعظم** کوفیا لکری و
تر د انور و ز مور پیا بکن دوی

د کچا سوال کالتا کوره ه
سبب خدی چه د کشی ی د حد

د فهم کوره که عاقله ه
د **میم نون** خان فصد که ه

د شی ارغام په **میم** کنس وری ه
د واپه دلته ارغام وه که ه

د **دلام ميم** ملغوفی کوره ه

Handwritten marginal notes in the left margin of the left page, including various scriptural references and commentary.

کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام
کسانی غیر استغلا که امام

امال زده کوه هر کوه ه
امال میل نه وای زده کوه
الف امال کرب یا پیداشی
زوه کسه آمیز وایه شی
امال مذهب دجاری
بکر هم چه زموز قاری دج
لیکن **حفص** یوه امال ورو
پسورت و **هود** کین دله
دایو خای **امال** رواده ه
اوس د زده کوه ای پسره
یوه **کبری** بله **صغری** کوه
امال دوه ری لسره هر کوه
حفصه کبری **باین** **باین** **صغری**

کبری حفصه
لازم ری چه زده وایه شی
صغری کوه
امال دوه ری لسره هر کوه
باین باین صغری کوه
امال دوه ری لسره هر کوه
باین باین صغری کوه

کبری **حفصه** دوازه یونام ری
امال کبری هغه سنی ه
او صغری **باین** میان میاندی
کبری او **حفصه** دوازه یوه

د موسی کلیمه جان ه
زوه **الف** پشه شان دله ه
موسی زری یا لوله کوره ه
موس بی **الف** بی یا لوله ه
دری مشای سنوه هوشیار شه ه
پرر و شان دخیل دیده کوه
بی بنیاد ری بی بنیاد ه ه
چه به اصل و **الف** نوشته **پا** وید ه
صغری **باین** یونام نام ده
اصل **زوه** وایه شی
د **زوه** **باین** تر میان یوشاندی
صغری **باین** همدار وری
د موسی کلیمه جان ه
زوه **الف** پشه شان دله ه
موسی زری یا لوله کوره ه
موس بی **الف** بی یا لوله ه
دری مشای سنوه هوشیار شه ه
پرر و شان دخیل دیده کوه
بی بنیاد ری بی بنیاد ه ه
چه به اصل و **الف** نوشته **پا** وید ه

صغری کوه
امال دوه ری لسره هر کوه
باین باین صغری کوه
امال دوه ری لسره هر کوه
باین باین صغری کوه

دماکی طرف د پره ه
 دهر چا مذهب جدای
 داخلور مذهب یاره
 شهر بولار خلور دی
 یا احمد اوقان لاره
 خلور جوی روان دی
 دهر جوی جدا عالم دی
 خلم احمد حبیل کره
 یومذهب تعیین حساب
 د بلجا لجوی زده کره ه
 کبه دوه لار رفتار کره ه
 یغی دازما مطلب کره ه

عرب کا اماله شیر ه
 مفسد کل دایو الله دی
 وار حق دی بی انکار
 چیرا غلی لور پلور دی ه
 پمنار در باب و شماره ه
 چه عالم بر آبادان دی ه
 شافعی مالک اعظم دی ه
 نجیل جوی کبیر خا دخل کره
 لجنیل جوی کیشیت سیرا بکره
 و خیل کیشیت آب وری کره
 خبر دار شرفان بخوار کره
 پیرو وی دخیل مذهب کره

نعمان بن عبد الله
 بن عبد الله بن عبد الله
 بن عبد الله بن عبد الله

یو حمزه بل کسائی ابو عمر ه
 لکه والضحی قلی بری اوی
 بصری قاریان هم اماله کا
 در شرف بین بین په کاند
 او دوری اماله محضه کا
 او که تار قهار ابرو و
 عرض داجه مد اصیل مقصود
 المرطله حم که بعض مقطوعات
 غیر محض قاریان واره ه
 بعض اماله کبری کره ه
 الناس هم اماله کاند ه
 زموثر مذهب ندی یاره
 اماله مکره هوشیار ه

اماله ی په زبر لوی مقرر ه
 اماله ی په زبر و کلمی ه
 بین بین نه محضه کا ه ه
 جبارین جبار چه رشیه دوری
 پدا ووه منار با ندهوشیار
 دور شرف بین کفتار و
 اماله و کسائی حمزه لازم و
 پنج حرف دوه حرفی دی نه چرنا
 اماله کوی و زبر نه کاری عا
 بعض بین بین نه زبر و
 دیو مشکل دی اماله نه محض و
 اماله مکره هوشیار ه

دماکی طرف د پره ه
 دهر چا مذهب جدای
 داخلور مذهب یاره
 شهر بولار خلور دی
 یا احمد اوقان لاره
 خلور جوی روان دی
 دهر جوی جدا عالم دی
 خلم احمد حبیل کره
 یومذهب تعیین حساب
 د بلجا لجوی زده کره ه
 کبه دوه لار رفتار کره ه
 یغی دازما مطلب کره ه

دماکی طرف

اوس سجد تلات زده كره خور لس خايه فهميده كره
 خور لس خايه الطالب كل سجد زده كره واجب
 اكثر واني كل واجب دي فرض سنت ي بي موجب ي
صلاة كتاب و كوره اشارت و جوب ته دروره
 بعضو فرق كره اي بارك فرض واجب سنت و شماره
فرض او دري واجب چهار سنت پهر طالب دي
 فرض و عمل ني **سنت** **فرض** **واجب** **سنت** **فرض** **واجب**
 واجب **صلاة اعرف** **فرض** **واجب** **سنت** **فرض** **واجب**
سنت **فرض** **واجب** **سنت** **فرض** **واجب**
 زكوه **فرض** **واجب** **سنت** **فرض** **واجب**
 امام **شافعي** زده سجد وني اول آخر **رجح** سجد نمائي
 امام **اعظم** واني **البحان** **رجح** تلاوت **نماز** **خوان**
 پس نماز

در سجده تلات زده كره
 خور لس خايه الطالب
 اكثر واني كل واجب دي
 فرض سنت ي بي موجب ي
 صلاة كتاب و كوره
 اشارت و جوب ته دروره
 بعضو فرق كره اي بارك
 فرض واجب سنت و شماره
 فرض او دري واجب
 چهار سنت پهر طالب دي
 فرض و عمل ني
 سنت فرض واجب سنت فرض واجب
 واجب صلاة اعرف
 فرض واجب سنت فرض واجب
 سنت فرض واجب سنت فرض واجب
 زكوه فرض واجب سنت فرض واجب
 امام شافعي زده سجد وني
 اول آخر رجح سجد نمائي
 امام اعظم واني البهان
 رجح تلاوت نماز خوان
 پس نماز

پس نماز و سجد كه
 بنماز كند روا است
 كه و كابد كاند ۵۵
 نموخ فاسد نشي براند
 كسجد و ده لوي را خوره
 بي اي واري بيلجا خورك
 زپوه سجد دوه نشي
 دي لازم جدا زده نشي
 كاول واري پس لوي
 اختلاف نشي پدا كلي
 پس **رجح** **فرض** **واجب** **سنت** **فرض** **واجب**
 دي **سنت** **فرض** **واجب** **سنت** **فرض** **واجب**
 كيد و هير شي سجد بيا و بيايد
 پر كوع يا بسجد قعد
 نور نه كشته سجد و كره
 بيا خيل خاي لره رانده
 كركوع يا قعد بيا و ده كره دي
 كيد نكا دوايه روا اظهر
 متصل بي نماز نشيد سجد كه
 بمناعت لطف قاري سجد كه
 در سجده تلات زده كره
 خور لس خايه الطالب
 اكثر واني كل واجب دي
 فرض سنت ي بي موجب ي
 صلاة كتاب و كوره
 اشارت و جوب ته دروره
 بعضو فرق كره اي بارك
 فرض واجب سنت و شماره
 فرض او دري واجب
 چهار سنت پهر طالب دي
 فرض و عمل ني
 سنت فرض واجب سنت فرض واجب
 واجب صلاة اعرف
 فرض واجب سنت فرض واجب
 سنت فرض واجب سنت فرض واجب
 زكوه فرض واجب سنت فرض واجب
 امام شافعي زده سجد وني
 اول آخر رجح سجد نمائي
 امام اعظم واني البهان
 رجح تلاوت نماز خوان
 پس نماز

در سجده تلات زده كره
 خور لس خايه الطالب
 اكثر واني كل واجب دي
 فرض سنت ي بي موجب ي
 صلاة كتاب و كوره
 اشارت و جوب ته دروره
 بعضو فرق كره اي بارك
 فرض واجب سنت و شماره
 فرض او دري واجب
 چهار سنت پهر طالب دي
 فرض و عمل ني
 سنت فرض واجب سنت فرض واجب
 واجب صلاة اعرف
 فرض واجب سنت فرض واجب
 سنت فرض واجب سنت فرض واجب
 زكوه فرض واجب سنت فرض واجب
 امام شافعي زده سجد وني
 اول آخر رجح سجد نمائي
 امام اعظم واني البهان
 رجح تلاوت نماز خوان
 پس نماز

اجتماع در عمل اول باشد
 در سجده تلاوت هم در اشقی
 به الحاح صومگش در اول و هر
 کار کند که در نماز سجده رکعتی که هر خوبی است در نماز حکم داشته
 عالمگیری تر نقل کرده
 در سجده تلاوت هم در اشقی
 به الحاح صومگش در اول و هر
 کار کند که در نماز سجده رکعتی که هر خوبی است در نماز حکم داشته
 عالمگیری تر نقل کرده

در نماز که در سجده رکعتی که هر خوبی است در نماز حکم داشته
 عالمگیری تر نقل کرده
 در نماز که در سجده رکعتی که هر خوبی است در نماز حکم داشته
 عالمگیری تر نقل کرده
 در نماز که در سجده رکعتی که هر خوبی است در نماز حکم داشته
 عالمگیری تر نقل کرده

در نماز که در سجده رکعتی که هر خوبی است در نماز حکم داشته
 عالمگیری تر نقل کرده

قران ی لوست سجده کا بیاد در فرقت ده کا
 دو بار هفت ایات وانی سجده نشسته حکم داوی
 کسب ده وه کا بیاسیر سینه اس روانکا سجده نور سینه
 کرکب سجده وه وانی بیاد کوز بهفم خای و
 دیوه سجده لازم سینه بزمن باند دایم سینه
 کسری پلار خوات وانی یا او باز لا نبودھی نه دریا
 داجدا سجده لازم سینه کوی حوض تکرار هم سینه
 کورادن در بر یا خواب ده یا به بیع شری نشه کا
 دو بار سجده دوه کا را تبدیل در مجلس زده کا
 بر کوع یا بسیر کین سجده وانی بد دوه کین
 داسجده تلازمیزی زموز بنزد نشسته ادا کیزی

در نماز که در سجده رکعتی که هر خوبی است در نماز حکم داشته
 عالمگیری تر نقل کرده

در نماز که در سجده رکعتی که هر خوبی است در نماز حکم داشته
 عالمگیری تر نقل کرده

در سجده حرمت پنجای کوه کل مطلب تعظیم **خدای** کره
 در نماز ادب کره یان فرض واجب سنت و شماره
 شه او در پیشه ترتیب کره بنماخته کین تا قریب کره
واحدیت دباک رسول پدیده زما قبول د بی ه
 به **احیاء العلم** کین و ساوک نوشته دی وی کور ه ه
 خو که چه نمونخ پیشه وقت و کا شه او در سر کوع سجده کا
 بحضور و لای وی **خدایت** فکر نکوی بلخی ای ته هر
 نمونخ رخصت شی تر خوشحال ^{دسپین} بیخنده مرغ ایشان او لاله ه
 لکه سپین مرغ تاز ه وی دیر خوشترنگ بی اندازه و ه
 نمونخ در وی **رب** د ناله خوشحالی در کا در حال ه
 لکه زه راضی لسا بیهر بخوشی لسا جدا بیهر ه
 لکه زده بیم ساتلی ه خدای دنا سانی بسندی

کمال شرم کوره ه
 لسی دی و سر کابور ته
 دی سر با سجد کشید
 ته هم هسیه نمونخ تمام کره
 تکیه کره دنیا تر شاه کره
 لاس پناف و ته دینزه
 به ادب به ترس استاد کره
 وایه خدای راته حافظه کره
 حق ظاهر تعلیمات دی
 کخدای نو نیم اعمی بهر
 عبادت فاضله دره کره
 و بلیجاته طمع نکریم ه
 بیاسجده ته بر یونری و
 بادشاه کوری دره لوت
 هم لقهوی تل ریژدی
 حقیقی بادشاه سلام کره
 مخ پلور د کوری بادشاه کره
 حمد ثنا وایه ژر پیزه
 خدای حاضر حضور بیاد کره
 زما احوال و ته ناظر دی
 باطنیت لادرا کات و
 حق ما وین بد ا کواه بهر
 و بلیجاته طمع نکریم ه
 کمال شرم کوره ه
 لسی دی و سر کابور ته
 دی سر با سجد کشید
 ته هم هسیه نمونخ تمام کره
 تکیه کره دنیا تر شاه کره
 لاس پناف و ته دینزه
 به ادب به ترس استاد کره
 وایه خدای راته حافظه کره
 حق ظاهر تعلیمات دی
 کخدای نو نیم اعمی بهر
 عبادت فاضله دره کره
 و بلیجاته طمع نکریم ه

به بدرنگ روان لده شیء
 در پی جای ایشان شیء
 جمع بانندی واهه شیء
 وائی خوار شیء نماز گزار
 نه محروم شوی لکنواب
 چه بر احتیاط کرده زفا و بروک
 پشم شان دانموش درگاه ته
 بدرگاه **در رب** قبول شیء
 شفاعت به دنا کاند
 دعائتم شفاعت زده کرده
 هر عمل چه به اخلاص روی
 کسی صوم یا صلوة و کما
 خوتر و لای یو لحظه شیء
 بچیده به بد کمان شیء
 تو لغت وایه پده شیء
 زه د بند کرم لددیدان
 خلاص بنشین لعذاب
 دعائتم بیابکن و مکور
 واستوه چه غی **الله** ته
 هم قبول به پاک **رسول** شیء
 دل دایم **حق** دور اند
 دی مقبول دانسته کرده
 کوی نموش قرآن پلاس روی
 باقه نور خیر خیرات وی

رب دنا خوشی خندانکا
 غور کرده واروه نماز گزار
 چه نموش سر پیدار عایشی
 دعائتم دعا قبول
 احتیاط کرده نموش شهادا کا
 او چه نموش بی وقت و ه کا
 فرت ی بی تر تیب ه ه
 وی و لای پیمانته باند ه
 ظاهر نموش باطن سودا کا
 نموش تر و لای شی بد دل کور
 نموش همیشه و سر جنگ کا
 لکه زه د خوار خسته کرم
 ته هم هسیه خوار خسته شیء

لکه زه به صد چند انکا
 دعائتم دعا ای یار
 دده خواست قبول درگاه شیء
 ز مور بیابکن بو الفضول
 چه همیشه تاته دعا کا
 بی تر تیب رکوع سجده کا
 بی حضور الحیب ه
 روحی گشت به بازار کاند
 گشت پهنند به بیار کا
 به بدرنگ جسده ی تور
 وائی **خدای** دنا بدرنگ کا
 بی پب و زه دل بسته کرم ه
 بفضب **حق** اخته شیء

به بدرنگ

انسان چه می بیند
وقتی که در آینه
خود را می بیند

نخیل عشق می هوید اگر می	ماید آنه پند نیا اگر می
مخلوق پوشیده و م	ز هم پست خزانه و م
دعدم پملک نهانه	خو که جز نوره لمانه
چه خدای ننگاره کرد خیل	ارده می و کرد دله
به کاف نون کین می بنا کن	نور می و اجها پید کن
خاصه ستاد پارک یار	ماید اگر داروه دار
وسیله می مقدم کن	کل مقصود می یو آدم کن
شاخ او بر ک اول سنبه کا	لک ذریه تخم نهال کا
دام مقصود میوه و شمار	بس لخم مدت یار
یو حضرت دیا واروه مان	مقصد کل لده جهانه
ماید اگر ده دیار	کل جهانه آدم یکبار
ستاد پارک ابادان کن	ماید زمین اسمان کن

مصور شنی شفاعت کا	خو خستای خیل چنت کا
شفاعت ردوی مقبوله	به الله هم به رسول ده
که نیک بخت می محسن اوس	نیک عمل در سه لوسه
الله اکبر نه زده کرد	معنی داده شنیده کرد
دا تکبیر لوی همیشه	چه خو ک کو نری عوایا بش
نه همد تکبیر ولوله	نفس خیل ذبح کرد
پمانه کین فکر دکره	پهر وقت فکر جد کرد
چه محشر وقت د حسابی	پاک الله به عتاب شنی
مخلوق وار یو طرف شنی	استاده به صف به صف شنی
لاس پناف به استاده شنی	دعمل به پوشیده شنی
داندا بشی خدای	ای بنده خیل عمل نما می

ماید آنه

نور سپوژي ستوري
اوي اوبه اوباد دايه دي
كل اشيا چه خه پيداري
كاملان پدا پوهانزي
ولمي نه چه مي پيدا كړي
اينه جي كره طياره
دا خپل خان كورم پيا كښي
اول جان مظهر درگاه شه
خان طيار كرم بخوشان
نوي نوي لباس كوره
خان شكاره پگول بل شان
چاته و خاندن خوشحال شي
هر ساعت خپل خان شكار كرم

ستا خد مت كوي عينا
نجد مت ولاه قاپه دي
ستا خد مت كوي رشيداري
عافلان و نر سبزي
نچيل خان مي شناسه
د خپل خان د پار ياره
نچيل عشق مېشور لاکښ
جان د جان مظهر الله شه
گاه او زدي زلف بر لسان
س رنگ پر رنگ سپين پاتوره
خني زاپ با خوک خند لکرم
پيا قهر كرم ملال شه
عاشق غواړم خريد كرم

په زما پورې

چر ما لعشق كښ بند شي
تول عالم تر جها پير شه
ديار عشق دره كمند شه
كه مجنون يار لجا وه
ترا بد وي نام شه دي
عاشقان چيد مولي د
له ابه لاس و س ه
هر ورځ ته پنځه وار ه
تر قيامت بچليزي ه
چه خوك خاص عاشق و
چي حداي بل مطلوبكا

پد وكون سر بلند شي
يادي نشيه وار هير شه
منصوري خلك ياد خر كند شه
چو عاشق خوك پر شيبا وه
پهر خا يکس نوشته دي
انبيا كړ اوليادي ه
نومي خي بي طبل كوس
د حضرت طبل و سهاره
دا تر عشق سر سيزي ه
پد وه دره پر ووق وي
چسرت كښي بخان د و بكا

هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې
هغه كس چې په پورې

محمد گم گفتار کرده

محمد گم گفتار کرده
حکم دانی له احد
نیک او بد واره شکاره کرده
چه پیدای داجرها کس
اوس ز ما حکم فرمان کبری
واروی ای ز مهر آسمان
چه خبر بد مخلوق شه
واره و ویل طاقت نشسته
آسمان ز مکه شوه بیزاره
ای آدم تا قبول کرده
بنده تاویل کرد کاره
دبار ستا پچار کیشو

د محشر احوال اظهار کرده
بنده وای نیک لبه
د عمل خیل ننداره کرده
بید ناز می دافران کرده
چه زه وایم هغه شان کبری
حکم شوی بسجانات
حیران واره بی وقوف شوه
د دی باروم قوت نشسته
طاقت نکر و ستالبار
د بار تا پیمان نزول کرده
زه بیم ستا فرمان برداره
اوس رو لی بیخا پریشو

بی دوماه

جد وده مانه بوخله ه
دمر که تروقت باره ه
حق برائی ما و تانه ه
ما و تانه فرما نیلی ه
لاس اویشی اوخوله اوپوزه
ما عوض در کرده و تانه
کد شته عبادت وه کس
یعقبا کین به خنت هم
خیل دیدار بدر کیم دله
اوس چه بر اعلی و عقبا تانه
استاد بصف بصف وی
شرمند خجل به پر یوزی
اوس بار ویمه مشه عاقل
خلاص نشی لدری باره
صوم صلوة حج لزکوات
تا درگاه تخته را وری ه
آب طعام شبانه روز
عبادت کوه و مانه ه
بر حوسای در مانه کس
ونادر کیم نور نعت هم
صد چندان جزا واخله
خیل عمل شکاره کبری مانه
عما عالم واپ یکطرف وی
ور کوع و نه بکشینو زکیه

اوس و ستا پچار کیشو

چه خوقدر یاد **غفار** کړي
 پدنيا کښ کفافل وي
 لدیدار مجر ووی
 یاد **امن اعمی فی الدنيا** کړي
 داعب چر وند وید شي
 عقبی خای دمکافات ده
 دنیا خای د کشت او کار کړه
 چه کړي هغه بد و کړ
 ک کشت لکر زمینی ه
حق بوائی ما و تاله
 نا پخه کښ صرف وای
 عمر پرفیت بها وه
 نه هلك عمر در ووه

پدنيا يعقوبه شوم وي
وهو لاخره اعمی کړه
 بیا خرتک پاشیده شي
 او دنیا خای د طاعات ده
 يعقوبی خرمین اربار کړه
 که عم کښت کړ که جو کړ
 طمع مکره خوشه چای ه
 عمر در کړ خو خو کاک ه
 خرخ دولی کپ بیتخای ه
 تاخر چ کړی پدنيا وه
 تاخر خکړی بغر ووه ه

پدانه د چارم

پدانه د چار مغز کوره ه
 خوا سباب مادر کړي ه
 لاس او پښی او لونه تر ب
 مادر کړي وچکار کړه ه
 لاس می در کړه دار پار ه
 قرآن نسه تلاوت کړه ه
 نه د لاس بغلا بظلم ه
 بیکانه شخه ه لک نه ه
 زب مادر کړه دلاله ه
 ذکر کړه علم پر یاد کړه ه
 دناز کړ یوچ کوهی فی ده
 باشعرون کړی سندری
 یابد خلق او بد کفتار کړی

دور بدل کا طفل و دروره
 پنخیل کار ما فرما سلی
 سترک عقل ای طالب ه
 پنخیل کاری کرفقار کړه
 کسب کړه حلال ای یاره
 تل د علم کتابت کړه ه
 یا پویر نه کپ لا تکلم ه
 پردی مال مخوشه سپک نه
 د زړه حمر وایه خوش قار
 په نیک خلق عالم شاد کړه
 مسخره دشنام لوی ده
 کند نشه قصه نادر ی ه
 خان لپم کپ پای مار کړی

نه زكوة ندي سخا كره
 خوار خسته يتيم زهيمه
 نه تير علي دوي قايم شو
 بهر مند شوه پير خوشحال
 دنا ويره سرور شه
 عذاب سخا خوشي دوي كره
 زما بگرم شه پاور شه
 دكنگر اوزي بوار
 راجاي وار و ريشمان
 ددورخ نه اور بگشوي
 دالشي توره بلا هم
 تر پشتولاند ميد كيري ه

حق د خداي ادا كره

نه د خير كره فقير نه

نه پير د جمع مهر در هم شوه

دسر نان دنا لمار

دنا ويره سرور شه

عذاب سخا خوشي دوي كره

زما بگرم شه پاور شه

دكنگر اوزي بوار

راجاي وار و ريشمان

ددورخ نه اور بگشوي

دالشي توره بلا هم

تر پشتولاند ميد كيري ه

دزي او ميز

وزي او ميز بگر كان شي ه
 داند البته لرب ه
 ددنيا لذت و كور ه
 كتمام احوال بيان شي ه
 بيا به حق واي اي خوان ه
 ماويل كجج نه رفتار كره ه
 يارفتن كره حاصل مهر كره ه
 ياغذ كره جهاد قتال كره ه
 دناج مقصود دنيا شه ه
 شه اورخ پسپه وان شي ه
 حج الكبر دنيا دنيا ده ه
 بچوشني و نفس دون ه

حواله بي پخان شيه ه

خان اوس خلاص كره غضب

چه در ياد شوه ز ما ويره

داعالم بكل حيران شيه

مادوه پشيه در كره جلانه

بارد علم كار و بار كره ه

نقعه دي دعبار كره ه

يكافر ورك او بر كره ه

شه او رخ دشغولاشه ه

يد دنيا بس پر ليشاني ه

كلكته تر بخار دكي ه

تل خوشي در وحي خنده

بلور بلور بلور

بلور بلور بلور

بلور بلور بلور

حساب
 غور با بيه
 رقبان با بيه
 دوسر بيه
 چه ايمان
 نه اول عالم
 بو عالم
 نصحت و بيار
 و نظ او بند
 فليج كا اول
 داعالم خود
 ببعيل نشي
 بلور و كم
 از زكوة
 دي شيه
 وار تاني
 دكوة كا
 احوال

درب حکم بطاعت شه ه
 مادوه غوزدر کوه و ناله ه
 یاد علم از ویده کوه ه
تس باب چنگ اوس و کوه ه
 یاسندری خوش آواز وی ه
 یاجبری سهوده وی ه
 مجلس دفا سوانو ه ه
 چه بد فعل بد کردار وی ه
 دابد مار لئا یوجان وی ه
 بصحبت کبیر دیر انردی ه
 چه لنینکوسره او بیجه ه
 چه لبدر سه صحبت کاه ه
 اوس بدل بمعصیت شه ه
 چه قرآن واروه ای کاله ه
 د عظم بند پری شنیده کوه
 پداچار و زره خوشنود کوه
 یاد شخو آواز ناز وی ه
 بوج کوهی یا مسخره و بجه ه
 تل خوشحال وی لرند انو ه
 تر دایار بهتر تو مار وی ه
 اوبد یار لئا ایمان وی ه
دنی دحوه خبر دی ه
 کنیک لقی نیک بیوسی ه
 کدی بند وی بد عادت کا

علم ستا کینه حسد شه
 بز لزه و لکه ماری
 ستا عذارداره و کوه
 بقصه لکه لرم ی ه
 چه نوبت دفسر هوای ه
 پنا موس او بینک باند
 بچیل میان جنکه طیار و
 بغز اکین با مردان شی
 نه غیرت نیه غصه وی
 کته مهر یا کار سازی کا
 حلال مهر محرم خرج کا
 یاسر و دفسق او فخر و
 پهر چار کمان بد شه ه
 جنک روع غواری طیار ی
 لعزیزه بالوس و روه ه
 بچسد کینه محرم ی ه
 دسل مردن و پیداکر
 سر او مهر شنیدی دوراند
 تشینه نکاور ته عار وی
 دوی بچیل در زبان شی ه
 کاری تشینه پسته وی ه
 بیالوئی بچه بازی کا ه
 لواطت یاز ناه دفسق کا
 پهر خای کبیر دی حظور وی

درب حکم

چه عذاب به تر ز ایل شود
 بیابه کفرته مایل شود
 بلد نیل در یاب روان وه
 چه بر مصر آبادان وه
 و کفار و ته سر و پنه
 و مؤمن ته اوبه سپین
 خومت دا عذاب وه
 چه کافر سینه کباب وه
 بیای و پل ز موز توبه ده
 چه کافر سینه کباب وه
 بل عذاب چنگش ملخ وه
 چه کفار بی کا وه نه
 کاه قحطی نور عذابون
 ک تفصیل ی عواری و درو
 دافعه دکل بنیا نو ه
 مراد می داوه وار زرده کوه
 چه منکر شود نسبیا نو ه
 خوک طوفان خوک سر کنون
 بد همن درون و ر تلدن
 هغه دم پر نازل شون
 دققص کتاب و کور ه
 یا انکار د کافر انو ه
 عبرت واخله شنیده کوه ه
 حال دروی معلوم یار ه
 بزند و می غرقا قار و ن شود

چه سردار د کل بشری
 محمد رسول الله وه
 یقرآن کتب احکام و اله
 خوک ثابت به اشارت وه
 اقتضای پخلور شان
 دماضی امت خبری
 ما و ناته کوی عیان
 دمرود لعل زده کوه
 چه باغی شود له موسی
 خو عذاب پر نازل شود
 اولد اعدا بوی پوره
 لکه دوزخ پر اساده شه
 توبه کار شود و موسی
 د انرموز بینام بردی
 د اقرآن پده گواه وه
 کل حلال حرام و عوار
 عبارت هم دلالت وه
 دایات حکم دی خوان
 یقرآن کتب شه نادر ی
 چه عبرت واخله لچانه
 د فرعون شنیده کوه
 لدینا و لاری ایمان
 بتوبه سه ز ایل شود
 کوه طور شه پر بر سیره
 پاس پشهر در ید شه
 ده دعا و کوه الله ته

عذاب

در بیان شناختن نفس که هر روز بن آدم است بود

انشارت دي كوره ماته ه	غور كره شه و ايسه و ياته ه
سنا صورت فرعون زده كره ه	نفس موسى مثل سر كره ه
خيل دشمن بكور دنز ه	نه برون كره ي ليچن ه
دشمن غواري و هر لور ته ه	نظر نكر و خيل كور ته ه
سنا پزره كين ناست خناس ه	كار نكر او و سواسر دي ه
پنجاه دمر ك و روره ه	غار ي كره ي لور پلور ه
چه شكار ي و سانه بيدار دي ه	دي دن پنجاه غاروي ه
چه بودم غافل خستني شي ه	مهر ي لوتكا و لاپ رهني شي ه
بل مشا د خا ر پشت زده كره ه	ور نه خلاص د زره د بده كره ه
چه لركي و در و پ و سر ته ه	دي سر نسا سي بير ته ه
دمار و س پر نر ساي زي ه	سسي ي است دي پر شني نري ه
د خناس مغني نه زده كره ه	حناس الذي پوره كره ه
چه شكار موي غو نه كانه ه	خيل مقصد پوره كا و راند ه

و ان خناس كينست و نه خناس
بهر ته در موي نجا و او ي م

خوك پر و ديشل غرقان شوه	دوي هلاك په بار په آب شوه
د بيز و د خوك پيختر شوه ه	بعضي مسخ په بل تخم شوه ه
سنگ پشت دوه كاسيه تر ميان شوه	خوك فيلان شوه خوك يزان شوه
مسخ دوي هغه زمان شوه	چه ياغي به فرمان شوه
چه مهشوق د پاك احد دي	بركت د محمد دي ه
كوي غرق پمقصت كين	مسخ نشنه په امت كين
شفقت پر مطفه ده	د وعده د حق تعالي ده
د سنا دين په فسخ نكرم	سنا امت بمسخ نكره ه
پند دادن عبرت و شمار ه	فرد لدا قصواي بار ه
كوره زده كره معني داوي	چه موسى فرعون سناي
طفلان مره كره ده د پاك	چه فرعون صد هزار ه
كل كوار هلاك تبا ه شيه	چه موسى به را بيد شيه
عنایت و نه خستني ه	ده موسى سانه دنن

در بیان
انشارت د

که هر روز بن آدم است بود
نفس موسی مثل سر کرده
نه برون کرده ی لیچن
نظر نکرد و خیل کورته
کار نکرد او و سواسر دی
غار ی کرد ی لور پلور
دی دن پنجاه غاروی
مهر ی لوتکا و لاپ رهنی شی
ور نه خلاص د زره د بده کرده
دی سر نسا سی بیر ته
سسی ی است دی پر شنی نری
حناس الذي پوره کرده
خیل مقصد پوره کا و راند

د یامت پونج بر سر
د یازده و ن مسخ کیزی
د یلیک زده کورای و روره
د یلیک یسفاغت سنا
د مسخ نشنه د صورت سنا
د یونین خسر خیل جو یزی
د یوز و د مرس کیزی

جمله خلق چه کمره نشوه
 سبب داری چه یاغبان نشوه
مِثْلًا هَذَا بَشَرٌ دای ه
 په بازگونی سودا کا ه
 داکفارد کا فرانو ده ه
 دایلس بنظر **گورده** ه
 آدم خاک ظلمانی تور دی ه
 عجب کبر شیطان کری ه
 کبر مکوه ابلیس ه
 و صورت و نه مکوره ه
 تن صورت نه نظر مکره
 داز موز دینی نوره **ور بیان** ه
 فرشتاوره سجود کور ه

نمونه مردود او روی سیاه شوه
 له و لیانوی وی گردان شوه ه
 دوی بختی موز بهتری ه
 خوب خوراک گفتار زیبا کا
 هم سخن دشطانا نوه ه
و آده و نه مکوره ه
 زما وجود نورانی او ردی
 خله **ب** دی اوس و بیلی
 ای بد و دار خسیس ه
 بمعنی پسی و شوره ه
 باطن نوره و نه کانه کوره
 په آدم کین چه ظهور ده
 بخیل حکم و معبود کور

لکه خضر چه باس سیده کا
 پتوبه په استغفار شی ه
 خیل مطلب و کری ای و رو ه
 دنا سوس پشان پرهار دی
 تل پز و نه کون کا ری ه
 کل جهان بد شمن نه کور ه
 کل جهان دوست و شمان
 که بند نشه بد پسند دی ه
 پای بند کره حکم دل ه ه
 سنا پمک بجان خور سندر کری
 پیر کامل پسی و شوره ه
 چه مس نر کا هغه پور دی ه
 پیر اکسیر دمیس کیمباری
 صیل کر پسی و شوره ه

پکناه سری آخته کا ه
 چه ضمتی رابد شی ه
 دی بچار نوری کور ه
 دای کار دای روز کار دی
 نه بیرون دشمنان غوری
 کدره علاج و نگر ه
 کد نفس مر کری یار
 داره زن لایق په بند ه
 دغله لاس پر بکره اول
 او کنوی نابه بند کری
 اوس داس و د نفس ای ور
 د کامل نظر اکسیر دی
 سنا وجود مس کم بهادی
 سنا زین زنگ شوه ی کور

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses related to the main text.

ملاحظی

کینت به پشت سر غی نور جا **د هاشم** تو جاندا نوره
 اولوالعظم من سلا نوره **د عرب** بوسردار نوره ه
 خو به پشت **د عبد الله** شه **د آفتاب** تر هوید شه
 درست جهر با بندر و شتر شه **د کفر** خوار خسته غمجنر شه
 خوبانی مان کوه کوره **د خک** شوی مسلم ای ورون
د کوشش **د پیغامبر** دی **چه** اسلام مان خوشتر دی
 جدی نوره جهان وار **بت** پرست زنا ر پغار
د شاه بابا جدان و کوره **بت** پرست کافروه ی وره
 نه بهر راهی سنانوی **بت** پرست زنا ر پیمان وی
د نبی د تور زور دی **چه** اسلام اوسر پهر لوری دی
د سر د خلاص شه لبتانو **زیر** کوه خلاص شیطانا ف
د سر د خلاص شه زره هم خلاص **پس** وی به به اخلاص کوه
د باطن بتان هم دور کوه **د زوال** فقار **حضرت** نور کوه

حجت دوری

د حق دوستی نل کره ه
چه ولبانی دامت دی ه
د رسول د خوبی بیان دی
به منار دوی رسولان دی
به همت مراتب همت اعلیه
صیقل کوی صمد وردی
زه اوس دوی و نیم عیان
لکه دوی چه را عیان آری ه
بد انور سر دوی کوری ه
ظاهر ناست بز میان بان دی
چه پعرش د چار فنار وی
چه پس **د حق** آ کاشیه ه
بد اوند د خلقو باند ه

د حق وسته واصل کوه
د ارثان د پاک **حضرت** دی
به امت زما و لیان دی
فیض بخش فیض رسان دی
بر ابرتر دی لیماری ه
حاصل کوی به به بر نور دی
دوی بهما و نیس و شان
دوی هم مانه ناظران دی
خبر داری پهر لوری ه
باطن کشت نل پعرش کاندی
نزدی لری کوم د شوار وی
کل غایب ورتنه نما شتی
خبر داری ورتو و پاند ه

د حق دوستی نل کره ه

چه حکم دفعنا ویا ه
 پس قضا رضاد ویا دواره
 حوچه و لپی کا هغه کبیری
 چه قری کوروه خای ه
 چه **عیسی** مرده زنده کرده ه
 یا **موسی** بعضا کوره ه
داسود هنرمعلوم شده ه
 معجزی دابینا سوره
 کل اسرار **حق** وه کوره ه
 فهدر و کینه و ادابیت بنه ه
 حکایت **خواجه بایزید** سبط **طاهر** قدس سره ه
 حکایت وارده لمات ه
 چه **سلطان العارفتین** دے
 دولیان نور رضا ویا ه
 یوشی **کل** واره پوشان غوازه
 بقضاد **رب** چلبیزی ه
 دافوت **توالت** **لخدا** ه
 بیمار خوب پروند غلام دیده کوه
 هلاک کور فرعون و سور ه
 سخت آهن وه نزم مومش
 کرامات داولیا سوره
 ظاهر لاسر **سب** مشوره
ما رمنیت از رمنیت ه
 فهدر کوره مشقه نادان ه
بایزید ی نام میانی دی ه

بمضور دکاملا نوه
هم جو اسیس القلوب دے
 بمعدار و صیقل دروره ه
 چه دور بین یا شروشان ه
 سنا وجود مش آهن کوره ه
 چه نیشته صیقل صفا شی ه
 صیقل کر لوه و کورومه
 دپیران و صیقل ور کوره ه
 چه **حق** سره و اصل شی ه
 بصفات **حق** موصوف شی
 لکه آهن چه سرخ شنی ویا
 ویان نور قوت حاصل کا
 زبون پاک و غوری یارانو
 خبر در پهر عیوب دی
 غیب و بینی ویان کوره ه
 نزدی لری کل یکسان ویا
 زنگ لاکو ورک روشن بد کوره
 نظر کچ **پس** **اشیا** یکن ماشی
 نیشته صاف کوره معلومه ه
 بیا هر خای و ته نظر کوره ه
 کل قوت وانه حاصل شی ه
 هم **غیور** دی هم **رشوق** شی
 تل سیالی کاند لا و ر ه
 بقضاد **حق** وریل کا ه ه

دولیان نور رضا ویا ه
 یوشی کل واره پوشان غوازه
 بقضاد رب چلبیزی ه
 دافوت توالت لخدا ه
 بیمار خوب پروند غلام دیده کوه
 هلاک کور فرعون و سور ه
 سخت آهن وه نزم مومش
 کرامات داولیا سوره
 ظاهر لاسر سب مشوره
 ما رمنیت از رمنیت ه
 فهدر کوره مشقه نادان ه
 بایزید ی نام میانی دی ه

۲۹

چو عشق پر غلبه شه
 ده بد او بل پنداره
 تماماره **سبحانی**
 چه فارغ بشه لرزه
 مریدان و اولای پیر
حضرت وه اول بهوش
 بغور **بیا الله بخدای**
 شاخا صرد **الله** ده
 دشا لایق **عقار** دی
 دوباره کدشان دله
 وزنی مار **خدای** دپاره
 مریدانی دیوانه سنوه

شوق مستی وجد جذبه شه
 زما لایق شان می اعلی ده
 شان می لوی **ما اعظم شانی**
 دی بکین بکشیناست پرواز
 داویل کبری تدبیره
 بنو هیزم پخیل جوش پیر
 داویل کفر بی خای
 چه چاکری بدباز
 زه بنده زما استغفار دی
 را خبر ماوه ویله
 خون می نشسته بدوه دار
 تهول پتور و په نیره شه

چری نوری

چری نوری کبری ه
 منظر شه و دافا ته ه
 ناگاه بیاد عشق سیلاب شه
 اور دینی باند بل شه ه
 چه پیران غالب پیا شنی ه
 چه هر دم کوی خبری ه ه
 که آوزی دانسان دی ه ه
 که سر کجا واه تاره شیه ه
 دپیری چدا صفت شه ل
 چه **خالق** دکل عالم دی ه
 چه انوار **رب** حاصل شنی
 چه خروانی خبر دار شیه شه
 دقرآن کلام **خدای** دی ه

فولادی واره خون ریزی
بایزید د عشق احوال ته
باین بد بکین غرقاب شه
 عقل صبر تر مبدل شه
 دپیری لپشان کویا شیه
 دملک و قصبی نادری ه
 داپیری دی چه کویا ندی
 داپیری شیه سر پی نشیه
 تصرف او د قدرت شه
 د **تاج** اهدا ارم دی
 بصفت **حق** قابل شیه
 واره **حق** وانی هوشیار شه
 ظاهر کبری **مصطفی** دی

بیا بگو شای غایب
 فخر کرده تکبیر را
 غایب عشق و معنی
 والله لیسر کدای

که منکر خوار و لقرآن شیب
ترد میان نشه و سلیم ده
که تر داز باقی بیان شیب
که نتر زیات خم و پل کنیزی
د چه نتر ضعیف بیانگر ه
صن و در و ایچ خورنده ه
الفصه **بایزید** کور می
کثرت **خدای** غوار می
چیری کنیزی لور پلور ته
بفهمیص کین ز ما **خدای** د
دافا ری ز ما گوا ه
مریدان چه بر خیر شوه
لانس پتور و پخیر شوه

دی کافر هم بی ایمان شیب
کله هر چاته شکاره ده ه
عاقلان بکل حیرا نشیب ه
قلمرمان کاغد چیریزی ه
معدوریم سر می رو شانگر ه
سناد بوه دیاره لاله ه
زده کپه خمه والی بزوره ه
بایزید دی کیه موهی ه
حق دایم کوره بکوره ته
چه خاطر در ته د اخایدی
لیس فی جنتی سوی الله ه
کل بی عقل کور او کتر شوه ه
پوهل **حضرت** سر شوه ه

نارین
مراز

نارین صورت بی درین
مریدان شوه وارپ جمع ه
تبع بارانی به **حضرت** کور ه
چه چایغ وه باندا کشیل ه
حضرت روغ وه دوی خم شوه
بخلق باندا آهنگ شه
چه خورک وصل شیب در کاه ته ه
نارین **بچکم** کار کا ه
ضرر نفع تل لخدای ه
ددوی زوند کیم مردن دی
دوی ایمان **حق** دیاره ه
جنت حوری براقون ه
کفونکری **خدای** دیاره ه

بی انصاف و بی لیبغ ه
دنتواب وه ددوی طبع ه
زخمی وارپ خیل صورت کور
به **حضرت** وه لکیدی ه
خورک زخمی خورک مره بی روح شوه
کل میدان پوینور نک شه ه
او قریب شیب **والله** ته ه
که کردار کا پاکفنا رکا ه
بنده خکری شیب پتجای ه
کل بچکم دختشان دی ه
طوع نکری بی دیدار ه
مرادی نذی نعمتون ه
لدورخ ری بی دیاره ه

۲۰۲

نکا وید لعذاب
د حق امر و نه کوری
 خبر دار شیخ امتانو
 کتوک قصد د ضرر و کاه
 چه مردان غنی ازار شو
 چه هلاک دهر کفار و
 کمر و د فرعون فارون و
 د بلهان د دنیا و سرور
 د دوستان زره ازار کا
 نل د خاور و تعظیم کاند
 د مسجد قبله بجای کادی
 ای چار بای قبل زره کوه
 اندر و نادر سرورانو
 نه امید کالتواب ه
 بنور شمع بسینه نشوری
 ترس اد بگری لولیا نو
 داخل خان بشر منده کاه
 هغه قوم رسو خوار شو
 د مردان و دل ازار و ه
 بد عار دوی زنون و
 تعظیم کاد مسجد و کور
 بد و کون جبل خان خوار کا
 زره ازار کا و رستور و بند
 زره اصل کعبه دراز دی ه
 زره کعبه ده شنیده کوه ه
 قبله کاه د مسلمان نو ه ه

زره در کوه

زره در زره کوه **بیت الله** دی چه **حق** سره آگاه دی
را حدیث د پیغامبر دی
حق دا وویل پیغامبر نه
 خای می نشیهد پد بنا کس نه
بیت او پچخت کس
 خای می نشیهد کامکانیم
 زما خای د شومین زره دی
 بقلب پاک کس زما خای دی
عیندی اطمینی یاد کوه
 بند ماع غوار و شور
 دی را علی پد کار دی ه
 پمک و خدمت تی طیار شه
 مظهر سگاه همایش **د خدا**
عند شیخ الکامل زره شاد کوه
 پیر کامل پد زره کس کور ه
 شه خبر پد السرردی ه
 معشوقی کور پد ر شه ه

در حدیث قدسیه زره در کوه
 کتوک قصد د ضرر و کاه
 چه مردان غنی ازار شو
 چه هلاک دهر کفار و
 کمر و د فرعون فارون و
 د بلهان د دنیا و سرور
 د دوستان زره ازار کا
 نل د خاور و تعظیم کاند
 د مسجد قبله بجای کادی
 ای چار بای قبل زره کوه
 اندر و نادر سرورانو

محمد بسر تمام کره
 کتتام عمر بیان کره
 فصل قیامت بر سبزی
 قیامت حد لری ای بار
لفظ البحر و کور ه
 چه سینہ ی کشاده شیه
 ترقیامت کبهیتری ه
 و کجوی او په بند کره ه
 دیر مکه خبری ه
 نافعان پر بنو هبتری ه
 داقصه در زه بجد ه
در بیان اتمام احوال نماز بموافقت احوال حشر گاه
 القصد چه بقعد ه شیه ه

دنامه بیان انجام کره ه
 ترقیامت لد و سنا کتتام
 دابکله نما میتری ه ه
 صفات بجد و شمار
 په اتمام پسے مشور
 آب و نطق جو شید ه شیه
 پهیخ زنگ نتما میتری
 دنامه احوال خر کند کره
 دقیقه قصه نادی ه
 چیری نوری کمره کپتری
 نموخ محشر کره **محمد** ه
 دحساب ندایاوه شیه

حساب

حساب زکره ای آدم
 دی چه خیل عمل تگوری
 نیکی نوبی کل به بدوی
 پیشے لور به ارواحا نوبی
 پکینر لور به ارواحا نوبی
 نا امید بستی لخان ه
 نور روان به پیشی لور شیه
 هلمه کل بیان ولیا نوبی ه
 وائی غور کوی ای بیانو
 طاعت نشته بد کردار یوه
 دوی بوئی ای کم بخت
 پخپل خان پوری حیران بو
 امت خرمور لیلار ه

و لیکشناست پر غم ه ه
 شرمند کی به پد او ری ه
 لدر گاه **حق** بر دوی ه
 دینیا نورد ولیا نوبی ه
 دپلار نوبی ورونه دوستا
 آه افسوسر کاله ارمان
 دغم بیستی به پر زور شیه
 استاده و لایر حیرانوبی ه
 ای **درب** خاصه دوستانو
 در غلی امید واریم
 دانش و رخ ده پیر بخت
 موژ بنزار لامتان یو
 آلاسوم واخسته لیلار ه

در بیان احوال نماز بموافقت احوال حشر گاه
 القصد چه بقعد ه شیه ه
 دحساب ندایاوه شیه

داعیہ بیغامبر کورہ ہ
 ابراہیم راسما عییل ہ
 واقفہ دروغ و نیکو کار
 واقفہ دروغ و نیکو کار
 واقفہ دروغ و نیکو کار

تیشتمہ کالجیل مورہ ہ
 بیزار کی کاندہ بی قیل ہ
 ہر خوک سر پو او بلاوی
 مخلوق وارہ بچیرتکا
 ورخر کند بکناہان شی
 او بزور بہ نغریکا ہ ہ
 داسغلہ لبہ حر کند وی
 دروزخ داوی غور زکی وی
 کر می زیات تہ انداز شی
 کو یاد وی داوی شرد وی
 دا اولس پوشیدہ ری ہ
 مٹھ دیک داور پخا پ ہ
 لکہ آہن چہ پھری پاس شی

دعوی

دعوی بیوغی اورہ مورہ
 دروزخ لقمہ و دروزخ
 دروزخ لقمہ و دروزخ
 دروزخ لقمہ و دروزخ

داعیہ بیغامبر کورہ ہ
 ابراہیم راسما عییل ہ

داعیہ بیغامبر کورہ ہ
 ابراہیم راسما عییل ہ
 واقفہ دروغ و نیکو کار

اوعرف بتر بہتری ہ
 خواوایا و بنی خشتین
 پنجوسنرہ کال بہ اوزدہ
 امنان پیشہ کل جمع ہ
 موثر دستا سون امت یو
 ولاب شی عرض کرے **لرحیم**
 ہر سخت و رخ دہ کوری
 عالم پروت وارہ بہوشدی
 کل لٹخان ناخبر ری ہ
 کل بنیان بوائے راشیہ ہ
 تہ رواپو بابا پلاری ہ
 دی بوائی بہا غم دی ہ

داعیہ بیغامبر کورہ ہ
 ابراہیم راسما عییل ہ
 واقفہ دروغ و نیکو کار

بیابدی یکتی ورتیزی ہ
 داخولی بلکہ خیس ہ
 دقیامت و رخ چہ ہلہ شی
و بنیان تہ بطمع ہ ہ
 امیدوار د شفاعت یو
 عالم خلاص کرے لادی بہر
 شفاعت کرے سپے شوری
 لکہ دیک ہسے پور جوشدی
 لکہ نقش د حجر شکی دکا ہ
و آدم تہ بکویا شی
 شفاعت لایق طباری
 چہ خوب پی ما غم دی

داعیہ بیغامبر کورہ ہ
 ابراہیم راسما عییل ہ
 واقفہ دروغ و نیکو کار

زه شرمنازيم **لرحمن** ه
 بيا بر شي **نوح بنبي** ته
 ته آدم ثاني ي در وجه
 دي بوايي ما طوفانگر
ابراهيم لره ور در دي
 دي بوايي چه نمرود وه
 نبي **موسي** لره دوانه
 دي بوايي **كله موسى** ته
 ته **كله موسى** ته
 اوس ولا رنه شفاعت
 دي بوايي ما هلاك وه
 زه نجل پير شي **عيسى** ته
 چه **عيسى** ته مخلوق ر شي

نوح ته شي شفاعت خون
 چه عرض و كړ و **بربي** ته
 حسا بگا كه را معلومه
 پرهلاك مي امتان كره
 شفاعت ي كند مومي ه
 ما هلاك كره دي مردود وه
 شفاعت عوار ي هما نه
 چه اوس عرض كوه **الله** ته
 چه پير محبوب د پاك **مولي** ي
 مرحمت او شفقت كره ه
 دافرعون بد نايك وه ه
 دي شفيع كره و درگاه ته
 دي پهر پدا وينا شي ه

دالقوم

زه لقوم تشديد كي ه
 هر بني به پداستان هم
 وائي موزه نين بزار يو
 لامت په فرار يو ه
 موژد خلاص كا لپيران
 دالقمسي نفسيه بوايي
 نا اميد بگل امت شي
 كل بيان امت بجمع ه
 دالوايي اي رسول
 اميد نشسته و بياي ته
 چه **حضرت** د اشديد كره
 كل عالده پتر شي ه
 نور بيان به نفسيه وائي

و اسمان قوم ختلي ه
 واره عذر كا بيان هم ه
 هم لموره هم ليلار يوه
 پير پير **لقهار** يو
 يو بزار لکل جهان
 واره سر به پتر شي
 لبيا نور خصت شي
محمد ته شي بطمع ه
 شفاعت كوه مقبول
 منتظر يو سادعانه ه
 پتر به سره ديد كره ه
 درحمت ي تمنا شي ه
 او **حضرت** امته وائي ه

لکافر سره چيل کار کړه
 پر حمت به **ذوالجلال** شي
حق تقا به پر حمت شي
 دهيست اثر بگر شي
 پيوه لخط کين وروړه
سبع الحساب معني ده
 چي هو ماثر غوادو شيدنا کا
 بداهه ز ساعت وروړه
 لهو جا بحساب ووه شي
 د نيکي بجز او وي شي
حضرت تر توغ د لاند
 د بيانو چه امت وي شي
 دي دهر چه اشاعت کا

جمله دوي داخل بنا کړه
 دا **جلال** صفت **جمال** شي
 لکه خلق پر حمت شي ه
 بحساب بکل عالم شي ه
 کل حساب تام کا کوره ه ه
سدارک تفسير کين داده ه
 د مقدار موطيد نکاه
 کل حساب خلاص شي هر کور
 يوه ذره به پاتو نشي ه ه
 د بدي ي بسزا وي ه
 کل بيان ولاړ وي لاند
 کل شيعه بي **حضرت** وي
 خود اخلي چکت کا ه

تور کيسو بمشک افشا نا
 مبارک زيره کشاي ه
 اود فقر تاج پسر کا ه
 ودرگاه ته بروان شي ه
 عرض بو کا اي **رحمن** ه
 سر سر تور زير بکانه ه
جبرائيل بشي نزول ه ه
 چه ته خوي **رسول** ه ه
 دي بواني امت غورم ه
حق بواني **محمد** ^{عليه السلام} ه
 ما قبول ستاد عاده ه
 ما امت دي در جنتي ه
 کنه غواړي کا فزان هم ه
 دي بواني **رب** لويان ه

حکل پسيان مخ بر پر شيا
 سر جوړه کا شاغلي ه
 خان بچوړه بخوهر کا ه
 لکه سر و خرمان شي ه
 اوس رحمت غواړم بقا
 پسجده د دوست دوراند
 چه سر پور ته کړه **رسول** ه
 ستاد عاي کړه قبول ه
 خکره و نامه زارم ه
 ستا خاطر بما بچده ه
 بهر شان چه ستا رضاد
 چه ايمان وي پسند لي
 بکرم عفو د زمان هم
 بمسلمو رحم بوي
 لکافر

دې بوي بوي بوي بوي بوي
 دې بوي بوي بوي بوي بوي
 دې بوي بوي بوي بوي بوي
 دې بوي بوي بوي بوي بوي

يو سري برحاضر كا ه
 چه نيكي بد ي موزون شي
حق بحكم كا چه در و مه
 چه نيكي در برابر شتي ه
 دي بولار شتي بشي لور
 بنفسي هر يو كو بيان شتي
 بيا حاجت د تكرر شتي
 بيا بگير طرف ت ر ا شتي ه
 دي بعرض و كا دوستانو
 لذ نيكي زما پكار ده ه
 كذره نيكي و ر ا شتي ه
 دوي بواره شتي بزارة ه

دي بواني با

دي بواني با با پلاره
 زه فلانا دارنا فرزندوم
 دي بواني ورك نشه زغل
 بيا همور نه راشي ياره
 نه مشفق مور زما وي
 بد نياد همور چه پر كا ه
 دابو وائي خركنده ه
 نه شوهر او نمي ياره ه
 بيا بر ا شتي در ور هم خورته
 دوي بواره جواب وركا
 بيا بر ا شتي و فرزند ته
 وائي ته مي فلانا زوي ي
 ماههرون بنا كوي ه

ولي شوي لما بزارة ه
 ستا همهر تل خور سندوم
 زما فرزند زوه هنج كله
 خيل احوال بكا اظهار ه
 هميشه ماهره وي ه
 اوس دوي فرزند هير كا
 بد نيادوم بي فرزند ه
 بي شوهره زما روز كار ه
 دغز بر اشنا و لور ته ه
 كويار خم در خنجر كا ه
 نور چشم او دلسنده
 چه زما پويش كين لوي ي
 نغمتون بي در كر كا ه

کاه حلال کاه بی حرام کوه
کاه دروغ کاه مکرون ه
ماهیش کوه ساد پاره ه
عبادت بی **دخ** پر نشوه
مور او پلا کوه می دل از کوه
کوزیدم نه پمل کون ه
نه قرار راست وی پکو کین
دازمانیکی در یاد کوه
چه زه خلاص شم او سلاوه
دافر زید بوایی در و مه
نذر وی بیم نمی پلاری
زه پخیل خان به حیران
بیابراستی و خیل زبانه

صبح و شام بی سنا طعام کوه
تل و سواس او دیر فکر و ن
سنا جامه خوراک طیاره
سنا پهمینه بی زره کشیشو
سنا دپاره بی خان خوار کوه
تل دایم مشتقون ه
زه تل سوی سنا به اور کین
اوس بی لث پینکی شاد کوه
وسیله ندرم نور ه
پور کوئی مکون معلومه
نه هر کسز ما بکاری
نه بیاضه عوار کوه بلانده
لکه تار و خیل سوز زبانه

دالی زه

وایی زه دستا شوهر و م
مامور پلار کوه دل از کوه
کاه بی دروغ کاه بی غلا کوه
تره چاوی نه را تیر
اوس پلن خه پینکی بندیر
دابوایی ساده مرده ه
زه لایکرم خورد سار
کله دستان آشنایان واره
بیارته دی رخی دل کیره
جد فتر ورته معلوم کا
نور بوه کا انکار جان
داکناه مانده کوه کوه

تره چا در تر نیر دیکر و م
واره ^{سنا} رضاد پاره ه
تل لتامی مشغولاکوه
لکه شهید کوه لشیره
کوه کوه دیر خور سنندیم
چه خبری کوه پور درده
بی شوهر موهوم لاله ه
پدا شان تری کازی غاره
نا امید بغم لیسیره ه
کناهون خیل مفهوم کا
لکناه بشیه پشیمان
پد فتر زیات لیکلی

دستامور پلار آشنایانوه
 ناخر راورد دوی وای
 بدینا کین دوی دپاره ه
 تشبه او و سبخ لما غافل وی
 ز ما خلاطاعت ز کپر خوار
 سنا مقصود بدینا دوی
 اوس دو لید دوی وار
 بملکو حکم دار شی ه
 دی بو خکوی واورا ته
 چه نژوی شی و دوزخه
 دی به بیار ته پس ته کوی
 بیاندا بشیبه **لخدای ه**

دیردوستان او فرزندانو
 چه دین کین بیخای ه
 شوی غافل **کردگان ه**
 اویدوی پسبی ماییل وی ه
 ردی خدمت توی طیار
 بدوی باند سناهای هوکاید
 چه لئاسنولاس بیچاره
 در دوزخ لایق بدایشی ه
 دی بکوی یوبل لور ته ه
 کوی کرم باو سبخ ته ه
 و دوزخ و ته بشور کیه
 چه بند خجل حر و وای

ویل مکه بیخای ه
 دروغ نکازی امین دی
 داخل خان بشر مند کا
 کواهی بی پکنا هون ه
 شاهدی وای خر کند
 ما اغیسته زره خوشی
 سترکی وای مالیده لی
 خیل کناه کاند اشکار
 هر اندام بسیر اظهار کار
 یاوی خون یا بل علت وی
 شاهدی لی یلفظون
 نا امید بدابنده شی
 اوس دوزخ ته خودرای

واندا بشیبه **لخدای ه**
 چه کراما کا تباین دی ه
 دی به بیانکار شکاره کا
 خیل صورت او اندامون
 پنکاره آواز بند ه ه
 لاس بوئی پردی مرده
 خور بوئی ما خور پی
 اندامون به یکبار ه ه
خون بزیان ورگاه
 کچه غلاباناه غیبت وی
 هر اندام خیل کناهون
 مشعل دامنگر بشر منده شی
 ز فرمان بشیبه **لخدای**

فلان وقت فلان خاوی
 شاهدی بر شایان
 ز کلاه باند کوی
 دستا
 ز فرمان بشیبه
 ز کلاه باند کوی
 شاهدی بر شایان
 ز کلاه باند کوی
 دستا

دستامور پلار آشنایانوه
 ناخر راورد دوی وای
 بدینا کین دوی دپاره ه
 تشبه او و سبخ لما غافل وی
 ز ما خلاطاعت ز کپر خوار
 سنا مقصود بدینا دوی
 اوس دو لید دوی وار
 بملکو حکم دار شی ه
 دی بو خکوی واورا ته
 چه نژوی شی و دوزخه
 دی به بیار ته پس ته کوی
 بیاندا بشیبه **لخدای ه**

فکر مکوه بلخای نه
به ادب و در **خدای** نه
حکایت دایکتاب و ه
دی مسجد رانه و کور ه
چه مسجد و ته درون شه
نامید جماعت نشه ه
بل اصیابی چه نمونج و کری ه
ویل آه در کور مانه ه
ده ویل آه می در کری ه
داسودای سر و کور ه
پنجه خوب وینی ای یاره
مبارک دشم ای خولان
بجرت دوی آه کور ه
نا اخیسته دیر توایدی
دالوه لسوزنه بیازه ه

د **حضرت** پوقت اصحابوه
جماعت دیاره کور ه
لنما **حضرت** بیرون شه
آه ای و کب بچیرت شه ه
جماعتی وه مهلندی
ماد نمونج در کور و نانه
ماد نمونج ری قبول کری
خیل مکانه دوار و تله کور ه
الهام شه **کرد کات** ه
آه مقبول شه **لبیان** ه
نمونج قبول شه واره واره
دانواب دبی حساب دبی
دیر بهتری نه نماز ه

د دخر

ودا حری و نه نظر کور ه ه
دعستق او پر نه کین بل کور ه
همیشه و سپیسه زاره
کردوی در اموام شی
عنایت لخدای غوابه
کدر دوی عنایت نشی ه

قرآن **فصل** **ان الله خلق الملائکة و رکب فیهم العقل و خلق البیاض**
و رکب فیها الشیء و خلق آدم و رکب فیها العقل و الشیء فز غلب

د **حضرت** ری فرمانی
چه پیدا بد جهانندی
ملائیک چی پیدا کور ه
کاری کل حکم **در** ری
رویم قسم حیوانات د
بی نمبره چار با بیان ری
موزر بستر کوری منلی ه
پدیری قسم بنده کاندی ه
کل ی عقل او تنه کور ه
شهرت نشته کل ادب ری
یا خورون ری یا شهرت ری
پشهرت سپیسه روان ری ه

تل کباب دخیل خکر کور ه
خیل صورت بکنن جل بل کور ه
معرفت **لحق** غوابه ه
کل مقصود بد تمام شی
پکامل سپیسه تل زاره ه
که ملک وی شرمنده شه
موزر بستر کوری منلی ه
پدیری قسم بنده کاندی ه
کل ی عقل او تنه کور ه
شهرت نشته کل ادب ری
یا خورون ری یا شهرت ری
پشهرت سپیسه روان ری ه

سنا اصله وطن در بار کوه
 خیل وطن لره و در رومه
 چه غریب به بل وطن شی
 و خیل اصله پد و از کوه
 نه دهر پتور شهر کین
 لکه طفل پشتک کین ه
 ده خوراک در حیض و نیبه
 در سنا جای تاریک هم تنگ دی
 که طفل نه بیان کا ه
 چه بیرون شه فرخ مکان دی
 نعمتون پستان شان دی
 طفل خوار لیدی منکر دی
 مسافر شوی آه فریاد کوه
 پسے کرک لاری مومه
 خوار بی قدر تل عجن شی
 له آشنا سره تل دراز کوه
 تل خوشی ای بد اعجم کین
 پروت یی ته پد یی ظلم کین
 نه یی خوری همیشه یینی ه
 چه مردار او هم بدر نکدی
 او صفت دیار و جهان کا
 او و شن بخو عنوان دی
 بیخه خنک باد او جو بار وند
 داید چه ناخردی ه

بل در پیر اسنادی زده کوه
 همی عقل نیک خصلت نشه
 دی لد و وصف تو جو ری
 نیم حیواندی نیم ملکی ه
 کفالب یی حسنت شه ه
 نر ملکوه بهتری ه
 نفس شیطان نری خک ه
 کپیر و د نفس شیطان شه
 او غافل همیشه **خدی** ه
 نسب دایه چار پایان دی
 دی هم عقل لری خک
 لد وه خیر جو بد بدن دی
 کبر روح ساقی سوری
 ارواح درومی و خیل جای ته
 نیم دی خر نیم فرشته کوه
 هم خوردن او خواب شهوت
 کا هی کرم کا هی سو ری
 کا ه زمین کا ه په فلک دی
 او مغلوی سیات شه
دا حدیث دیار **سروردی**
 اطاعت عبادت شه کا ه
 پشروت خوردن میلان شه
 بمنم بد چار پای وی
 عقل نری حیوان دی ه
 د حیوان صفت پیته کا ه
 بود روح دی بلد تر دی
 کتنی جاع کپ مثر خری
 تل فریب غواپی و **خدی** ته

کوه پستان
 کوه پستان
 کوه پستان
 کوه پستان

دی بدتر کوه و خردی
 دی بدتر کوه و خردی
 دی بدتر کوه و خردی
 دی بدتر کوه و خردی

سنا اصل

به بدرنگ خا یکین خوشنود
نه هم هیسے ناخبری ه
روح د بند کر بقفص کین
تن قفص روح د طوطی دی
همیشه دنا لاس
ای **خالق** رهنگی ه
جبرئیل بیرده نیو کی ه
کوساله غوشه بریا نکا ه
د جهود پلاس کین و و
حق بوئی زایا ره ه
لیکن صبر کره مهجوره ه
بیا بوئی ای **رحمن** ه
حق بوئی ای مقبوله

ناخیز لزیان لسو دردی
ساتر کی لسته کور او کری
ته خوش کر زئی پهوسر کین
پتقدیر **د حق** بند کی دی
عرض کوی پعرش دیانس
تل دابند زیا و کسای
پستون پوری تری
وایی خوز او سر مور خیل خا
مزدوری کا **احمد** کور
نه محبوبی پد و و دار
نالوصل کیم مسرور
ما کور خلاص لدی زندان
صبر کره مشه ملول ه

زه همیش

زه همیش پیا مین سیر
لیکن خو وقت به بند شه
چه لبده طوطی خلاص شه
حق بوئی ای غریب
شه جران علی اوس بیغم شه
دهجوان سخنه و دیر
خیل وطن به اغلی یار
ای غافل بند زده کره
کروح روح شی نور پیدا کا
چه خه کاند هوم کیزی
چه شرعی رفتار دی
قال پروت بمنز کباندی
نزدی لری کل یکسا نشنه

ستاد وصل آرزو من پیر ه
زما حکمت دی نه خور سندنه
لقفص بی و سواس شه
مسافرو ی کجیب ه
خوشی الی کوه خورم شه
و بی شکر اوس شه پیره
اوس تل خوب کوه قران
روح **عیسی** دی نشیند کوه
مور و نذی کاب وند بیساکا
لقفص **د رب** جلیتری
داد روح نازین کار دی
روحی کشت پمدکو کاند
واپه رو حدی چه روشا نشنه

دار روح منک و غفلت و اراده من دی
وقت آمدی خوب حساب دی
مع

پند دوه حال هوشيار شه
 يو شهره درویش و به باز کین
 نمر ختله هوش رو نشان
 چاشنی سوال کرای فقیر
 ورخ روشن بلا شمع
 ده ویل زه انسان غوارم
 بیادیل پور تمام باز رسته
 ده ویل حرادی یو آدم دی
 یو پوقت دشهوت یاره
 پنداره وقت چه کس دی
 د صورت سری بسیار دی
 بمعنی کین کچار پای وی
 نرحد تیر مشه پندار شه
 بلاس شمع شی بلاس کین
 غواری هر کج او نهان
 مسخره مکره دلیر ه
 داغ غواری خد طمع ه
 نیم موم خک ذریم ه
 دگر خلق خیرت لار شه
 چه بدوه حال محکم دی
 بل پچار دشتم شماره ه
 داسری مالده لس دی
 بمعنی سری بکار دی ه
 شالیستم صورت پختای دی

چه کل کار بیان و لیان کا
 بی لروح صورت مرده دی
 تمام بیان در روح کرم ه
 نادار روح کور خوار هیره
 به **بیمیه** د بیتی بار کا ه
 خوچه تن سانی خوشی ه
 تنید بت دی دبت ماتکر
 بت برست صورت شه جورکا
محمد بس گفتار کره ه
فصل در بیان قبح خشم و شهوت نفسانی
 او س بیان واروه ای یاره
 دواره او روی خبر دار شه
 خشم شهوت مرد احوال کا
 چه نکسوت فخر پیرا شنی
 صورت خکا کل روحا کا
 بی فایده شی کل کوزه دی
 یو کتاب به بل شروح کرم
 تن خوشی سانی بی پیر
 خرد خلاص بهر غدار کا
 روح دی تل کرزی ملال
 دطاعت بسنگ احتیاط کره
حق پرستی بسنگ او رکا
 نیک عمل او نیک کردار کون
 دشهوت فخر لماره
 بهر دم و سته هوشیار شه
 عقل روح تن مبدل کا
 عقل فخر نری جد شی

کلام در بیان خشم و شهوت
 در بیان خشم و شهوت

پنداره

و مغر و ته هوشيار شه
 ابو جهل **احمد** کور ه
 جنه بلال و کور ه
 بت پرست صورته کور ه
 شهوت مار اول کور ه
 چه پر نيزي از دهان
 خبر دار شه شهوت بند کور ه
 شيطان والي زناه بو و ار کور ه
 دوباره بيان ناه مک ه
 داري مگر خبر دار شه ه
 چداور لري زياتي
 اجماع شهون پر نيزي ه
 نفس پمئل دروزخ دي

صورت پر نيزه خبر دار شه
 دوازه يوشان وه اي و رور
 بمعني پس و شور ه
حق نهر است بمعني شور
 اور ترخا و رو لاند خور ه
 بباد و س بري نر ساري
 بيا خوشحال شور خور سندر
 نور توبه او استغفار کور ه
 بباد اهيسه گناه مک ه
 دارنگ مکوه هوشيار شه
 اور انکار کي لاد پر نيزي
 چي بند کور ي نور کيزي
 چه پيدا لاشن يا تخ دي

دعوت

دعوت پر نيزي و دروزخ
 دمحشر بوش و کوره
اهل من مزيد بوايي
 کل کفار يا فاسقان وي
 و دروزخه بکل پر نيزي
 چه مور نيزاي **قهار**
 هيسه سخت ي آواز وي
حق پمئل قدم بري کشيزي
 دائم **کن** دي زده کور ه
 دستا نفس خبر دا و ردي
 هر ساعت **من مزيد** کا
 نمونيزي نفس اي جان
 ددنيا کل نعمتون ه

دو رخ دالغريکا دروز ه
 دي به **حق** ته پند يا و
 غرون نيزي سنگ چدور
 نور بده اور پيار و کشيزي
 نور خوراک هر واکره مارا
 تمام خلق پلر زه وي ه
 داويل پدوزخ پر نيزي
 پدا حله خان فهميده کور ه
اهل من مزيد پشور د
 نيشه و رخ د کفار چد پد
 کيزي و خوراي دوه جهان
 ياد دولت او کل مالون

داعوان من مزيد بستاني

بابادشاه دهفت اقلیم **شبه**
کل زبان عورت دره **شبه**
زوی اولونزه ی بسیار **شبه**
داستانفس بمور نشی
اوس دارو دردی رخ زده **شبه**
قناعت قیضه بلاس **شبه**
تا کسبون در یادگری **شبه**
لز دین کسب هم یادگری **شبه**
به اسبابو کین تل بندی **شبه**
مسبب و نه نظر **شبه**
اسم پر میزده تری گذر **شبه**
نه به اسم شوی خوشی **شبه**
الله وای **الله** غوار **شبه**

تل پیر ددره مقیم **شبه**
کل مقصود دره یوره **شبه**
عمر زره کال پشمار **شبه**
بهر دم ی نور غوشه **شبه**
قناعت صبر بیشتر **شبه**
تخوفند داسر کس **شبه**
ددینا پباب نومری **شبه**
همیش زاره آه فریاد **شبه**
بغفلت کین ی پر خوی **شبه**
سبب پر میزده خان خیر **شبه**
مسبب غوار نظر **شبه**
جز نشوی لوصال **شبه**
خوی موم پسپی زاره **شبه**

داچیل نوم ی

داچیل نوم ی وسیله **شبه**
تل امان غوار ای یاره **شبه**
حکایت وایرو ناته **شبه**
بدینا کین کوم یو نشی **شبه**
عیسه وه دیل سخت غضب **شبه**
چه لغهری ویریش **شبه**
بناه غوار ی مومنا زره **شبه**
بیای وه دیل بیاض **شبه**
عیسه داویل قهر مکره **شبه**
قهر مکره به بل باند **شبه**
والکاظمین القیظ عمل **شبه**
قهر خوره عفو مکره **شبه**

خان وده تر سیده **شبه**
تل لغهر **شبه**
چاسوال و کرد **شبه**
چه سخی تر فر واره **شبه**
هم دا قهر دخیل **شبه**
دارونج همیشه لور **شبه**
خدای لغهر ای دوستانو **شبه**
لدی قهر امان **شبه**
حجر مان کل عفو **شبه**
چه عفو عفو و کاند **شبه**
والعافین عن الناس **شبه**
چه پناه دشی لاور **شبه**

بغریب باند زور مکره
کزور کبر بجا جز باندی
کظالم قتل زور و رقیل دی
المرکز کیف سورت کوره
لاس پلاس باند اعلی دی
چه تر هر چا زور و وردی
کل مخلوق **د حق** عیار دی
چه خلقت سر بد کا
دا حدیث دی زما گواه
مسلم هم دی دلداره
هم خوبی همی لاس ه
دمسلم معنی خود داره
کحل بد اویل کری

لجبار ویره وه کره
عادل قهر پتا کاند
سک جزای ابابیل دی
پیری به پوه پیش زیاورده
آخرین لاس و **الله** دی
حک یاد **الله اکبر** دی
چد وی خوش وی **خوشی** دی
پیر به قهر پاک **احد** کا
المخلوق عیار **الله** ه
چه خوک نشی تر از ان
دی مسلم دی لاجلص
راچه ماوه وی از ده
مسلمو بخان مل کت

مؤمنان

مؤمنان در نینا کین
ایها المؤمنون اذخوفوا
به محمد ایراد و عکوه ه
هر یوکس زده کره بادشاه
قال علیه السلام **واعظکم** **مسئول** **عن** **رقبته** **الرجل** **اع** **علیه** **اول** **بینه** **اع**
والمرءة **اع** **علیه** **اولد** **زوجها** **وعبد** **الرجل** **اع** **علیه** **امر** **سیده** **الاظلم** **اع** **مسئول**
دا حدیث دی ای خوشی
ثان **حکم خدای** در کری
هر سری بادشاه پکوردی
او عورت هم بادشاه ده
او غلام هم یو حاکم دی
هر حاکم به پوشیده شی
چتا عدل بدینا کپ ه
مسلم کر دی بد میان کین
قهر کپ کد نشی علم
و فرقان نه خلاص دید کپ
در عیت خشتن رشتادی
حکم مگو بخای ه
خیل رعیت لره سانی ه
دعورت زوی اولوردی ه
به اولاد دمیله داره ه
دخشتن پمار داسردی ه
لرعیت سر چه خشی ه
کد ظلم بدینا کپ ه

داسوال خودي خردار شه ه
دامضمون هم زده كره و دروزه
كه فقير وي دي بي ماري وي
دي هم اهل دحكمت وي ه
كل اخرا دره لشكر دي ه
باينده رادي ظلم مكره ه
هر اندام كه كناه نشته ه
بطاعت هر يو مشغول كره
حق حساب غواري لسان
هر عمل كه جزا نشته ه
چه كشت كره هغه بنوش
ديا خاي دزراعت دي
محمد كفنا ر بس كره ه

ظلم مكره عدل كار شه ه
حقيقت دي پسې شوره
پس عورت بي لال وي
دي بارشاد جيل صورت دي
دي بطله وارو سروروي
يكناه ي مشغول مكره ه
هم طاعت دپاك **الله** نشته
لكناه وارو مغرول كره
چه خجل نشته به پشيمان
مكافات بدين دينا شدت
چه بافت كره هغه به پرس
كل حاصل به اخرايت دي
نيك كردار بهر نفس كره

قال عليه السلام من جعل اليوم اياما و هذا كفاها له سائر يومه و من توفقت اليوم
في واد منها هلك

داحديث

داحديث **ديوان** كره
چاچه پر ليشو دپر غون ه
او يو غم ي پچان كشي شو ه
كل كارون ي طبار شي ه
معني دچه كل غم پر زده ه
چه كل كار دسر انجام شي
كغون دپر پچا شي ه
يكوم غار كين بهلاك شي
مطلب دچا دينا شي ه
كخوك غواري جنتون ه
كخوك **خداي** طلب كاياره
همي دين همي دينا شي

بتميز ورته نظر كره ه
ددنيا كل روز كارون ه
دپري وارو تر شا پر ليشو ه
جتي يار **پروردگار** شي
د**حق** غم نه پچان كشي زده
دين دينا وارو تمام شي
دايم سر پو او يلا شي ه
مردمي مردود ناپاك شي
دامقصود بي روا شي
حق نور كا لغتوف ه
بهره مند شي لدوه داره
كل حاجت دده روا شي

چه مولی ورسه یار شی
حق بیدار کوه روه جهان
ولی ته پی بیدار کری ده
از مالیش کا **حق** ای کور
کعاشق بخلق دی شی
پداغم ی مبتلا کا ه
کخور **حق** مطلب رشتیا کا
خدای غنی دی بی پروای
تخته خورین تخته خشای
جنت حوری بر اقون
کل دستادی ای ادم
مهر بان بنای کور
چه زیا حکم بطاعت دی

خه حاجت ی پهل کار شی
خامه ستاد پار جان
عبادت تی بسیا کری ه
بنده خکا وه ی کور ه ه
پدینای تل هی هی شی ه ه
بی مقصد شی هلاک ه
دین دیناد واره ترشا کا ه
خه حاجت ی پدینا دی
شهرت نه نفس لرین
ردینا کل لغتو ن
اوس خوشحال کور بیغم
سابلان هم لموره ه
دامی واره تسنقت دی

زه بی عیب

زه بی عیب او پی پاک یمر
زما پد کر بنده پاکشی
حاجت ندرم **مرد** یمر
کتمام عالم **موسی** شی
یوه ذره نفع و ما ته ه
کتمام مخلوق کا فرشی ه
هیخ نقصان نشته و مال ه
کل نقصان نفع ده تاله ه
چه احکام دشرعیت دی
ته بمنزل در انخور ی ه
چه طبیب خوائی تاله دی
ظاهر تلخ نیلیم و باطن شیرین
هر ظاهر شیرین حلوا ده

بی دنا لشنا پاک یمر ه
کعافلوی دی هلاکشی ه
بی پر و النیک لبند یمر
وارث ماته بشنا شی ه
نر سبزی وایمر تاره ه
دمن و در فرعون یسر شی ه
یمر بی عیب بی زواله ه
زه **خالق** یمر **ذوالجلال** ه
کل و تانه منفعت دی ه
حکیم بی بس معذوری
تلخ شیرین خه و درواته
شکار هیچ پت الکبیر دی
باطن سرخ ده لاد واره

هر بوه غنیه سودا کرده
خواج وویل ای عطارد
 دکناه دارو می کوره ه ه
 بودس ویش داله خاطر شه
 دارو مازده دی ای ورو
بجیا وه ویل رنجور لیم
 دی ویش وه ویل پیدا کرده
هلبله دصبر کورن ه ه
 کل دصدق به اوند کرده ه
 دتوفیق پیدا میسیده کرده ه
 اوس دینیه کوره تر لاندی ه
 آب دشوق بری انداخته کرده ه
 دارو دای **خواج** کوره ه
 خریدی خیل دو اکره ه
 زه رنجور به کناه کاره ه
 دکاند ار حیران شه وور ه
دخواج بجواب سر شه ه
 ویل بر تلخ دی پور زور
 کله بر تلخ دی هم مسرور ه
امله د فقر هویدا کرده
هلبله د علم ویا وره ه ه
 خلوص وار سر بند کرده ه
 د فکر بد یک کبینه تا وره کرده
 صورت خنس کوره به اور بانندی
 پدا شان دارو پخته کرده ه
خواج مست شه لدا شور
 دسور کورن کرده

شیخ کامل **شهاب الدین** کرده
خواج نجم الدین کبری دی
له قادر به حد استوه ویا وره
 فام پیام و تانه زیاد شده
 خکله هر بودوی امام شده
 نامداران هوری دی شده
 طریق ی پایدار دی ه
 سنا و لوی عالی درگاه ته
 ماه شمار کری لنینکانو
دینیه لیسری و انوه
 بغزت د مقبولانوه
 سمرقند شهر کبینه ویا وره
 یوعطار ریاست پدوکان وه
سرو و سوره لاری امین دی
دکبر ویه امام جداری
کبر ویه طریقه کوره ه
 د خوکسه جدی یار شده
 متاخرین عالی مقام شده
 سرداران د سلسله شده
 ترقیامت دوی نامدار دی
الهی خواست کرم و تانه
 بجزمت ستار د و ستانو
 یقیامت کبینه چه حساب شم
محمد بنده ازاد کری
 حکایت دی دس ته کوره ه
خواج بجیا کبر روانوه
 کوره ه

زوایا کبیر و کبیر
 دسور کورن کرده

کوره ه

زنا اسمون بی کتی
 بلحا تذره تل مطلق
 نور صیغی نذی لیدی
 زنا اسماء و ملک و یاروی
 تلمی ذکر اولاد و یاروی

عرض داجه تلمی نو شر کره
 نامرادی در دنیا وارپ
محمد بسر کوتاه کره ه
در بیان مضمون چند اسم حق تعالی جل شاناه ه
 زده کره داعجب بیان دی
حق تکلمه اسمادی
 خوک ملک بعض بنیانو
 خوک ناز لویه **زبور** کنی
 بوکم سل و القرآن دی
 یونوم بی **خدا** بیلیاته
 اوس معنی د اسموزده کره
دا الله اسم ذات دی
 اودانور وارپ صفات دی
 صفات خوبی تم والی یار
 لکه عالم طبیب و شمار
 بل نشین و اور انسا کنی
 اسرار و اداری به شیطا کنی
 چه تقظیم و هر دالمان
 اسرار و البوس کنی
 شیب خیزی هم
 تمام عیب

۱۴۹
 ۱۱۱

یسوی یسوی است کنین در غلبه
 یسوی یسوی است کنین در غلبه
 یسوی یسوی است کنین در غلبه
 یسوی یسوی است کنین در غلبه

یادری زین رکنین قیاس کره
 عربی وائی صفات دی
 اوس معنی د اسموزده کره
دهر اسم چه مضمون دی
ترجمه
 یو الله اسم ر حق دی
 الله استحق ل الوصیت دی
الله اسم ذات مطلق دی
 کل تشائی وده نه ه
 تل تنا کره ای **محمل**
د رحمن روزی رساندی
 کل مخلوق وده رنق خورین
 حاصل داجه پر باور کره
 کسب کل صفت پلاس کره ه
 لیست وائی خوبی حالات دی
 وعظ بند
 وعظ بند پلین مدفون دی
 نوری کل صفات ملحق دی
 چه معبودر تشیا بر حق دی
 چنور ستایی بی رونق دی
 وبنده نه دالایق دی
 هم بهر جا مهر بانندی
 که کافر مسلمان دی
 چه پر ع کوی نادانندی

معلوم نذی یعیان کنی
 حکموز در پیری
 کلمه جار به سیدی
 ولی بو حکمت ی داری
 حد خای و بی مادی
 یغی هر آیان تزدده کره
 اسم اعظم قیاس وید کره
 هر چه شب قدر خواند
 بیدار کنی در تزلزل
 هر کس تقطیر هر منته
 سکند خضر و عیال
 که او بکند و انیک فال
 این کتو پیداری خیره
 چه عزت موی عذرت
 دهر جا حرمش بجا کنی
 بد نعل بر خدای کنی

نوشتہ بہر طعام دی ہ
 کلو برغم او تدر و کور ہ
رَجْم بخش بعقبہ کا ہ
 کا ہی عدل کا ہی بخش کا ہ
 تہ طاعت کرہ ہمیش زاہد
 چہ کناہ کری بد بنا کین
 داوسد و شطانی ری
مالک خشتی رملکو دی ری
 ہم کل زمکی آسمانوں
 گوہ بار شاہ بد وہ جہان
 دہشتی عبادت تہ کرہ
قدوس لوی لعیب پاک دی

دانبیب سز قد فلان دی
 کور بات لکیری یکسان دی
 گناہکار خلاص لزر کا
یَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ کا
 دیدائمر خیل بر صفا کا
 وائی بخش بموی کا ہ
 چیر نوری تار سو اکا ہ
 ہندوستان کروم پار دی
 چہ موجود بکین ہر شے دی
 عاشق مست ددہ پکی دی
 پغافلویا بند ہی دی
 کل عالمی پہ اراک دی

ہذا نثر

ہنخ مخفی لکہ نہ نشتم
 کیا کی غوار بند کی کرہ
سَلَام پاک لکل عیوب دی
 کیا کی غوار نہ پہ پاک کرہ
مؤمن لایق خدای رہماندی
 کل و صدق بحق را ورہ
 ہم مؤمن بعقبہ خلاص کا
 ہم مخلوق بولی ایمان تہ
 مصدق کرہ بیان و کل عالم تہ
 داخل بر معنی در یاد شو
 پہ اخلاص کا ایمان ارا دی
مؤمن شاہد سا پکردی

پہ زمین کہ بہ افلاک دی
 خرد ساه صورت پواک دی
 بی نقصاً نیک مطلوب دی
 لکل غیرو دام غوب دی
 کبل غوغواری نادان دی
 یکانہ واحد **بسمان** دی
 لعذاب دای شانندی
 دی رضا بمسلمان دی
 دایمان بچیل امت کین شاہد
 وارہ حق داک بیان دی
 ہمسلمو مہر بانندی
 ہم خبر پھر اسرار دی

بسمان نامت شاہد عبادت

نکا هبان هم عدل کانوی
ردی اسم بمعنی کین
ایمان روده تل طاعت کوه
عزیز زور و ور هم شایع
سیالی نشسته بقوت کین
کطلب کپ حق بومی که
جبار ورن دنیا مقصود کا
هم خراب کار دنیا بکا
هم جزا ور کا ظالم نه
ظلم مکره عاجزی کوه
تکبر لوی دوه شایع
خوک ی لوی کوه
که لوی غواب طاعت کوه

حکم کردنی بحق لاری
یو خالق شه خبر داری
رد قبول دوه اختیار دی
پهن چار زده کوه و اجیدی
عاجزی غواری مراغب دی
دی همیشه دنا طالب دی
دسا مرد باطل مردور کا
ستا نقصان بدل بسود کا
جبار بکل نابود کا
چه هر کار دپ بهبود کا
جدی نشسته بی بایان دی
خوک غنی خوک خوار ناواندی
عاجزی بلند مکان دی

خالق

عاجزی که حق واجب نامرادان بهر دستند و کام

کوت اولون غواب
جبره کما مات هل و
بجای کوه

خالق پید کل مخلوقات دی
دکل نسبت و ده پید کوه
چه ده پید کوه دیار دی
محمد بندگی نشه کوه
باری دمو وجود کوه
ده پید کوه عبادت نه
معرفت حاصل کوه دی
مقصود صورت نشه جور کا
عزیز مین آسمان کلور کا
محمد تل نزار یکوه
غفار بخشنده دکناهکار
چه توپ کا پدس حمایری

دین دنیا کل
پند هر چه موجودات دی
دده کار تر هر چا زیان دی
کل مقصود ی عبادات دی
که مطلب د ملاقات دی
لعدم دوه جهات
غافل مکره نادان
بادشاهی بکر عیان
خوک لوی فیل هم خینه وور کا
خینه گرم بعضی سور کا
چه پدید و آشنا مور کا
د فاسق دبد کار دی
بزرگه خیم بخشنده دی نوانکا

مغفرت اولو اله اعانت
مغفرت پید کوه
روح را خیم کوه
بجای کوه
بجای کوه
بجای کوه

دینا پهر خیر بانڈی
مهر بانڈی کا ورس نہ کوک ہ
سکری ستائی کلد و ستان چل
حق ستائے **محمد** ہ
عقوبت لوی د **اللہ** ذات ری
کبر لوی دہ صفت ری
کہ لوی دہ صفت ری
خوش

تڑی پت نشتم ورس تو ورنڈی
کہ پد پوہ شے نور بخاندی
خراوس کا د احسان چیل
چتا و ستائی **رخمان** چیل
ترکمان تروہم زیات ری
مہر المخلوقات ری
دی **رفیع الدرجات** ری ہ
کل مخلوق سائی نیاخوی ہ
رجوع حق تہ شہ ای زوی ہ
کستا فکر یا کردار ری ہ
کنند خوی یا کناہکاری
دی دایم ستا خریداری
کناہکاری و تہ کاتہ کا ہ
پد نیا **کاش** کا ہ
چرسوار چیری نکا ہ ہ
چہ علم و عفو وہ کا ہ

تکلیف دنا پهر خیر بانڈی
مهر بانڈی کا ورس نہ کوک ہ
سکری ستائی کلد و ستان چل
حق ستائے **محمد** ہ
عقوبت لوی د **اللہ** ذات ری
کبر لوی دہ صفت ری
کہ لوی دہ صفت ری
خوش
اس
سر ری ہ
دی ہ
چل ہ
چل نکا
پد ہ
ساکرہ
وہ

ایمان ورس کا و کوار تہ ہ
حیرت دہ ودا کار تہ ہ
رجوع کرہ و کرد کار تہ ہ
شاہ کدا کا بی مدار ہ
چہ مرد و رشہ بدوہ دار
خان وز غورہ نہ ازار
کد قوی یا فکرون
بد خیر و ک ک ک ک لرون
کٹوک پت ری کعبات ہ
غافل مکرزہ نادان ہ
هر نو کاری نہ اسرار ری
ہ حق ہمیش در سر یار ری
برابید وہ جہان ہ
تہ ہم مکرہ ظلم جان ہ
حق پتا شے مہربان **الطیور**

مغز غرت ورس کا و خوار تہ
کدایان بادشاہ دملک شہ
کفر غوار ی فقیر ہ
مدل خوار کا تو انگریز ہ
د بلع فقہ در پیارہ کر
سیاہی مکرہ لولیانو
سین آوری کفتار
اوس بایند ری بد
بیت و بی دودہ جہان
کیاہ مکرہ حق ی و بیہ
حکم دانا ہم محکم کار ری
کہ اسرار غوار ی بندیک کرہ
عدل عدل کا ای خوان
ظلم نکا پیا با نڈی ہ
کتہ ہم بہ بلجا کوی

لوگوں کے لئے
دوستوں کے لئے
دشمنوں کے لئے

حق رشتیاری بلا شکر

یکانه واحدی شماره

وکیل ساندروی دی عالمیاری

چه بی خدای تکیه عواری

قوی زور و پهرجا باندی

چه سیالی کوی لخدای

تل زاری کره قوت پرزده

متین قوی هم محکم کار دی

نه لکفر بنه عوارک

ولی دوست دمنومانو

نه بی هم بدوستی نسیم

حیدر هر خوک **الله** ستا

چه غافله شوه لذکره

محبی شماره کار دارون

محمد بدی ملک

مبدو پیداکری ده مخلوق دی

هر بوکاری حکمت

شک نشه مکر ای و رک

نور فکرت مکره هلک

رحم تل کاید و ستا نو

خوار چران بشه خوانا نو

کل دره تر حکم لاندی

داخل خان بهلاک کاندی

عاجری را و ر دو پا ندی

پیری قهر بکنار دی

لکافر و حق بیزار دی

عجربنگا دشمنانو

چه شمار نشی لبدانو

هم تنای همیش وانی

وروز ختم بی بیانی

دستانیک او بد فعلون

چسبیل کار عیاهون

پدینا کین بو توف دی

کوا شوقی کر معشوق دی

گر چه پرزده

حرم پرزده قناعت کره

معین دوباره عالم پیدا کا

کنیک کب کب دی کر دی

عجبی ده زنده تمام عالم کر

خوک اول خوک آخرین شوه

زیر دخیل ژوندی بعشق کر

مبین وزنی عالم وار

اعتماد پهم مکره

جی ژوندی دی مری نشته

کدایم زندی عواری

نبوم ثابت دالله ذات دی

بی زوال بادشاهی کا

کدایم بارشاهی عواری

دی رازق دکل مرزوق دی

پس لمرک بعقبیا کا

قیامت بدر جزا کا

حیوانا جن ملک آدم کر

دالقد بی مقدم کر

دستاقلبی یاد حرم کر

در بنی دنیا و پیچاره

محمد دایم زار

تل باقی دی بی کاهشت

و طرف دحق نه نشته

پاینده تل لصفات دی

نور عالم مخلوق حادث اموات

دولیانود حالات دی

یوسفال بل حاکم تماشاکا
تو که شاد بیکایه بودم
تو که غمگین
بیلغتی بر تو دی
غیرله کل دی هلاکم

تو که بنی بنه تو
تو که انجمن او

تو که تشریف تو
تو که کلام تو
تو که کلام تو
تو که کلام تو

وَأَجِدُ مومي کل افور ستا
دي هميش لئاسره دي
مَا جِدُ لوي بجد خدايد
چه مکان و حق و واي
وَأَجِدُ حق يکانه دي
ته هم بو غواره يو کوره
مَدَد بي نیاز هم بي پرواي
کل عالم محتاج وده ته
مُحَمَّد خوار خک ذر اگاه
فَادِي توان لري اي ورو
چدي غواري هوه کبزي
که قوت او قدرت غوليه
مُدَّم اول بيداري
چه هيخ نو هاله خدای وه
تا اول نيه آخر نشسته ه

لوی و کور و کور و کور
لوی و کور و کور و کور
لوی و کور و کور و کور

لوی و کور و کور و کور
لوی و کور و کور و کور
لوی و کور و کور و کور

پوشیده نشسته هيخ حار ستا
ستا همراه دي **ذو الجلال** ستا
مکان نلري بيخاي دي ه
دوزخي تل پوايي واي دي ه
بي شريك شاهانه دي ه
که ایمان در روانه دي ه
بي احتياج پر شنيادي
کباد شاه دي که کدادي ه
چه معشوق بي پرواي ه
دي عاجز ندي بي زوره ه
دعالم وجود ته کوره ه
به طاعت بيسته و شوره ه
دي و پ بنی تر کل اشيا دي ه
هيسه تل باقي سر نشيادي ه
داخيل مکوه خطا دي ه

محمد

مُحَمَّد حادث فاني و کي
مُنَوَّر آخر باقي بوي ه
دآخر نهايت نشسته ه
کشادي به آخر غوار ه
أَوَّل تر واپ و مقدم دي ه
هيخ شکر مکوه پدا کين ه
أَخِر ابد نلري ياره ه
بي نقصان هم بي زوالدي ه
ظَاهِر شکاره دي له آتري ه
اوه زمکي آسمانون ه ه
حق ظاهر دي يعالم کين ه ه
بَاطِن پي ندي لنظره ه ه
عام پدا کين بنو هيتر ه ه
بظاهر باطن آگاه دي ه

تور لحد دناجا يکاري
دي باقي عالم همدين
مُحَمَّد خوار خک و انبان
تل طاعت کوه بهمين
که ارکله واحدی کرام دي
نقصان نلري بيغم دي ه
تل باقي **الله** و شمار ه ه
باد شاهيه ده قرار ه ه
چه عالم تري منور دي ه
ده بيد اجن هم بشر دي
وليکن پت لبصر دي
او شکاره دي له اثره ه
خاصان پوه دي برادره
پت شکاره لخير و شره

بسی کوی هم در کورون
چه طاعتی هست

و طاعت نشسته طاعت

تکلیف بی موده نشسته
میرای بی نظیر هم

در جهان نور **عقبات** ^{تلی} قلب دابدال دی ه
 دابدال نور دی **قطب** ^{در} باریک داقیل او فار دی ه
محمد نور عوار ^{نور} بخدای ^{بل} دایم حق ته ^{سوال} دی ه
هادی هدایت لده ^ز موز ^{سعی} بی ^{بجای} اختیار
 جدده هدایت نوه ^{ابو} طالب ^{میش} بیکار ه
حضرت ^{دی} بر محبت ^و کمر ^{حکم} نوه ^{لقها} ره ه
 چه جالار ^{مونده} مسلم ^{شو} ^{خو} ک ^{مگر} شوه ^{پد} و ^{دار} ه
بدیع پیدا کرده دو جهان ^{کل} لزمکی ^{تر} آسمان ه
 داخلقت ده ته ^{آسان} دی ^{کل} موجود ^{کن} فکان ه
 چه پیدای ^{سأ} صورت ^{کوی} ^{در} قارشته ^{مش} بر ^{نشان} ه
باقی ^{دایم} دی ^{بی} زوال ^{لا} اول ^{تر} آخر ^{کله} ه ه
 نور ^{بکل} جهان ^{فانی} شی ^{بی} **واحد** ^ز **الجلال** ه ه
 بطلب ^{دید} اردی ^{سک} خبر ^ش ^{لوص} ه ه
 آشنا ^{لیده} حاصل ^{کره} ^{همت} و ^{اخل} ^{لد} ^{لال} ه ه
 ته هم ^د صفت ^{پیدا} کره ^{چه} باقی ^{اوس} خوشحال ^{دی}

قطب لغوت بنو الادی
 لغوت نور عوار ^{نور}
 ل احمد مالامار دی
 در رسول نور دی **لحق**
 حق بی مثل **الجلال** دی
 چه پیدای ^{سأ} صورت ^{کوی}
 محمد ^{بیس} ^{کونه} ^{کره}
 محمد ^{بیس} ^{کونه} ^{کره}
 محمد ^{بیس} ^{کونه} ^{کره}

وارث

وارث کل جهان ده ته میراث دی
 مجازی مالکان ^{میره} شوه
 چه پیرک ^{تا} پان ^{تیر} کی ه
رشید دانادی ^{پهر} سر ^ز دی
 هیچ ^{بت} لده ^{نه} نشسته ه ه
 دانایی ^{لحق} عوار ^ه ه ه
صبور صابر او بردبار دی
 کناهکار ^{ونه} طاقت ^{کا}
 ته هم ^{صبر} کن ^{محمد}
صادق راست کوی ^{هم} راست
 کافران ^{به} پد ^{وز} خکا ه
محمد ^{راست} بند ^{شده} ه ه
سار بیت ^{کا} موز ^{عیبون}
 دای ^و ایه ^{شفقت} دی

کل عالم فانی ^{قیاس} دی ه
 کل دنیا ^{دره} ^{پلاس} ری
 اوس ^{بی} ^{نیز} ^{ده} ^{کوم} ^{وسول} ^س
 حقیقت ^{دی} ^{کمی} ^ز ^{دی}
 دی ^{شنو} ^{بهر} ^و ^{از} ^{دی}
 عقل ^{سنا} ^{کوهر} ^{شده} ^{ساز} ^{دی}
 تعجیل ^{نکا} ^{به} ^خ ^{کار} ^{دی}
 کند ^و ^{کا} ^{استغفار} ^{دی} ه
 کد کار ^{سخت} ^{اود} ^{شور} ^{دی}
 پوعده ^{شده} ^{استوار} ^{دی}
 دمیومین ^و ^{عهده} ^{دیدار} ^{دی}
دخالق ^{راست} ^{کوی} ^{تل} ^{یاردی}
 نشکار ^{نکا} ^{کنا} ^{هون}
 له اول ^{تر} ^{پایون} ه

در حقیقت در کوی با باری م
 هفتای کا و هر خانه

محمد شرم و کعبه
 چو کنایه ترحد شیر نری
ستار ستر کا خو گاه
 نه پسر غره مشه ه ه
محمد خوار بس کعبه ه ه
 لزانک معنی هی وه ویکه ه
 کل عرض هی هی لخدایه ه
 جزا عوارم لخالق ه
 په اجرت کین دیدار عوارم
 چرخ جلوه بشکاده کا
 چینی و شراب پنوشنیه
اللہی زه نالایق بیه ه
 خیل کرم لره و کوه ه
محمد عزیز بیهیوری ه

در بیان اسناد

نه کنایه کبری **حق** بخشون
 شی و سوال عالمون ه
 غرت جوش کا پموجون
جلیل قهار لری اسمون
 شوه تمام ر **حق** نمون
 چه کوتاه وه پلقظون
 نور هی نشسته غرضون ه
 تلدا نیم کوم عرضون ه
 و ابغلم جنبون ه
 وهیر نیکی حوری برافون
 نیک کا وارک نعمتون
 نه لایق دکر مون
 عفو کره زما کندهون ه
 خک تل کازی آهون

در بیان اسناد کا الحی فی حق
 در بیان اسناد کا الحی فی حق
 در بیان اسناد کا الحی فی حق
 در بیان اسناد کا الحی فی حق

چه اسماد **حق** تعالی دی ه
 چه ظاهر جلالیت کا ه
 پیدا وقت کین طاقن نوی ه
 پیدا وقت کین صفات سرایشه ه
حق ته و در ری پخیل ه ه
 فهم وه کین شه هوشیار شه ه
 چه صفات عرض کا و ذات ته ه
 چه زاری کا **حق** و خاندته ه
 سر دی نشسته کل قبول دی ه
حکایت واروه لیمان ه ه
 بهر کر زبیده یاره ه ه
 دی په اصل کرد و یاره ه ه
 بی لعلم یوشون خوار وه ه ه
انوالوقی ی نام اشکار وه

در بیان اسناد کا الحی فی حق
 در بیان اسناد کا الحی فی حق
 در بیان اسناد کا الحی فی حق
 در بیان اسناد کا الحی فی حق

17

بصرای سرمه یو وه
 نوشته پری **بسم الله** وه
 ده شکاره کا کاغذ چاته
 هغه وه ویل **بسم الله** ده
 به ادب بغرت وکا وه
 لاس بناف نور استاد شه
 تر سحره پوری یار
 چه نا کا فضل **حق** شه
 جمله علم ورحاصل شه
 دظاهر باطن علمون
عربی زبان وریا شه
 سحر یوسیه به منبر شه
الحمد لله الذي انبت به
 شنا حدای لره تمام دی
 چه نماشام ای کردی وم
 ده کاغذ موند خوش روی گه
 افتاده چیره بی راه وه
 نوشته معلوم کوه ما ته وه
 چه دردی اسم **الله** ده
 دای کشیشو بوخای کور وه
 وکاغذته پکا نه شه
 به ادب **حق** دیاره وه
 جذبه راغله بار و لوق شه
 وری کشف کل مشکل شه
رب پدی وکوه کرمون وه
الله به فضل شاد شه
 بد اقول باندر سر شه
کردیا و اصحت عن پیام لطیف
 چه بمای پید انعام دی
 سحر عالم عن بی نوم وه

کردیان

کردیان اغرابی قوم دتر کردی
 ته دخدای فضل ته کوره
 چه تعظیم ادب ی وکوه وه
بسم الله کین دی دردی اسم
الله سائندوی دی بدیا کین
رحم بخش یقیامت کا وه
 ادب حرمت دنام **خدای** کوه
 چه همیشه دو سیله شی وه
 چه رهبر دشی در کاه ته وه
 ته بنده عاجز بیکاری وه
 دده اسم و سیله کوه وه
 پس دعا و قبول دوا وه
الاهی اسماد ستا کردی وه
 هم قرآن دستا کلام کردی وه

نزدی و فارس او بنوداد ملکه
 نا امید مشه ای وری وه
حق پر فضل کساده کوه
 دانسان حال دی دردی قسم
رحمن درق ویر کا پدا کین
 متو منان به بخت کا
قرآن تعظیم به خای کوه
 پهر خای در سر مسله شه
 نا واصل کا **الله** ته
 نا خبر پدا سراری وه
 هم قرآن وسیله زده کوه
 لطف **حق** غوازه وه
 وسیله ی ستاد در کاه کردی
 وسیله ی زما تمام کردی

دردی زبان حد کردی در
 نه فارسی
 کیر مان شناسد شهر نوم دی
 و ایران به نهایت کلمه معلوم کردی
 پختک

مثل الذي اتخذ من دون الله اوليا كمثل العنكبوت القوت تبا وان اولهن البيوت
قال الله تعالى افرأيت ما اتخذ الله موطئا

وسنة خلاص دوزخ بصر كره	داوات و نه نظر كره ه
بعلجا سر بنجا ي ه	چد وسته كوي بنجداي
چه جوړ كړي ي بيوت دي	دي پمثل عنكبوت دي
نكړي نفع نه با د ده	د عنكبوت خون ابا وه
په فوم خرابي نري	چه هر خبر ورس ورسيزي
عنكبوت ترخوني سست	پچهان كين نرم نسته
په اولاد يا جاه دولت كا	خوك چي بي خدا محبت كا
داد يوالي بي ثبوت دي	دي پمثل عنكبوت دي
ليكن دي پر عذاب نري	هينج نفع نه سميزي
چه هوا ورس سر ميل شي	بلكه خداي دده هغه شي
قال الله عز وجل افرأيت ما اتخذ الله موطئا	اي ددو وكونو سوره
اي ددو وكونو سوره	نفس هواي پچان كشي شو
نفس هواي پچان كشي شو	چد رب حكمي پر ليشو

سنادرگاه نه ما جميع كره	كل اسمي ستا ماشفيع كره
ما شفيع تانه مدام دي	هم قرآن چه ستا كلام دي ه
ما شفيع كره پدير گاه ستا	محمد رسول الله ستا ه
چه بهتر تر كل مخلوق دي	خاصه دي دستا معشوقه
شفيع كړي مي دي تل دوي	چهار يار اصحابان كل دوي
ما هم شمار كړي لنيكا نو	بجريت ستا دوستانو
هم مقبول پياك رسول شم	چه پدير دستا قبول شم
پر حمت سر و نغاره ه	كنا هون زما وار ه ه
خولا يوق ستاد كرم به	كنا هكاره با ستم به ه ه
چه مفلس وي و نادار نه	خيرت كيزي و پر خور نه ه
پويل داهدنا به ه	لاري ورك كره كراه به ه
چه واصل شم ستا درگاه ته	لاري و نشي و ما نه ه ه
محمد خوار به په ارام نشي م	كي ستا درگاه مقام شي ه

مثل الذي
قال الله عز وجل

راهوار دوی خدای شوه بند کان د نفس بجای شوه
 چه تابع د نفس هواسوی **خالق** تبرا شوی
 چه نفس وای هغه کړی **خان** لطف پستنه کړی
 چه **لحق** شوی غافل راهوار **خدای** شوه دله
 راهوا کبر اولوی ده یا شهوت او مال داری ده
 کبر مکره هرگز وکوره تر هر چا خپس کوز کوره
 وقرآن و نه نظرس کړه **معنی** ی خان خبر کړه
یا ایها الذین امنوا لا یسخر قوم عیسى ان یکونوا قریباً منکم
 واروی گروه د سونانو پیا مخاندي دوستانو
 مسخری وری پوری مکری چه وفانته بکانه کړی
 سانی روی بهتر لئای کظاهر فقیر کداوی
 د نظر د ابلیس زده کړه و صورت ته کانه مکره ه
 ابلیس داوی زه لنوری بید دى لخوا دم خاوری زه لاوری بید
 ده نوی نلید رانده کوره و صورت وری ته ظهور و ه
 حالیه کوره سر نیکون شه تر قیامت دکی ملعون شه

چه در زده نه

چه رانده شه شیطان کوی چه **حق** عزت و کا آدم ه
 به ابلیس پوری تل خاندی چه **حق** محکم شه
 لوح شکار دده صورت شه شیخه جایی ز نور پخا ره
 حکم و شه چه اوس دی و ده جنت خای دینک نجنانو
 ملا نیکو کش کا کوره نه یا غی شوز موز **خدای**
 ده بلاس بند کړی یون ملا نیکو **خدای** تر خلاص کا
 تراخه پوره یاره **بیبا آدم** و بل **جبرائیل**

بابا آدم خندل پز و ره چه سجده د لکره ماته
 نه خوشحال مشه بیغم ه ه خدای زده خسته بیبا باندی
 کرفنار ددی پختمه شه خوار خسته پنجه الت شه
 کلاتری ولار شوه یو دم وارو لجت خدای سئوم ه
 ندی خای دبد نجنانو شرمنده وزه سر توره
 اوس بیرون شه لدا خای جزه نورم غمجن
 دیند بل درخت بیبا لاس کا پوهل تر تپله شماره
 دا جواب را کړه بی بی بل

چه سجده د لکره ماته
 شمه چه سر سواشور و الله

تا اول سجده كره ماله
نن مي بايسته كجنت
جبرائيل ويلر نشياف دي
وليكن وره نيه وره بخ باره
نن پتا چه غم تمام دي
بجي رحم وه درس باندي
زه خواره فرشتگانوه
حق عزت در كاوتانه
حكم وشه بموشر باندي
نن وره **درب** وشه
وادي عدل خردار شه
بابا **ادم** بوعا مبر كوره
تافل مشه كناهكاره
غروس ملكه خردار شه

ملائيك واره خوشحال
بدريد شرم بي عزت
لكه واي هيسه حار دي
پتا فضل **حق** شمان
حق عدل انتقام دي
ما لسجده كره ستاد ورا ندي
جمله واره ارواحان وه
سجده نوه روا چاته
سجده كره **ادم** دوراندي
پتا باندي روايه شه شه
زموش اختيار نشته هو شيار
پيوه **خطه** اي وره
ورنه كه **لقهار**
پزاري به استغفار شه

دهاروت

بفرستاد فرديار عزت
ولا پير و نه شه

دهاروت ماروت لچاره
هاروت ماروت دواره ملكه
چه كناه بگره مردانو ه
واعجب مخلوق بي راه دي
شبه او وره خي دا احوال وي
غيبور كره ندا هاروت ه
بنه آدم چه كناهكار دي ه
ملكه كه هيسه پا كدي ه
دوي عرض و كره اي **جبار**
موشر بز ملكه كين تعين كره
عبادت بگره پيماس ه
اعتماد بي پخيل خان كره ه
را غله زمكي ته آدم شول
حكايت دراز دي كوره

نر خبر شه ز مالا له ه
چه ايكه مقام دروي فلک وه
دوي بتل خندل خوانانو ه
كرفتار تل پكناه وي ه
پسنجر بي دقار وي ه
خبردار شي لئاسوت
نفس شيطان ي مل هم ياردي
شيطان ناري بي باك دي
نفس شيطان را كره و مارا
نفس شيطان رانه لعين كره
چه مخلوق مر حيران شين
وليكن عزت **سپان** كره
كرفتار و نفس بغير شول
مقصود دادي ز ماور وره

تمام درخت به نایع ته کری
 او سر کت مت بطاعتون
 د عقیبه د کتبی سر ای دی
 عیب د دی هوا شهوت دی
 شیر ل خون سر پیدا شده
 د اپنی ویننی شے بدرایه
 بی لوی نو سر و درور
 لوی خیم نشته کت به تو کتبی
 پشیموت و لار شے بی **خدا**
 بی عزت پسر نوسر
 چه مردود نشے پیدار شم
 د بازی هوا نقب دی
 دا کارندی دمردانو
 جامی و باسے دوراند

کد داوبه ویر نکوی ها
 توبه کره پتیر عروون ه
 داد نیا یو عجب خای دی
 داد نیا واره شربت دی
 نور باقی **تله** تل پد نیا کتبی
 کقدم کثیرده بیخای
 دا قدرت د **الله** کوره ه
 داد نیا مشردی ویننی ه
آدم یو قدم بیخای ه
 لجنه د لار شه کوره ه
 ته هم فهم کره هوشیار شه
 داد نیا خای دلعب دی
 بازی کاردی د طفلانو
 کودکان چه بازی کاند

دارمان نکا چه مره شوو
 آه افسوس ری له ارمان
 بی طاعت عمر تیر شته ه
 خبر طراوس ای یاره ه
 دانشه و رخ دراهم دیار دی
 بی عوض دراهم کور ه
 عمر ستاد د ف بی بهاری
 خک تاو ته از ناندی
 دا کوهر خرخ به بهاکت
 دارولت کخرخ بیخا کتبی
 عمر ستاد درخت کره بار
 چه وینخته او به ورکری
 د توبه او به ناور کره

دارمان کامر ساد شوو
 خالی را غلولد نیات
 غافل مره شوو **خدا** دی دم ^{هر شه}
 عمر ستاه میانی شماره ه
 چه هر دم دستا پکار دی
 بیخا مخرخ وه ویر وک
حق دی کتبی به پیر و پاد
 د در خرخ پیسوه ناندی
 نشپه اوریخ **الله** الله کره
 به آخر نجان کدا کتبی
 بیخ دی د ارمان و شماره
 شاخ بواره تازه تر کتبی
 دا وچ شاخ پور لشر کت

کد داوبه

دوی مشغول به بازی لاله
چه بنگاه شه جامی غواری
نه باز بگرای غافلده
شبه دم در کراغله و تانه
اوس بایند ری چه سویر
ز آس سنا توبه زیار
پس بترس و آس دتویی ده
ولی فهم کرد هوشیار شده
چند آس غلا نکا باره
بی تویی لدیایحه
دس وازی چه بهشت ده
داوه دس وازی زده کرد
اتم دس دتوبه سازدی
به اخلاص چه توبه کیزی

غله جامی بو توپی در حاله
نیمه موی ترس کا زاری
طاعت یور شیطان بی دله
بوج بدردی و عقباته
بخیل غله پیسه رسیره
حق نه پیسه بی مداره
بچه مچم چه رسدی تر ری ده
و خیال آس و نه بیدار شده
بقیامت شیبه شرمساره
دایم زاره پیسه خوشه
دوی بشمار دیار سه هشت
کاهی خلاص کاهی بسته کرد
بسته نشی همیش خلاص ده
هفدم حق نه قبلتزی

دکانه درخ

بسیار است که در این کتاب است

که گناه و شیطانی
چه هرگز به گناه بگرم
تل زرا کوه غریب
قال الله عز وجل فلیضکون لیلا واللیکون کثیرا
تل زاری کوه زهریزه
دد و وستر کولباران
خو هلاک تزاری و رور
خو چه طفل خوار کیر یا نشی
موز عیال کلر **الله یو**
کما جت دنوش پشیمار شده
که روغن غواری ژریر
اورد عشق دبل پسن کسه
کلزک روشنائی غواری
کروشان آینه کبری

توبه کرد بدال پشیمان
نیک عمل کردار بشه کیم
خدا مکره بی القیب
باران بد و دریزه
زمین سبز کرد خندان
بی بنه موی ملور
مور دایه بد مهر بان سی
تلک بشم لده شیر خواه یو
بکر به کین دانا تیار شده
خان کباب کرد ولی کیزه
لک شمع ملک روشن کرد
بایند دردی چه تل زاری
اوصفا خیله سینه کبری

بسیار است که در این کتاب است
خدا مکره بی القیب
باران بد و دریزه
زمین سبز کرد خندان
بی بنه موی ملور
مور دایه بد مهر بان سی
تلک بشم لده شیر خواه یو
بکر به کین دانا تیار شده
خان کباب کرد ولی کیزه
لک شمع ملک روشن کرد
بایند دردی چه تل زاری
اوصفا خیله سینه کبری
که اول آخر زنده کرد
دوباره به خدا انگریم

خود بوه ويني اي ياره
 پيد اكري **رب** طياره وي
 پيد اكري **حق** دوسنان د
 طيار شوي دوي د پاره
 چه نه يستر كوچاليد لي ه
 ندر زه په فكر جان ه
 چه جنل **رب** پر مهر باشي
 ولي دازده كره دلبره
 بهوشهوت بندي شو
 بصفت د بهائيم شوي
 برابر شوي لچار ياي
 د اظاهر حواس ته بنده كره
 چته شمار شي لوليانو
 د اظاهر چشمان ويرا كره

دوايه كوئي لدداره ه
 رنگارنگ خوشيه بي شمار ه
 چراغلي پجهان ري ه
 نعمتون ري بيستماره ه
 بيه غوز چا اوريد لي
 دا خوشيه چاته عيان ه
 بهغوي دا احسان شي
 ته ي پوند پغوز و كره
 د جنل تن پخو سندي شو
 بشهوت خوراك نايتم شوي
 تانور نمونده **خدای**
 د باطن حواس خر كند كره
 پيروي كره دنيكانو
 د باطن ديدنه و سنانكته

فان عليم حكيم انشا الله اعز الاعادي الصالحين لا اله الا الله محمد و طاهر علي

د صورت ستر كي فنا كره
 كدريد در ته حاصل شي
 ته پچاه كين بس لكون شوي
 مخ د پست كره ل افتاب
 د دينا لچاه بيرون شه
 هغه ستر كي كره پيد ته
 ستر كي هغه ستر كي شمار ه
 چه يار نو ينيه كور كودي
 چه يار نو يني بستر كي
 چه بوي نو ياله آستان
 چه يار آواز نه آوري
 چه يار تر غاره نشي
 خد ايد وچ كادالاسر دوايه

د ارواح ستر كي بينا كره
 دوه جهان بد خيل شي
 بظلمت خلكه زبون شوي
 ته نور غوايي لشراب
 بصحر ايجون سكون شه
 چه پير وه و نيبه آستانه
 چه اگاه وي لدداره
 تر داسر كهور و ندر بهتر دي
 خد اي د و بايسه دوي غبر كي
 يوز پر ليك يكه همان
 تر داغوز و بهتر كروي
 د الاس به چه پير ليكده شي
 چه يار نشي تر غاره

دوايه غوايه د پيروي

چه بي بار دچا تله شيه
چه بي بار نور خه غواري
چه بي بار اند ليشه کا
چه سوخته زوندي دهجر به سخت اور
بي ليلو کخو کناستري بکلزار کين
که بي بار شادي پيچهان که خورک
بي آشنا کتظر کا ديل و مخ نه
چد بار خوشبوني بد مانع کين
چه لغه دجيل آشنا بغور کين نوي
چد ناز خبري نوي لجانان
دواره لاس چد معشوق تر غار نشيه
چه نزه کين بي ليار بليو خنار کا
که قدم بي يار کشيروي به بل لوري
روشنائي چه بي ديار لمخ غواري
اول و مره بيا وصلت دشناغوا

دواره پيشيه دي بریده شي
خوار حيران ديشيه چه ژاري
زنده و مرده به اور سوخته کا
ترداهيسه زوندمر بهدي چه بلور
داکلزار و سته دمار دليرم کور
شاد ديشيه چه لغه بر باند زور
بهتر داري چه يد وار ستر کور
بد ايلونز داخته دغم ناصور
کونز بهتر دي چه غوزي به بل لور
گنگ بهتر دي چد ايشه بشير او شور
لااس دو چينيه همد غم و سباند نور
هيسه زنده د پغم سوي لک سکور
شل بهتر دي چه بخره باند ي تل مسور
داجهان ديد شيه دما تم تور
دسر ياز لپاشا نوباند پور

چکفتار

چکفتار کا ند بعشق کين بي کر
قال الله جل جلاله لن تالوا البر حتى
داکلام دحق تعالي دي
بنه موي نيکي کور
هغه خير چينا کرانوي
محمد والي شنیده که
سرد و شنیده هر کور
خان جيل و سپار سخا که
لکل منفق خلق نشه
هر و رخ دوه ملک جهان
ندا کا پهر بار کين
دسخا عوض چند اندي
هر بخيل لره نقصان د
کسنا کپي عوض غوار

محمد داپه مين کين پيغور
تنفقوما يحبون
امنا و صدقنا دي
خو و نشند
دپر محب دساتر خانوي
ورنه خلاص دزنده ديد که
چد بيب کراندي پيا و سور
مرا زاندي خان عطا که
لکل ممسك تلف نشه
گلار کوز نيزي له آسمان
بهوشهر هر ديار کين
صد چند اندي صد چند اندي
زيان زيان دي زيان زيان اندي
که بخيل زيان دي زاره

سختي اندي ناپا کوي
چو عوف ي طرف نشه
صديت ديار سور کي
دصديت ديار سور کي

کل شادي او فغنون ه
 چه دیدار و رسته بر سپر کا
 دای وار و ساد باره
 نه هم نخ کره و مولی نه
 لفقیر خوک لغواری
 چه خوک اهل د دنیا دی
 عنی خدا بیدی یا و لیاندی
 بصفت **د حق** موصوف شی
 بی لدوی ایعاقل ه
 و طرف **د حق** نه نشسته ه
در بیان معرفت معنی دیبای دون
 اوس معنی دو دنیا زده کنه
 بکتاب کبیر چه را غلب
 بدیبا هم خنتون
 فغنون بکل هبیر کا
 پیدا کری بنده خوار
 طمع مکره و بلچانه
 و عنی نه هر خوک و زاری
 کل فقیر محتاج کدا دی
 بیعرض تل سخیا ندی
 هم **عنی** نیسه هم **د شوق**
 حاجت مغوار اییدله
 دنیا پر بنده چده زشت
 در نه وایم شنید کنه
 وینا بدده سنا بیله

سنی کره د خدی دیبار
 نل صلوة صوم سنی کره
 مشری ز موز **حق** دی
 سنی کره دده دیبار
 خون بها و خور حلال
 ریامکره خالصیت کره
 طاعت کره و کرد کار ته
 دابده غریب محتاج دی
 لدا هو تهی خاور کور
 خاور مخوره مدی پیوه
 مقصد غواره **لسمان**
 ده پیدا کره روه جهان
 نه حاجت بی بخوردن شته
طاعت د حق کبیر دور
 جظا هر طاعت د خدی کبیر
 سنی کره د خدی دیبار
 نل صلوة صوم سنی کره
 مشری ز موز **حق** دی
 سنی کره دده دیبار
 خون بها و خور حلال
 ریامکره خالصیت کره
 طاعت کره و کرد کار ته
 دابده غریب محتاج دی
 لدا هو تهی خاور کور
 خاور مخوره مدی پیوه
 مقصد غواره **لسمان**
 ده پیدا کره روه جهان
 نه حاجت بی بخوردن شته
 کل شادی
 کل شادی او فغنون ه
 چه دیدار و رسته بر سپر کا
 دای وار و ساد باره
 نه هم نخ کره و مولی نه
 لفقیر خوک لغواری
 چه خوک اهل د دنیا دی
 عنی خدا بیدی یا و لیاندی
 بصفت **د حق** موصوف شی
 بی لدوی ایعاقل ه
 و طرف **د حق** نه نشسته ه
در بیان معرفت معنی دیبای دون
 اوس معنی دو دنیا زده کنه
 بکتاب کبیر چه را غلب

دنيا خنده خبر دار شه
 كه اسمان زمك دنيا كره
 نسما باران رحمت دي
 كجا مي اوبه خوراك دي
 سه او سپين زي دنيا ندي
 اس او او ش چار پايان واره
 چه پهل پهل اينه آدم دي
 مذكور واره دنيا ندي
 دنيا داره كوا قله
 دنيا هغه ره بي خاي
 دنيا معني شه زده كه
 بهر خيز حته ما بيل شوي
 دارن باره زماوس واره

ودا خاي لره هوشيار شه
 دادنيا ندي خطا كره
 لز به رسول خلعت دي
 دنيا نده نعت پا كدي
 دازنت دولت به پوشه دي
 دنيا ندي بل غوايه
 دنيا ندي مكرم دي
 دنيا بد دوا ره شه دي
 چه لشه خدای غافل دي
 چه غافل دي كره خدای كره
 ورت خلاص دوا ره دي
 اولشه خدای غافل شوي
 دآيت مضمون ته كوره

دنيا نده راست دي ۴
 كه فرزند نكاح عورت وي

لا اله الا الله

لا اله الا الله ولا اولادكم
 خبر دار شه مسومنا نو
 به فرزند او ميه خوش راي
 به آيت كين اشارت دي
 كه تل غوغ كره يا سخاوي
 داطاعت ندي دنيا داره
 هر مطلب چه غير حق دي
 و حيدر قول معلوم كا
 چه مشغولي كره خدای
 بيها نكته چه نيك نشسته
 به نسبت سر ابي و روره
 كاهي نيك شه كاهي بد شي
 بوسه وي و يكله پلار شه

عن زكرك الله محكم كره
 غافل مشي مالدار نو
 غافل مه اوسيه خدای
 مه بد ندي بد غفلت دي
 چه مطلب ي دريا وي
 چه و حق و نه ي شاره
 داسنايت كره مطلق دي
 ما شغلك عن الحق نهو صندك
 هغه بت شه تل ي ساي
 نه هياخ بد شه مه تر نشسته
 هر خير نيك هم بد دي كوره
 كاه مقبول شه كاهي بد شي
 كله زوي كاه غني خوار شه

گاه نیکه جد شی گاه **نفسه** شی
نظر ستاز وی نه پلاری
کسنا غوغ یا فرات وی
و اطاعت سئالره بد شه
وب نال القرآن کوره
بتریب کفوغ طاعت شی
دماز ره تل بد ندی
دماز ره وند وی بد وی با
هر نیک بد لوی ای یاره
کفر هم مطلق بد ندی ه
لذی و ویل ستاد یاره
غافل م اوس **لحق** ه
کیه ناست کدر قنار وی
کخوراک اوبه خفتن وی

گاهی خویش وی گاه بر وی شی
نظر پلار نه زوی بیگاری
بی ترتیب بفقلت وی ه
وسیله درون رخ در شه ه
بی وضو غوغ کفوز و ور
وسیله بد جنت شی
موش نه بد ده لره شه دی
و بلجا نه مرک وی و پاند
کجبر شی در اسرار ه
موش نه بد **حق** و نه شه دی
عقل کنی کیه هوشیاره
حافظ کرزه بارونق
خاموشی کسنا گفتار وی
کصحنی با بیمار تن وی

بهر دم

بهر دم کیند حافظ اوس
چه کل کار دله **الله** شی
کطاعت کر حافظ خدایت
کد منع لکناه وی ه
کل روز کار دینیه خدای
چدا حار و نه حاصل شی
چه حافظ خورک لبار شاه وی
در محنت در یاب جوش و ه
چه پخای وی خلعت موی
وای نشسته یکور بان دی
حافظ موی خلعت کوره
بار حیم یار حین ه
حظور و رکب **محمد** نه

داخلی در سر یوس
حق باطل در نه نه اشتی
و مقبول رسی و خایند
دهم و پر له **الله** وی
عرض داری ای نیک رای
پس بحق سر و اصل شی
دخلعت لایق تل و اوی
بخلعت بیازره شه کا
کفایب وی بیار نه در وی
خلعت بیار نه ورتل کاندی
غافل تل زاری بندوره
خواست لیاکوم **سبحان**
چه مست در وی ولحدته

حکایت زده کپ دراز

لبادشاه نخه بران شه
دکتر پیری بکوس و رود
بازی و اخست بکنار کین
ویل ی مور نلری خوار
پر دلوی ناخن دراز دی
راشه مور و خدمت و کپی
آه فریار کوی پر بانڈی
دکم پیر مهر کوره ه
داسن اموی تل خوان ه
دکمپیره اوس دیاره
چربی **حق** بل لور دسوی
لکه باز چه خور خسته شه

دبادشاه بلاس کین باروه
وسا و پشتر کین نهان شه
درون کیناست حال ی کوک
کم پیر زاری بکفتار کین ه
خکد کزری بی تیمار ه
کل صورت دتانا سازدی ه
ناخن پر دصاف دیر شه کپی
بیت ناخن پر بکول کاند
بازی لند اولوج کپ و کور
چه شوک نشقی سلطان
ددی مهر بی وفاده ه
هیسے شان سزا بموچی ه
بغضب **درب** اخته شه

ه
ه
ه

هیر

د دنیا سادی کل غم دره
من واره کوره سر ناوی
بی کینج **دحق** کوره ه
بل طرفته ارام نشسته ه
د دنیا کینج بی ارام ویا ه
کدانه ظاهر شکاره ویا ه
دهر مرغ لخال زده کپ ه
چه دانه لور دروچی ه
چه سر گشته کابیا کوری ه
ته دانه خوری تل مدام ه
تر هر کام لاند ی دجاه دی
احتیاط کپ بهر قدم کین

خالی نوی تل لماره ه
من خوشی صبا مام دره
صبا و مری پر ژر روی
دی ارام بی شر او شوره
که ارام کپ **درب** ته نشسته
دانه موین بیت دام دی
دام پت کوره ورس ویا ه
ورته خلاص دواره دیده
چه پرا احتیاط کافوری شوی
خپل دشمن دام لور پلوری
دام دشمن کوره خوش فام
دپر ژور او تنک سیاه دی
چه پرینو پهای پتور کین

نفس شیطان در شمناندي
 خوته مردی شیطان کور
 گاه دور ستو گاه دور اند
 چه تابع و نفس شیطانيشه
 چماق دار پيسه غله شور ي
 نفس شیطان مکرون و کور
 چه خور و ايم اتمام نشسته
 نيك عمل کوه اي ياره ه
فان علم لا بد من قرين يد فتر هکک و هو حي و تدفن معه وانت ميت الکاف
کوي الکريمک والکان لينا اسلمک و زالک الوترين عملک فاصلاک ما شطفت صوفى
 دري اشيا پدا جهان دي ه
 دادوه خام دايو پوزه دي ه
 بوديار رويم دمار دي ه
 چه اخر وقت در حلت نشي ه

تل اخته سنا پنهان دي
 راه زني کالور د لوره ه
 خپل مطلب پتاوه کاند ه
 دوي تر بيار ته کور بزان يشه
 خوار کد اي ته کله کوري
 ماويلي خوشام که ه
 و طرف د حق ته نشسته ه
 ويژه کيه لکر دکاره ه
 سنا ملک کوي هم هان دي
 چه هميش لاسره ري ه
 در يبر زده کيه ينک افکار
 روح لئن بر خفت يشه

مى پياو

مى به پاتوشيه لنان ه ه
 يار تر قبه در سه وي ه
 نامد فون دوي روانيشه ه
 چه هر کور چه بير عاشق و چه
 يوساعت پفر باندي ه
 دادوه يار چه خلمان تانه
 او عمل ديار پوره دي ه
 ته چه و مس دي زنده وي
 د عمل يار داوسر کور ه
 ينک عمل دتا تل يار دي ه
 جواب کار تا سوال ه
 بد عمل چيد تا يار دي ه
 بيش بدس کانه ورون ه

بچيل کور کين اي حيران
 کهر خو آشنا کوه وي
 سنا ميراث ته سنا بانيشه
 او پمين کين صادق وي
 معطل يشه شراب و کاند
 ته تزي ولا ري دوي شوه پاف
 بهور دم لاسره دي ه
 تل لسا خوش پاينده وي
 بدوه قسم دي اي ورون ه
 بهر خاي دنا پکار دي ه
 تا بخلص کالجنگار ه
 پمنا د ابدس نکه مار دي
 خود و سولي تراور ه

یوه نیشم چیرته پسته شه ه
 شپه ناریدکه وه هر کوره ه
 بی پانیزرته دوراندی ه
 خبردار شتی زور عارده ه
 تر صبا حی دارفتار وه ه
 چه صباح شه شه روشن
 چه نور مومی خوانانو
 دانوس موم نور روانشم
 دانوس ومی ستادوراندی
 پد نور سر ای جان ه
 کد انوس وک تر حاصل شپه
 هنج پت پانولنا شپه
 داو لیان چه تمه و نیشری ه
 هر هان ی از میده شم
 لار چا نلیده ای درون
 هر دم دویته ویل کاندی
 فهم کپی سنگدی یا خاز
 هر صبا و ته را گفتار وه
 نازک پای وه بی نقصان
 ایمن شپه لد شمنانو ه
 له مار نوبه آمان شه ه
 دشمنان نه هلاک کاند
 دین دنیا کپه چل سوسکا
 دوه جهان بد چل شپه
 دین دنیا بدر شکاره شپه
 پد انوس سر چلیتری

نیک عمل کن خو توانی تری
 بد عمل مکت ای خواره
 نیک عمل کوه نور پیدا کوه
 نور حاصل کوه پد دنیا کین
قر علیکم حکایات عن النبی قول النار
بصره چه مومن تلک کا ه
 چه زری تیر شه مسلمان ه
 ستا لنور بی موار شه
 کیو دم معطل شوی کوره
 نور پیدا کوه چه اور مکت
عبد الله مغزنی کوره
 شپسته کار ما ایمان ه
 شپه او ورخ پما همان ه
 پشپلیم سار کین کوره ه
 چه جنت ته ورسیر کا ه
 چیل خان و سانه لار ه
 خان **حق** سر آشنا کوه ه
 چه خلاص کوزی بعقبا کین ه
بصره یا مومن فان نورک اطفا نار ی صوه
 دوزخ خواستکا ز پیده کا
 ز ماد خون کوه ویران ه
 نور دپیر بر باند زور شه
 کرمی ولایه ز مال او ره ه
 نفس شیطان او دوزخ خور کوه
 ده بداد ویل پزور ه
 شپه می نلیده عیان ه
 رنرا ورخ وه تل روشن
 شپه مانو لیده ورور ه

دوه نیشم

محمد خوار زار ه
 نه پختل د چار پاي شو
 بد بيا پس ه اي هو کوي
 بد بر شو لچار پاي
 پشوت خورون خورم شو
 حيواني حواس د بند کوي
 حيوان مه اوس ملک شه
 د حيوان بخوي اي جا
 بد استر کوسه کوره ه
 که انوار **حق** بکوري
 کحيوان لاييق دديد شي
 حيواني حواس بکاروي
 کل حيواني حواس بدل کوي
 روح دهم بدل بجا کوي

قلدانور **خدای** غوايه
 تل روان د نفس براي شوه
 دستموت لذت آن وکوي
گرمنا ايات وه واي ه
 پس بخت مکوم شوي ه
 روحاني حواس تر کند کوي
 زمين پر يترده په فلک شه
 و ما بنه يشه تر جانان ه
 نور بنه وينه اي و ماور
 شتر کي دوه پيدا کوي نوري
 خر با نيد چه **باين** بد شيه
 لاييق کله دديدار دي ه
 روحاني حواس حاصل کوي
 جان د وصل لجانان کوي

حيواني

حيواني ارواح اي و سروده
 بغلا فکين خودس ونوي
 چرا ووزي لغلاف ه
 بي معني ارواحان ياره
 خوبتر دي روح شکار نري
 هميش کار پشوت کوي
 گاه دنيا گاه ددين کار کوي ه
 د دنيا کار نا کاهي کوي ه
 لکه کوه وزه اي ياره
 چه صحرانه خي ورسنه وي
 چه زکزي سره کورته ه
 هسه شان د دنيا کار کوي
 خوجه کزي د **حق** لوري ته

دل کوي توره ده کوره ه
 وهر چاته بيع نمون وي
 او پر بل کوي بي خلاف
 دل کوي توره و شماره ه
 چه پير و نشيه سوخته کزي
 لجمه بد و نفرت کوي
 درين کار اکثر اختيار کوي
 ه حاجت قدر نماي کوي
 په آخر د سر مي شماره ه
 د باز کشت بوقت و پيروي
 داوسه و پيوي شيه دکوي لورته
 په آخر کين تلر شمار کوي
 ذر بوسه شيه و خيل کوي ته

چه دزده کوفه لکتاب
 چه حاصل درسته احوال
 به اقوالو غره مشه ه
 چه باطل و حق نمود بشه
 د فقیر بگفت عمل کوفه
 اوس طاعت کوفه همیشه دله
 به اول کفن احتیاط و کوفه
حکایت واروه لمان ه
 د دیوال بکندل سر شه
 به بام و مرغی چه طری ه
 غله ویل مطرب پیر کوفه ه
 بیاضتن ویل داخر رازی
 غله ویل داوازا بوز و
 صبا واروه آوازون

پیر عمل کوفه با صواب ه
 اول قیوه چه اوس حال بشه
 حاصل حال کوفه به لیده شه
 کل نقصان د به بهبود بشه
 لنینگان چیل خان مل کوفه
 بیاضتیمان مشه عاقله
 به آخر پشمانی مکر ه
 یو غل راغی پشم جان ه
 داخشتانی ویر خورش ه
 پتیه کار بانداخته ی ه
 طبل وول و هم بزور ه
 جدا طبل بی آواز دی ه
 صبا و روی پغوش کوفه
 پتیه پفر یا دون ه

به غله دله

چه غله و پیری خورد پیر دی
 زناد و ول اواز صباری
 چه صبار قیامت بر اشپ ه
 پتیه پفر یا دون ه
 عاقلان چیل غم و پونی کا
 داچه ما وویل و کور ه
 کسنا پسند بشه عمل و کوفه
حکایت واروه هلاک
 زما پتیه بر کفن سپاس تور دی
 بن واره زمان کاح دی
 بمقراض سره بو حله ه
 ویل واخله زما کار دی ه
 غرض داچه ما خزرده وه ه

چه مان کوفی ی دیوال دی
 چه مخلوق یوا و یلا دی ه
 هر سری به پتیه راشپ ه
 حسرت گاهم ارمانون ه
 جا هلان آخر هی هی کا ه
 تل دزده بستر کور وور ه
 کد نوی بیاس ته تل کوفه ه
 یومرد راغی تر دلاک ه
 ویشته کوفه و پ پهر لور ه
 سپاس ویشته و کشته صلاح دی
 زنده پریگره و لاله دلاک ه
 نور او سپاس دستا اختیار دی
 لکتاب شنیده وه ه

سینه او تور کوفه
 سینه او تور کوفه
 سینه او تور کوفه

ما مرقوم کتب تان و سوره
کستا خوشوی پر عمل کتب
ما و بل کتب سنا دیاره
بل غرض می بی **حق** که
بمقدار عقل و سوره
کهر خو طعام ناخیز شی
زما کلام طعام نا کار دی
خبر دار شه طعنه مکر
کل کتاب **مثنوی** دی
به ظاهر همیشه مکر
چه محبوب **دیغا مار** دی
چه طوطی پر خوش نوادی
چه خاکروب دده دیان شوم
خوشه چین **مولینا** دی

باقی چیل اختیارت کور
کد نوی خه کار چیل کتب
چه عمل و کپی هوشیار
نور خه فشته تل مطلق
ما بیان کتب تان و سوره
مثاله شه کهر لذت شی
مولینا دی می بار دی
به ادب و سانه کاتب
چه کلام **مولوی** دی
دارس و ن عسل خور و رور
دجمله و بیان سسر دی
مولینا دی **مولینا** دی
لا ینق خکه دکتاب شوم
محمد خکه خوش نوادی

شعر در بیان ماز

طلب و خازنه سرور

شعر در بیان مناقب حضرت مولینا دی قدس الله سره العزیز

ای چه نوم **مولینا** دی عیان دی
نه رحمت اللعالمین در مینو
مثنوی کتاب پمثل واقاب شه
پینغامبر فی کتاب سنا دی
شرفیت او طریقت معرفت و
دقران او در حدیث معین کل
اسرار ق در باطن واره عیان کتب
منصور یو خصل **انا الحق** یو
د منصور عریب عاشق و
نه محبوب **حق** تعالی پد کاتب
چند سنا کلام خر کند شه
نه طوطی **دیغا** می خوش آوازه
نور و بیان خوش خور و لذت کسوف کا

ای چه نوم مولینا دی عیان دی
نه رحمت اللعالمین در مینو
مثنوی کتاب پمثل واقاب شه
پینغامبر فی کتاب سنا دی
شرفیت او طریقت معرفت و
دقران او در حدیث معین کل
اسرار ق در باطن واره عیان کتب
منصور یو خصل انا الحق یو
د منصور عریب عاشق و
نه محبوب حق تعالی پد کاتب
چند سنا کلام خر کند شه
نه طوطی دیغا می خوش آوازه
نور و بیان خوش خور و لذت کسوف کا

Handwritten marginal notes in the top left corner of the left page.

لکه یخ بنویس وین ه
کله و سو و گاهی بزوره ه
د او ان خفقان دغه کوه ه
بهر خای کین ساه و کشم ه
بیارته بیارته لوسته شمار
داروه فعل هم نشانی ه
د او ان دادرا زیده کوه ه
ترحد زیات خکول کاندیا
حرکات زیاتی ترحد کوه ه
لزوم الف اوله بزیر پیدا یا
داخطاری او بی داوکری
تعجیل مکوه ای دیندار ه
تعجیل مکوه بخای ه

Handwritten marginal notes on the left side of the left page.

یخه او ز بلرز وین ه ه ه
یا پشمان د سرد کوره ه
اولسم **تغویق** و مکوه ه ه
لکه و تشنه مانده ویا ه
یو لسم **ترجیع** دی بار ه
خوک ترجیع سرودته وئی
دو لسم **تظویل** زرده کوه ه
بمد و پوقفوبانذی ه
دیار لسم **تشیاع** کوه ه
چه تری حرف علت پیدا
اوله **لویش** پیدا و او تری
خور لسم **تغییل** دی بار ه
بقره قرآن وای ه

Handwritten marginal notes in the top left corner of the right page.

دا اول حرف تمام نوی ه
بلدویم **رکزه** نه کوه ه
زمره دا خوش آوازی ه
ترحد زیات وی لحن یار ه
خلرم **تغف** وه مکوه ه
با خوشو کا بقرآن دی
همه چه شد پیدا کا
بیاشترم **عننه** داوی
بعض خلق **ان عن** وائی
بل اوم **تطیط** وه مکوه ه
یو لیل سه بخای ه
او **تمضیع** دی زرده کوه ه
چه بخولم کین بی شوی ه
نم **تعبید** مکوه بدکت
خوزه **تغییل** اوخ سر کوه ه

Handwritten marginal notes on the right side of the right page.

Handwritten marginal notes at the bottom right of the right page.

یخه او ز

چه نقصان ي بخرج شيه
 پنجم **تفويض** دي يار
 چه نقصان در حرکت شيه
 تر حد نر يا تشيه يا نقصان
معانيب چه شرک شيه کور
 احتياط کور کلام **در خدايد**
 که ادب کور اجر غوار
محمد بس کلام کور
 که مقبول شيه واهم بس
 زما ميدري **لمعين**
باب جهلم در بيان اختتام کتاب خزانه القرى
 خلونيشتم باب اختتام شه
 داخرانه **القرى** دي

يا صفات دا بخرج شيه
 دا نقصان در خوشمان
 يا در حرف چه فرات شيه
 رواندي تانه زبان شيه
محاسن ادائيه و ساد
 دبير ادب لازم دا خاي دي
 بي ادب ته واي ژا ده
 در تجويد کتاب تمام کور
 که هر دور شيه دير عيس دي
لابيضع اجر المحسنين
 شکر دا کتاب تمام شه
 حکر پور پهر معني دي

کوشا

کر شتيا خو کور ته کور ي
 هم تجويد شته هم مشر شته
 لافي نکوم ر شتيا دي
 پنجفتق ور ته نظر کور
 کصيح وي دا قبول کور
محمد لجيل خان
 عربيه فارسيه پشتوشو
شاه طيبه جزوي کور
 رساله ديري قياس
 دميکي شاميان بصري و
 لکاملوا ستا زانو
 مادي نقل اسر و بيدلي

دور پراته دي پهر لوري
 دظاهر باطن احوال شته
 د کتاب مثل کجادي
 پر کشاده در زره بصر کور
 که فاسد و د معزول کور
 ويل ندي کوري جان
 به پشتودا الفتکوشه
د تبين کتاب هم در او
 چه راغلي وي تر کلاس
 دکوفي دملک قاري و
 چه معروف و لغاريانو
 به پشتوي دي تر کشيله

مطالعه شيوه و لغات هم
 در الفقه و لغات هم
 مطالعه شيوه و لغات هم

چه تمام کتاب عقیق و
 شرافت در بخارا دید
 عالمان و پیردی بیستماره
 بل بادشاه ی در عادلدی
 امیر **نصر الله** ی نوم دی
 در ظاهر بادشاه **امیر** دی
 چه بادشاه دردی بادشاه
 در **صوفی صاحب** ی نوم دی
 غوث او قطب در بخارا دی
 ترقیامت کی سنا بمره
شعر در بیان توصیف صوفی صاحب دام غز
 چه **صوفی صاحب** ی نوم ملک
 شریعت او طریقت حقیقت واره
 رهنمایکا مکرهان و **حق** نه بوی

در بخار شهر شریف وه
 تل ظاهر دی آشکارا پیر
 نور هم پور دی له اسراره
 شریعت بانندی عامل دی
 پرنسبکی سر معلوم دی
 در باطن بادشاه فقیر دی
 در کل شهر بخارا دی ه
 کل اسرار و سرته معلوم دی
 نصر فی پهر کار دی ه
محمد خوار بخت وه وایمه
صوفی صاحب ی نوم ملک
 معرفت و سر حاصل کری یاک
 ساند وی در شریعت **مفصی**

در بخارا

دی بر کامل هم مکمل دی بمعنی کین
 قطب غوث دردی ملک دی خبر داز
 داقوت حکمت ی بیا موند لخدای
 نابینا لره فقیر دی بظاهر کین
 خناری ستر کی چه پورته کالناز
 پهر چانه در **عقبت غیبی** کدار کا
 کما جت غواری زیارت لره ی
 دوه جهان ی تل لاندی تر قدم کین
 بی لزر و دی غیبی بی سپاه سنادی
 کرمان ی در افتاب غوند **سکندر**
 در اسپان باز در نقشبند رحل نفی
 شفقت رحم ی زیات په لیتشود
 کی سنا یم ترقیامت ایام نشتم
محمد حلقه کون کل غلام پیر بد وه سرای
 کی پیوی کی پیروی پر ضار ی ه

دی افتاب شه تر کستان باند زرت
 نصر فی جاری شوی پهر چاری
 هم ناسب در **محمد رسول الله**
 به باطن کین در تمام جهان بادشاه
 خوا و عاشق هوم دم بو اویداری
 هوم دم ی وی در شتیله پزار دی
 هر مشکلی کشاره تل بد عادی
محمد رسول الله هم بد عادی
 پیوه نگاه ی کل حاجت روادری
 ده وجود پمورد **حق** فضل عطاردی
 خلیفه دی هم محب در **مولینا** دی
 مشهوری در افغان نو پیریشود
 چی قطب غوث بولم پر نشیادی
محمد حلقه کون کل غلام پیر بد وه سرای
 کی پیوی کی پیروی پر ضار ی ه

بخارا دی

الهي رحم بما كرتي ه
بدنيا په آخرت هم ه
چه تل خوش يم بدو ده دانه
رَبِّنا اِنَّا واليهم ه
چه جوړ شوي د کتابد
لايق کله د کتاب لير ه
ليکن **ربنا** زما **رحيم** دي ه
دکناه په پيښي بار يم ه
چه بکور کين زما بها وه ه
پخپل قدر قوت ياره ه
پشم دهغي زن يم ه
چه **يوسف** راغي لکوره ه
خدايي ورکړي حسن پير ه
چداخل دي په بازار شه

يدوه داره خوشي را کړي
تل خوشي عوايم راحت هم
مشرف شم لدیداره ه
دلته خوش هم يعقبا پير ه
کل اميدي د ثواب دي
بکناه کين تل غرقاب يم
نوم په برزي **کور پير** دي
تل درحم خريد اريمر ه
ظاهر کړي داخاي ما وه ه
ماداوه وکل لکفنا ره ه
تل نيستگار پور خزن پير ه
داخل شه يمصي وروږه ه
چه چا وليد خاني وهرو ه
کل عالمي خريدار شه

کديها

کد چا پکور کين زرو وه ه
هر خوک زغلي لوريلو ه
د يوسف خريدار په پيښو
کيوه وه ويل سلکون ه
کيوه بيار سره زير کښه ه
کل مخلوق شه باندي جمع ه
چه **يوسف** به زما غلام شي ه
يوه شنه راغله وروږه ه
لر غچ سپر پي بله سرو ه
چا ترې سوال وه کړچوي
خه حاجت لري خکار کړي
دي ويل زه **طهار** کړي کيم
دا سپر پي لرم بلا سر کين
چه يوسف مي واخستلي

مرواريدوه که کوهر وه
زربهار او پي لکوره ه
يو تير بل په بها تير شه ه
بل پوه ويل سر رکون ه
بل بيار دوزراو کوهر کړي
دهر چاوه د خريد طمع
کل مقصود بزما تمام شي
وه زړه خسته هر کوره ه
دري مثقال يقياس ورو
راغله ته لکوم خاي ه ه
پداخاي کين کوم روزگار کړي
د **يوسف** خريداري کيم
خک کوزم يو سوا سر کين
پداخواتره پسندلي

د انارون بي بهادي
حاضران كل پخند شو
د يوسف چه خبرداري
يوسف نوحی حیراندي
ته پدوه تاره اي مور
الغرض ز ما هر کور ه
بهاندرم ز هير بجره
هر جا جوړ کړي دي کتابون
ما هم وه ويل خو کفتاره
عيب مکوي زه خوار بجره
حق غني دي بي احتياج
اوس زاري کوم رب تاته
درحمت باران نزول کړي

قصه ز ما دري سوداري
ور کوي پيدا او پنا شوه
د کوه ابار اباردي
خکه واپه سر کړ د اندي
يوسف غواړي پسي شوري
په زنه پير منځ ورو
په منځ زه هم گير بجره
د کوه لري بابون ه
په منځ سپر سپر ختاره ه
په منځ نلرم نادار بجره
زه بنده بجره خوار محتاج ه
تي قاضي الحاجات ه
د کتاب ز ما قبول کړي ه

کزه

کزه هر خونالايق بجره
هينځ را دلنشته ستا کومه ه
سئالدر هر دود لشته ه
ما قبول د ستا پد کړي ه
بجهرت د پاک رسول کړي
بجهرت د چهار يارانو ه
بجهرت د اصحا بوه
بجهرت د کاملانو ه
بجهرت د کل امت ه
بجهرت ستا د وليانو ه
بجهرت د مومنانو ه
اللهم رحمت ظهور کړي
مورا ويلار غزنوان وړي
تاته خواست کوم اي رب
تاته خواست کوم اي خدايه

عاجز خوار بڼه د خلايق بجره
له هانور مبر بزرده وغم ته
کتکي خوي وي بايد ز شت
له اسرارک ما خبر کړي ه
که مردود بجره قبول کړي ه
ما حساب کړي لښکانونو ه
ما بشمار کړي له حسابو ه
ما جدا کړي ليدانو ه
ما مغفور کړي بيقامت ه
ما هم کله کله د و ستانو ه
مکړي له دشمنانو ه
د حضرت امت مغفور کړي
کړي ازاد د دوي غاړه
تر غور ما ستا لغصب
خپل ديدار مرته و بنمايه

د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري
د يوسف غواړي پسي شوري

سوره
154

روایت کری حیدر کی موت منیٰ پہ دوسری چہ بخوارت حیدر والوست فرانت

اللهم بالحق انزلناہ وبالحق نزل اللہ عظیم فیہ رغبتی واجعله نور البصری

وشفاہ العیسیٰ اللهم زین بالقرآن لسانی وجمل بہ وجہی جعلت مع التیم والہ

چہ قرأت بی تمام نور اعاز بد اظلام کہ اللہ الشرح بالقرآن صدقہ واستعمل

بالقرآن بدنی ونور بالقرآن بصری واطلق بالقرآن لسانی واعنی بہ

عین نفسی فانہ لا حول ولا قوۃ الا باللہ العلیٰ العظیم

بس نعم دار عاکری ہم حاجت خیل مسیح کری بخالق حاجت عواری

صدق اللہ العظیم وصدق سولہ الکریم وکن علی ما قال خالقنا وزیننا

وسیدنا ومولینا من الشاہدین اللهم انفعنا بالقرآن وذکر الیم

اللهم لک الحمد ولک الشکر والیک المشتکی ویک المستعان وانت المستغاث وعلیک

التکلان ولا حول ولا قوۃ الا باللہ العلیٰ العظیم اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد

وبارک وسلم علیہم اللهم ارزقنا بكل حرف من القرآن حلاوة ویکل کلمۃ کرامۃ

ویکل آیت سعادة ویکل سورة سلامۃ ویکل جزاء جزاء بر محمد وارضی

اللہم اهدنا بهدایۃ القرآن وعافنا بعنایۃ القرآن ونجنا من النیران

بکرامۃ القرآن وعف عنا بعظمتہ القرآن وهون علينا سکرۃ لموت

بکلمۃ القرآن واحشرنا یوم القیمۃ مع القرآن وجوزنا علی الصراط

وہو نور البصری
وہو شفاہ العیسیٰ
وہو نور اعاز بد اظلام کہ
وہو اللہ الشرح بالقرآن صدقہ
وہو استعمال بالقرآن بدنی
وہو نور بالقرآن بصری
وہو اطلاق بالقرآن لسانی
وہو اعنی بہ عین نفسی
وہو تمام دار عاکری
وہو حاجت خیل مسیح کری
وہو بخالق حاجت عواری
وہو صدق اللہ العظیم
وہو صدق سولہ الکریم
وہو کن علی ما قال خالقنا
وہو زیننا وسیدنا
وہو مولینا من الشاہدین
وہو اللهم انفعنا بالقرآن
وہو ذکر الیم
وہو اللهم لک الحمد
وہو لک الشکر
وہو الیک المشتکی
وہو یک المستعان
وہو انت المستغاث
وہو علیک التکلان
وہو لا حول ولا قوۃ
وہو الا باللہ العلیٰ العظیم
وہو صل علی محمد
وہو علی آل محمد
وہو بارک وسلم
وہو علیہم اللهم
وہو ارزقنا بكل حرف
وہو من القرآن حلاوة
وہو ویکل کلمۃ کرامۃ
وہو ویکل آیت سعادة
وہو ویکل سورة سلامۃ
وہو ویکل جزاء جزاء
وہو بر محمد وارضی
وہو اللہم اهدنا
وہو بهدایۃ القرآن
وہو وعافنا بعنایۃ
وہو القرآن ونجنا من
وہو النیران بکرامۃ
وہو القرآن وعف عنا
وہو بعظمتہ القرآن
وہو وهون علينا
وہو سکرۃ لموت
وہو بکلمۃ القرآن
وہو واحشرنا یوم
وہو القیمۃ مع القرآن
وہو وجوزنا علی الصراط

نظر کرے و خیل کرم تہ نظر مکہ و ما کرم تہ

کرم تہ وہ کہ جلیل نور نشتہ زینا حیلہ

محمد اوس کونا کہ بس ~~خزانۃ القری~~

چہ تمام رد کتاب وہ دا جمعہ و رخ با صواب وہ

دوہ ویشتم جہاد الثانی و چہ تمام بہ اسانی وہ

چہ تمام دانوشتہ شوہ سن نہ یاد دوسویو شبلیہ شوہ

نوشتہ بہ بخار بسلا تم خزانۃ القری شوہ

شکر تہ شدہ کتاب ہ ہ ہ

واللہ اعلم بالصواب ہ ہ

نوشتہ کنیک یا بدری ہ

وستخط ہم دم محمد ہ

تم تم تم تم

تم تم تم

ہ

۱۲۶۱

بشرف القرآن الملك الذي يان باذ المت والاحسان وعف عنا وعفنا
 يا غياث المستغيثين اللهم ما كان لنا في تلاوة القرآن من خطايا وسهوا وزيا
 او نقصان او تكبر او تشديد او هزيمة او حزن او اعراب او تحريف
 كلمة او تغير حرف على غير ما نزلت به فاغفر لنا وعف عنا يا ربه يا ربه
 وتجاوز عنا يا سيده يا سيده ولا تأخذنا يا موليه يا موليه يا موليه
 الذي عفو غفور اللهم صل وسلم وبارك على محمد سيدنا وعلى آل سيدنا محمد وبارك
 اللهم وصل ثواب ختمنا في هذه الساعة الشريفة المباركة الي ارجاء جميع ال
 نبيا والمرسلين والاولياء الصديقين وشهداء الصالحين ولا يوا الموثقين
 ول اهلنا وعشيرتنا وقبايلنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان و
 جميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات بسمك يا قاضي الحاجات
 اللهم تقبل منا قرائتنا الكانت السميع العليم ولا تقرب به وجوهنا
 يا اله العالمين ويا خيرنا صيرين اللهم ارزقنا بالالف الفه ويا البارئ
 ويا النار توبته ويا النار ثوابا ويا الهم جالا ويا الحار حكمة ويا الحار حكمة ويا
 الدال دنوا ويا الدال ذكوة ويا الرزق رقة ويا الرزق رقة ويا السبق
 سلامة وسعادة ويا الشين شفاء ويا الصار صدقا وصدقا ويا الصار صدقا
 ضيا ويا الظا ظروة ويا الظا ظفرا ويا العين علما ويا العين غنا ويا العا
 نلا حيا ويا القاف قربة ويا الكاف كفاية ويا اللام لفظا ويا الميم موعظة ويا النون
 نور ويا الواو ولاية ويا الهاء هداية ويا اللام لطف ويا اليا يسر اللهم

اللهم صل وسلم وبارك على محمد وآله وصحبه وسلم
 اللهم صل وسلم وبارك على محمد وآله وصحبه وسلم
 اللهم صل وسلم وبارك على محمد وآله وصحبه وسلم
 اللهم صل وسلم وبارك على محمد وآله وصحبه وسلم

رب یسیر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ **وتمیم بالخیر**
 له ازله ترا بد چه تناده ه خاص **د حق** ده چه ویلی هر انشا
 پس در و در و حضرت وی ترقیا **چپاک نومی محمد رسول الله** ده
 هم به آل به اصحابو پیارانو **بجمله و مؤمنانو دار عاده**
 پس الحمد لله لصلوة مسلمانو **لما زده کری چه فرض شوی دار و بیاد**
 فرض عینده **بجمله و مؤمنانو** بمر دانو پزنانو پهر چاده
 له اول ایما فرض بیای پنج بسا کوه **نمونه روزه حج اوز کوه طیمه** دار
 ایمان زاری چه بخوله باندا قرکه **او پزده باندا قصد تو کوه چر** شیار
 بخوله وای چه **خدای** یودی و شریک هم زنده دانا شنو ایسا کویاده

بلد زده کری

بلد زده کری ایمان نور عطار در **دسوم** من پزده کسب نشیبه **حق نرا**
 دایمان کنون دا وجد سر یاد شوه **هم او** ه صفات زده کوه مد عادت
است یا الله ایما مفصل زده کوه **به پشتوی و ایو کندی صیاده**
است یا الله ما ایما پندی وای **چه خدای یودی و شریک یو همیاده**
 بنه زن بنه فرزند تخواب خورون نشته **لکل عیب انفسا مبراده**
 بل زنده کویا شنود دانا بسادی **هم اول آخر ظاهر باطن موی ده**
و ملینکته دی ما منلی هر **فرشته د خدای مخلوق کاری شاد**
 بندگی کاند پندمت بندگی مشغول **شیم او و بر شی کار خدمت خدای** ده
 خواب خورون نفس او شهوت **لوه نشتم** ددوی قوت خدمت شاد **ایا** ده
 دوی هم نرا و شیخ ندی خبر داری **دالطیف صورتی کله روی نماز**
 کافورانی فرشته لونه **د خدای** بدی **و غم فوی غلط هم بی معنی ده**

مجموعه کلیه کتب مسطوریه در این کتاب
در این کتاب صحت و کمال مسطوریه
و بیان و موی منلی
بند کندی و خدای حکم او
کافران و ابی عیسی فرزند حنی
هنگامی که نوری خبری دهد
دووی سر آدم صغیر آخر احمد
بنیان و لایحه همدینون مسطوریه
بهترین و مخلوق او و او و او

و کتب خلوص ری کتا بون
صغیر همدی نازل در نرون
تواریت را غریبه **موسی** انجیل عیسی
دری کتاب صغیر هم کل مسطوریه
و بیان و موی منلی
بند کندی و خدای حکم او
کافران و ابی عیسی فرزند حنی
هنگامی که نوری خبری دهد
دووی سر آدم صغیر آخر احمد
بنیان و لایحه همدینون مسطوریه
بهترین و مخلوق او و او و او

دوی تواریت انجیل نبی و قرآن صفا
و او خودی چه کلام در **تواری**
پدائتود **زبور** قرآن به **مصطفی**
د قرآن حکم باقی خود دنیا ده
بهترین مخلوقا تو کس او بی
داخل حرام و انا و اده
فهدار شی و کافر قول و خطا ده
و خطاب پد و نازل **و تواری**
اول و ن شی آخر میوه پید ده
و احمد دین تر قیامت هو پید ده
دی دانه شی نور عالم بنام گاه ده

و البوم الاخر

و البوم الاخر د قیامت و مخرج بهر شی
و تقدیر خیر و شر رشتیا
نیک او بدی سر بیل کوه به از ل کسین
د ابا نیده ری بدی پر نیرد نیک عمل کوه
و البعث بعد الموت ژوند پس مرگ
کل عالم بز و نذی کا حساب د پارک
د ایما مفصل و چه بیان نشه
و ای خدای چه فرما نیلی ما قبول دی
چند دوا ره کری قبول مؤمن باک
به **فصول** عمادی و نیلی
باب دوم در بیان کلمه که فرشتگان چهار است
کلمه طیبه زده کوه زیا بارک

د محشر منکسر بد و در سر سوره
اندازه ری کوه نیکه بدی جدا ده
اوسر سبزی د تقدیر از ل کسین
د تقدیر سدر صفا او نارضا ده
د بدی دوزخ خست د نیک خزاره
د عمل نامه بلا سر سته چیا ده
مختص ایما به اوسر و ایما کوناده
امر کریم نهی بنکریم و کار بر مادی
اقر کوه بخوبی بنی و ابی حواد
مخرد تر پشاکو کری د انشار
خوار خیره یکس فرزند و فرزند
خوار خیره یکس فرزند و فرزند

اول دوست در کلمه **بی** صحیح لوله
 معنی داده چه **لا** قسم **الله** بل خود
الا **الله** بی لخداییم بر خودی
 رسول را چه در **س** حکم را و در **ی** مؤذنه
 دافوان حق نازل کردی بنیبه ری
در **رسول** او **خدای** حکم بودی مؤذنه
 و **حضرت** نسب لازم می آید زده کرده
عبد **الله** **مطلب** زوی و هاشم
 که اجداد نشسته معلوم مجرب و نسبت
باب **سیم** در بیان استیجاب که بنام **امده** است
 استیازده که بنام **قسم** ده و روزه
 معنی زده که اعتقاد کردی **را** و **را**
 چه لایق و عبادت وی بی **غفار**
محمد **رسول** **الله** رسول و شهادت
 داخل او در احرام با او **لم** در **ا**
 در رسول نحو لی امت نه نشه اظهار
 هر رسول زبان را و در **ی** لکر و کاره
محمد **عبد** **الله** فرزندان نامدار
ها **اسم** زوی و **عبد** **المناف** سر **دا**
محمد **امین** **حق** **دی** **مکوه** **دا**
باب **سیم** در بیان استیجاب که بنام **امده** است
 خلوص فرض او بود **واجب** **بل** **است** **کوزه**

مسیر

مشجب ده هم مباح بود مکره ده
 واره کوشید حد زده که پس شوی
 فرض در حیض و نفاس و جنابت **د**
 بل نجس چه در دم زیا لثوی هر کوزه
واجب **قد** **س** **در** **دم** **سنت** **ت** **کم**
مشجب چه بلید وی مخمخ نه نوره
مباح **دا** چه استیجاب پس باد و وزی
 که ناکه بی دوا بودی خلاص **لی**
 بعضی وائی احتیاط دادی استیجاب کرده
 دامعالم ندی خالی بشه شوره
مکره **دا** ره چه شوک رک و هی **یا** **قی** **کا**
باب **چهارم** در بیان **فرائض** و **صو** **که** **شش** **است**
 چه ادرس کین فرض شش خیره لازده
 نور عالم وائی خلوص نه شش پوره کرده
اول **پاک** **اوبه** **بوی** **چه** **اور** **س** **کتب**
دویم **دل** **دخ** **را** **حدی** **پاس** **و** **بشسته** **کره**
هم **تشریح** **لا** **پس** **و** **بنام** **تر** **غوزه**
در **یوم** **دل** **دلا** **س** **چنگ** **هم** **و** **سر** **کره**

خلم مسح دسر دبع قدر کرده **بیم** مسح داد ز بر فرض با سینه کرده

کد زیره وی انبوه چه حج پریت و کیمی کشی وی یا لشر زیره د فح و کد

شیرم د وای پشیمه بو که کریمار کند هم شنکری و رسه بود کین نه کرده

چطاهر صوت دیار که بیاد عا که و چن خدایت پشیمه دواره لیم کرده

چه ز ملاحظت و د اظا هر چی پاک کرده د باطن نجاست پاک بفضل شده کرده

محمد د اکوناه اشارت بسردی عمل در شنه و عطر خلقوته هله کرده

باب بیجم در بیاض و فیض غسل کرده است فرایض د غسل زده کرده در دری چیزه د خوبی و له د پوز کل صورت غریزه

ولی زده کرده چه او به کر برساوان نیمه غور کا صورت داری بی تمیز

باب ششم در بیاض و فیض شون غسل کرده است اوس اسباب د غسل زده کرده چه لازم است بیخه چیزه که زده دانز بانو کم دی

اول داری چه ذکر د چادر و نشسته که شخ یا پندر کین وی داهم دی

که در شون

کهر خونیه و نوری غسل فرمودی بیفعل مفعولاد اقول **د اعظم** دی

بل منیه چه بلذت سره د و وری **در** بر خوابدی که و وزی مختلم

خلم چه شنه پاک شنه حیض بل چه پاک تنفاس شنی **بیم** دی

باب بیجم در بیاض و فیض غسل کرده است بیجم کین فرض خلوص د ز یاد له و ر و بی بی پاک و خاوره کوره اول

یا چه جنس وی د خاوره پر تیم کرده جدا او بر اثر نکوی هینج کله

دویم نیت د دی پای مانفتم دیاره دوه ی ضرب اول فح لاس تر خنط

کجنب و جنابت نیت کا بهتر دی کینت کا د طهارت روا بیخید

فتوی شوی بد اقول دواره کینری **هدایه** او بصاب کوره بی کلکله

کر کرده لری وی او به تیم روا سنی یا بل عذر درنده دشمن عاقله

بای توان دا و داسه نوری در نخوسا و یا د چاه د لور سنی نوری عاقله

باب نهم در بیان فرض نماز و آن پانزده است

و در نماز پنجگانه فرض و آن پانزده است
د او هر بیرون از آن در وقت انجام کرده
د صورت پاک و در جامی کرده
د وقت هر نیت قبله حایت در تمام کرده
د نماز تراویح سالی در آن
د او پیش خود پوشیده هر یواندام کرده
د لاس او پیش هم مخ داد در معاف
د او در پیش عورت سم دی لمردان
د آن در و اول تکبیر و شمار
د بل تکبیر بر کوع هم بقعه کین
د قعه هم کجیل خای جدا مکر
د بل چه در و می نماز تو فعل و
د بعضی و آنی چه تعدیل قومه جلس

باب نهم در بیان فرض نماز و آن پانزده است

باب نهم در بیان فرض نماز و آن پانزده است

که او شرط موجود شیء فرض زکوة شیء کیوکر و غیره زکوة بر اسقاط شیء
بمسلم اصیل عادل بالغ عین شتم چه مالک در نصاب و تر حاجت بر یا
هم لغرض و زیاتی بل کال پریشی در کوة پور کوه دفع کل آفات شی

باب دهم در بیان مصارف زکوة و آن نیز هفت است

چه زکوة و سه راه او کساندی **یو فقیر** او بل مسکین چه خوار یا تواندی
بل بادشاه چه ثوک مامور یا کار کوه آخلی **بل بند** چه مکاتب **بل** و ضروری
مکاتب بیچاره ازاد خشنی کا **او شیخ** عاری یا حج ته خور و اندی
بل **اوم** ابن السبیل چه دولت خند **مسافر** مللک تللی خور حیردی

باب یازدهم در بیان فرض زکوة و آن دو جز است

پن کوة کین فرض داده خیر باید کرده **اول نیت** دی **بل** سپارل فقیرت و کرده
نیت بوقت دو کرده یا هر جدا کرده **جد مری** در کوة دی نیت هله کرده

بهر کار کسب زکوة بوخت لازم دی   پند و صد درم کسب بورد درم پنجم کرده
 کجا که ظالم زکوة و اخیر روادری   یا سلطان در زمانی اعاده مکره
 چه پیمان کسب زکوة و فرضی **محمد** کاتب   در صورت عجز کسب زکوة دی و عبارت
باب دوازدهم در بیان از بعضی روزه ماه رمضان و آن است
 نماز ده کسب در پیش روزه در رمضان دی   خدای فرض کسب پهر چایچه مسلمان دی
 بر فزده کسب فرض دی در **اول** نیت   بل در خان ساقل راب هم لغاندی
 نماز ده کسب زکوة در **اول** نیت   لیسر تو نماز ده دایمان دی
باب سیزدهم در بیان شرایط حج و آن است
 حج هم فرض دی بجمعه و متو منانف   که آن شرط موجود وی مسلمانف
 چه مسلم عاقل اصیل بالغ بساوی   هم درده تو شمس سپاری لازم یارنوف
 نفقه دی دعیا وی خور در روی   صورت روح هم لار امان وی لدر انوف
 کسب پنجم کسب در سیاب وی حج پر نشتم   **فخر الدین** کتاب و کوی عالمانف
 هم و سنخ نه میزه محرم بائیده دی   کدانوی لازم نذی بزنا نوه دی

پستام

پستام عمر کسب بوخت لازم دی   دی بر نا خیر مکری بچ کسب کا هلاکف
باب چهاردهم در بیان از بعضی حج و آن است
 فرضی پنجم بچ کسب در ری خیزه و شکار   **احرام** بند کسب بل طواف زیارت کرده
 داطواف زیارت او و خلیه کردش دی   دلسم پورخ طواف کرده او و داره
در بیان عرفات بانند در ریزه   لزوال دفر و روح نشسته سحره
 دلسم نشیبه کصباح نیشی پس در نژی   دعه حجی شریاطل خواری بیکاره
 بهر چای بانند لازم جدا زرده کا   **محمد** کوناه بیان کرده دیار
باب پانزدهم در بیان از بعضی حج و آن است
 داخلوس مذهب زده که خبر دار شه   واره حق دی باطل نذی فهمد ار شه
امام اعظم دی **شافعی** **مالک** **احمد**   دالامام **اعظم** بهتر و در سر بار شه
پنج **ابو** **سراج** **سنائی** **داماد** دی   **محمد** کل ورتنه **اعظم** وائی بیدار شه
 دافران مثل در سیاب روی خلو **حجی**   دیو در باب او به وی پراقرار شه

یا قرآن او شریعت مندری شهر **خلوس لاری جدا کوشی پرقیاری**
 شهر یولاری خلوس شهرته درونی **مطلب حق ری پخلوس کین هوز**
 عاقلان لره یواشارت بسری **محمد لجا هل پفرار شه**
باب شازدهم در بیان توفیق احکام فرضی و واجب و غیره
 زده کول د علم فرضی د اهر جا که **پدا علم معرفت د حق پیداکره**
 چینی علم وی پمثل کور هم کردی **خان روند مکره پچیل یازخا اشکا**
فرض هوزی چه ثابت وی لاشک **اتفاق د امامانو کل پدا کره**
 بفرض کره کین ری ثواب نکره عذاب **هم منکره پیشه کافر اوری سرکره**
واجب هوزی چه لیکین خلا فوی **د منکره کافر نشو فرقی داکره**
 او سنت دین قول یا کرد ری **مسئله** د امامانو کل رضا کره
اخلاصه کیدانی کوره پر به پوه شه **فرض واجب سنت مفسد حرام جد کره**
باب نهم در بیان واجبات نماز که آن نیست و یک است
 واجبات د نماز یو نیست ری نگار **خورس خاص او اوه عام ری نماز**

عام امام

عام **الله اکبر** وایه پس نسبت
انجیات پد وه ناسته کین دایم لوله
ابو تخم فرایض کل پچیل خای روره
اوم لفظ د سلام کره نور بیرون شه
خورس خاص د چه پورینود وه رکعتو
بل یو خله فاتحه لوله نزیات ه
 یا چه یو ایات دراز یادری کوباه وی
 د مذکور کل به امام بمنفرد ری
بل قنوت پورینود کین واجب ده
 به امام باند واجب بلند لوسته کره
 پیشینی بنماز دیکر کین خفیه لوله
 مقتدی دیت خوله همد خور باسیه

بل اول قعد ناسته واجب دی باره
 پر کوع سجود کین درنگ کر شه قرار
شپزم هر واجب پچیل خای کره دینداره
 اوه عام دوه چیا د سنو ساد باره
 قنوت کره فاتحه هم تعیین خواره
بل هوزت ورسره ضم کره به مداره
بل نقد یورد فاتحه بسورت شماره
 مقتدی خلاص کیری حق وی لدا باره
خفیه جهس پچیل وقت کین کره دینداره
 شام خفتن سحر داری سنو تل هاره
د تعبیر د پاک رسول دی امید و کوره
 چه امام بلند قرآن لوی هر وار

یا سلام پیوه طرف کانه بدو **یا قنوت** بی و ترو لوی ای مهمن
یا زبات لوی پنا بشهد **بیکبر** و **دست** تر قدر زبات کمر حرام **ان**
یا بترک کاند واجب بو پیمان کنی کینه قصد و احرام دی ای لسیان
 د جبار شوه کل حرام دی تر پهریزه کید اشو نمونخی کیش و اور و
 بهتر دی دوباره رد نمونخ و **چه پوسخ** د محشر بیانشه پشمان
باب نوزدهم در بیان مقدمات نماز و آن باتر و است
مفسدات د نماز زده که لیسند **کید** اشو نمونخی مان پشه روانی
عام پهر نماز پوار و نماز گذار **بو کلام** حقیقی **بل حکم** کاد و هدی
حقیقی د چه شوک پر و پوهیزی **حکم** د چه پت بز ره کن پوهیزه دی
یک شوکوائی فلانا مسافر غی **نماز گذار الحمد** وائی کله بندوی
یا چه شوکوائی فلانی موشه دی وائی **ان الله** فسادی د نماز دی
بل چه خاندی پیمان کنی نمونخی **یا عمل** کچه کایتو د نماز دی

الی
 در بیان مقدمات نماز

چه بخورد

چه بلخو ک پر کماند که چه نمونخ **کا** د افعال جنبی پید فساد هله
یا پو فرض د نماز ترک کاند فساد **کهر** خوطا لسیان فساد پایزه د
یا چهل خانکابی اور سر قصد باند **نمونخی** مانشیه پکتاب دانوشه دی
بل سلام کچانه و کایا جواب **کا** **بل چه** آه یا او لری و یاد ناله دی
بل ز که به آواز کاند لغم **فساد** نشه که خدای تر سیدوی **کله**
بل چه عار کار و نشان اخ یا اخ **کا** **مکو** عذر د آواز د بند کید دی
بل د نری جواب چه کایا بل سخری **کهر** خو جواب بند کر پوهیزه دی
بل کافه چاتم و کایا امام **بل وقت** چه قرآن کورین بلوشه دی
بل سید به پلیدی کول فساد **یا دعا** کچه خلعفور غوشه دی
بل خوراک یا او به جنبه **کله** فساد **کله** اعمال چه پیمان کنی کثیر دی
ضروری بیا کله داوه چه پایاد کره **دسره** د باقی صدق یا خرمه دی
مستحب سنت مباح مکروه شوپات **عالمان** به پر پوهیزی کله شکار د

الی
 در بیان مقدمات نماز

احیاء العلوم کتب

کیا نکریم رساله ترجمہ تیر تری
پشتو باند لازم چھ دیار کا
کد یاد کا چیل ایما بقویکاند
خدای رسول بتوراضی شایمان
محمد خوار امید واری و دعائے
کاتب

دخیر الکلام قیل و دل غم و
فرض عین بیان شوی کل پوری
دعائے احوال طوارہ پستار
ارواح اولیا نور سر دی
و محتاجتہ ن دعائے اری بایله

باب بستیم در بیان ادب و حرمت نماز کا قرعہ السلام
دعائے در پیغمبر دی فالیدی
کھوک نمونج پشہ ترتیب سدا کا
دغم نمونج کسین فرغہ شہ تیر پرواز کا
ولی زہ خوش رخصت کریم و در گاہ
دارعاهم شفاعت بد نائل کا
دعائے دعا قبولہ پھر شاید

باب بستیم در بیان ادب و حرمت نماز کا قرعہ السلام
دعائے پے بایکین پاک رسول
کل احکام ددہ پئی ایار و پے پسند
خوش خورم وی و در گاہ در
خدای دتاہم تل خوشی لویک سائل
سابلور ہم یقیامت مل در شایعی
چہ عاقلوی پدا قول پوہیدی

اولی پوہیدی

او کہ نمونجی بی ترتیب خواخسته کا دغم نمونج پید صورت شے تور نیلی
و در گاہ **حق** نہ تلی نشی استونی پتمال داتور زرد و کج و در پچلی
پر وہی بہ پنج لعنت پر وانی لدر گاہ **در** دسغ کریم ریتلی
نہ ہم ہسپے شرمندہ شے پد و وار لک زہ د پد ر گاہ پیر شرمولی
زہ دسغ لدید کریم بد بخت بہ بد فعل **خدای** قہرہ راغلی
سومناو چیل خان ز غور و لداک پیمانہ کین **حق** بندہ دی ارمیلے
پشمانہ و فہمدار شو پیمانہ کین **محمد** خوار خکہ لستو کتاب لیلی
باب بستیم در بیان ادب و حرمت نماز کا قرعہ السلام
محمد غریب چہ کری دایان د امید واریہ لعنود **رحم** دی
ہم امید کریم در دعا چہ کتاب وانی کناہکاریم ترجمہ زیات زانقصا
کند وی چہ دعا قبول **خدای** رحم کریم زیات تل بجا صیانت
رب دو بخشے کاتب قاری سامع ہم پچھ لوی د کتاب یای جو یاندی

سزدهج یونزد و سود و شینه و ^{۱۳۶۲} و انعام به بخارا شریف مکانه دی
 فریواندی **محمد** کله لایق و داکتاب و شفقت دیر کامل باند **محمد**
 چه **صوفی صاحب** ی نوم دی به بخارا دیر کرم و باند کرمی **حق سبحان**
 هیچ حاجت و توصیف نشسته چو **محمد** مستقیم پشیرت تر نور و شان دی
محمد چه پیمیشور ب وینل کا جار و پ کشر برده و در دار الامان دی
 کندوی چه پستانه تر نفع و خلیه دیر پشیرت خلق بعد کین کخون دی
الهی کتاب تمام نشه رحم و کره
 بیاهم بکل عالم چه مسلمان دی
 تمت تمام شد رساله **فرع العین**
 در سنه ۱۳۶۲ در ماه **حارجه**
 المرحوب در شهر **کربلا**
 شریف **دام اله**
 عمره
 نماز

به شرح و تفصیل در این کتاب
غزل

تا نوشی ما دیار دلبو جام دی **غزل**
 چه می نوشی ستاد لبنا نوسه بیالکره
 چه حاصل برآید دیار بوسرا و کنار نشه
 چه بیاموند لذت دیار نشوند
 در دنیا پشیرت غم مشه
 دار نیاره نون و تا صبار ماوی
 چه دخل پیدا ریاری صبار می
 کیورده و سرخی خوشی **آخیر عمر**
 خوشنویس غوند رسوا نشسته عشق
 تا پنجه **حاج** مهجور کین بو صلت کین
 و مقصد لار در شاه کوه خطا و لاری
 تا امید مشه **محمد** کنا هکاره
 چه شفیق و **محمد** علیه السلام دی

در این کتاب کتب و تفصیل کتب
 و الاطراف و زوایا صوری
 و الاطراف و زوایا صوری
 و الاطراف و زوایا صوری